

DERSİM- KOÇGIRI
ULUSLARASI SAVAŞ VE JENOSİD
SUÇLULARI YARGILAMA MAHKEMESİ

Değerli Hocam Dr Ismail Beşikçi, ye, dostum Dara Cıbran'a ve Metin Arkadaş'a
Şehid Aliyo Qij ve Alisher Efendi Zarife Hamının kişiliklerinde
Bütün Dersim -Koçgiri savaşçılara adıyorum.

Çağımızda pek çok devlet başkanları, ordu genel Kurmay başkanları, kara, deniz hava komutanları, başbakanlar, bakanlar, askeri sivil gizli servis örgüt temsilcileri, savaş ve Jenosid suçluları, durumundalar. Bunlardan bir kısmı, her ne kadar II. Dünya savaşı sonunda Nuremberg Mahkemesinde, Vietnamlı Savaş suçluları ise Russell Mahkemesinde, diğerleri de Yugoslavya Mahkemesinde yargıldılar. Osmanlı, İTK¹, TC Asker Devlet yöneticileri den Ermenilerin, Greklerin, Assyro Kheldanilerin, Kurdlerin jenosidlerini sorumluları olan Enver, Talat, Cemal, Mustafa Kemal, Süleyman Askeri, İsmet İnönü, Fevzi Çakmak, Nürettin Paşa, Kazım Karabekir, Fethi Okyar, Abdullah Alpdoğan, Ziya Gökalp vs. Kısacası İTK ve Taskilat -î Mahsusa Yöneticileri ile birlikte 1908--2008 kadarki Kemalist yöneticiler vs. yargılanmadılar!

Paris'de Halklar Mahkemesi girişimi ise, Jenosid ve savaş suçlularını yargılama prosedürüne temel oluşturacak uluslararası Hukuk ve BM Jenosidini Önleme Sözleşmesinin ilgili Maddelerine uygun olarak bir iddia makamı oluşturarak Jenosid ve Savaş suçlularını yargılanmadı. BM, Yahudilerin Jenosidinden önce olan Ermenilerin, Greklerin, Assyro Kheldanilerin, Kurdlerin, jenosidlerini sorumlularını yargılama prosedürünü oluşturmadılar. Hitlerci faşistler olan Naziler tarafından jenoside maruz bırakılan Yahudiler ve onların Devleti bugün Ermenilerin, Greklerin, Assyro Kheldanilerin Kürdlerin jenosidlerini inkâr ediyolar." Jenosid" bilinçli olarak "katliam" olarak gösteriyorlar, bunun için pek çok hizibi, destekliyorlar, arka planda durarak devletlerinin inkarcı politikalarını sürdürüyorlar. Jenoside maruz kalan Halklarımız tarih sahnesinde bu uluslararası yargılama'ya talipken, dünya genelinde ve Kürdistan özelinde; Koçgiri, Dersim ve bütün Kurd isyanlarının bastırılmasında yürüttükleri acımasız politikalarıyla Türkiye; Irak İran ve Suriye yöneticileri savaş suçlusu olarak yargılanmış değil. Ancak pek çok kurum ve kuruluş "jenosidi", "**katliam**" biçiminde gösteren girişimlerde bulunarak, tarihsel nihilizmin pazarlamacıları durumundadırlar.. Oysa TC Genel Kurmayı Ermenilerin Jenosidini 400.000 Türkün Ermeniler tarafından öldürülmesine indiriyorlar. Koçgiri, Dersim ve Kurdlerin jenosidini "katlima" indirgeyenler

¹ İttihat ve Terraki Komitesi Partisi

TC Genel Kurulmayı ile aynı paralelde çalıştıklarının farkında değiller mi? Bu girişimlere karşı, Jenosid ve savaş suçlarının Uluslararası Ceza Mahkemesi (CPI), Uluslararası Adalet Divanı (CJ) ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine, Dersim ve Koçgiri Jenosidçilerinin yargılanma konusu gündeme getirilmedi. Öte yanda ise Kürdistanlılar ne Halabja jenosidini ne de diğer Jenosidleri yargılanması için Uluslararası Hukuk Kurumunu kuramadılar. Dersim Koçgiri Uluslararası Savaş ve Jenosid Suçları Mahkemesini kurmakla biz bu mücahenin öncüleriyiz. Geçen yıl yaptığımız Konferans’da bu karar Ermeni Ulusal Demokratik Kuruluşları ve Greklerle birlikte karara bağlandı. Ancak, günümüzde jenosid ve savaş suçları savaş sahnesinde ve uluslararası planda, birinci sırada yer alan John **McCain**’dir. Onun pratiğini değerlendirmek, çünkü ve bugünkü TC yöneticilerini yargılamaya ışık tutacaktır. Vietnam savaş suçlusunu, Arizona senatörü, ABD Cumhurbaşkanlığı adayı. Vietnam halkını napalm bombalarıyla soykırıma uğratan bir katil ve bir savaş suçlusudur. Barak Obama’ya karşı Beyaz Saray yenik adaydır. İkincisi, TC Genel Kurulmayı başkanı, Orgeneral **Ilker Başbuğ**’dur, Kürdistan savaş suçlusudur. Bu iki somut örneklerle hareket ederek realiteyi değerlendirme ve gerçekliği ortaya koyma gereğidir.

Ilker Başbuğ başta, Dersim, Şengal ve Kuzey Kürdistan’da Lice kentindeki 384 ailenin katilidir ve bu bölgedeki deki savaşta binlerce insanımızın kanına eli bulaşmış JITEM’in OZEL HARB DAİRESİNİN, ÖZEL BÜRO’nun ve ERGENEKON’un askeri sorumlusudur. Şu anda savaş suçlusunu giysileri ile Kuzey Kürdistan’ın başkenti Amed’de cirit atıyor. Fakat, Dersim, Koçgiri ve Kürdistan’da jenosid ve savaş suçlarını onunla sınırlamak büyük bir hata olur ve bunun öncesinde Demirel, Çiller, Dogan Güreş, Mehmet Ağar, Bulent Ecevit; Yaşar Büyükanıt gibi binlercesi, MİT, JİTEM, Kontrgerilla, Özel Buro, Ergenekon GK Özel harb dairesi vs. bu listenin başında yer almaktadırlar.

Buradan hareketle biz, Ermenilerin, Greklerin, Assyro Kheldanilerin, Kürdlerin jenosidlerini sorumlularını yargılama prosdürünü bu iki basit, ama gerçek örneklerle sınırlamıyacağız; ancak somutlama örneği olarak ele alarak jenosid realitesini değerlendirmek zorundayız.

Uluslararası hukuk açısından

Koçgiri ve Dersim Jenosid sorununu ortaya konuş biçimi

Uluslararası Hukuk nedir? Uluslararası Hukuk ile Ermenilerin, **Greklerin, Assyro Kheldanilerin, Dersim ve Koçgiriyle birlikte Kürdlere yapılan jenosidlerini sorumlularını yargılama prosdürü** sorunu arasında ne tür bir ilişki var? Bu ilişki hangi hukuksal temelde ve uluslararası boyutta ele alınabilir? Başka bir deyişle, Kürdistan'ın Lausanne 'da parçalanmasında MC(Milliyetler Cemiyeti) ' nin onayı ve ona bağlı Uluslararası Adalet Divan'ın payı var mıdır? Kürdistan'ın İngiliz Fransız devletleri ile sömürgeci Türkiye İran, Suriye eski Irak devletleri arasında parçalanmış, bölünmüş uluslararası sömürge durumuna getirilmesinin tarihsel haksızlığın sorumluları Uluslararası Adalet Divanı ve Milletler Cemiyeti'nin tek taraflı politikası değil mi? Durum böyle ise, yüzyılımızda işlenmiş uluslararası hukuksal hata karşısında Uluslararası Ceza Hukukunun kararı ne olabilir? Dersim, Koçgiri , Kürdistanın geldiği bugünkü konumuyla emperyalist ve sömürgeci devletlerin jenosid politikalarının kurbanı ise, bu konuda gerçek davacı bütün insanlık adına Dersim ve Koçgiri' Kürdistan'dır.

Uluslararası hukukun, BM' lerin, Uluslararası Adalet Divanının Uluslararası Ceza Mahkesinin, Avrupa İnsan Hakları Mahkesinin baş konusu ve temel sorusunda doğal olarak Kürdler soruyor; acaba yukarıda adını saydığımız Uluslararası Hukuku temel alan kurumlar ve Uluslararası Hukukun kendisi, emperyalist ve sömürgeci devletlerin uygulamakta olduğu insanlık dışı haksızlığa, insanlığın yüz karası olarak halklara karşı işlenmiş suçlar karşısında sessiz kalacak kadar passif ve beceriksiz bir kurum mudur? Eğer bu tarihsel haksızlığa karşı uluslararası Ceza hukuku sessiz kalacaksa o zaman uluslararası hukuk diye bir kurum olabilir mi ve ya böyle bir kurumdan bahsedebilir miyiz? Bu konuya ilişkin olarak Uluslararası Hukukun vereceği cevap nedir? Niçin, Dersim, Koçgiri ve Kürd ulusunun iradesi dışında, Dersim Koçgiri ve Kürd Halkının temsil edilmediği Milliyetler Cemiyeti ve Uluslararası Adalet Divanında Kürdistan halkının ülkesi bölünüp parçalandı? Uluslararası hukuk açısından bu kararların geçerliği olabilir mi? Lausanne Antlaşmasının iptal istemi Kürdistan halkının en doğal (hukuksal anlamda da) hakkı değil midir?

TARİHSEL GEREKÇE: Dersim Koçgiri Uluslararası Savaş ve Jenosid Suçları Yargılama Mahkemesi kuruluşunu uluslararası hukukun temelleri üzerine inşa eder. Tarihsel gerekçemiz uluslararası hukuk normlarına uygundur. Kısacası Birleşmiş Milletler Genel Kurulu 'ndan geçen 177 (II) numaralı kararın, (a) paragrafında, Uluslararası Hukuk Komisyonu "Nürnberg Uluslararası Askeri Ceza Mahkemesi'nin tüzüğünde ve davanın yargılanma sürecinde tanınan uluslararası hukuk ilkelerini belirlemek"le görevlendirildi. Bu amaçla aşağıdaki metin komisyonun ikinci oturumunda kabul edildi: (Yearbook of the International Law Commission, 1950, Vol. II, pp. 374–378).[1]

- I. İlke Uluslararası hukuka göre suç kabul edilen bir eylemde bulunan şahıs, bundan sorumludur ve cezalandırılması” gereklidir.
- II. İlke Uluslararası hukuka göre suç kabul edilen bir eyleme karşı bir ceza öngörülme de, bu şahsı uluslararası hukuk önünde işlediği suçun sorumluluğundan kurtulamaz.
- III. İlke Uluslararası hukuka göre suç kabul edilen bir eylemde bulunan şahıs, devlet başkanı ya da sorumlu hükümet memuru olmaları, işbu şahısları uluslararası hukuk önünde sorumluluktan kurtulamaz.
- IV. İlke Bir şahsın üstü ya da hükümetinin emrine uygun davranması, ahlakî irade bir şahıs için her zaman bir olanak olduğundan, uluslararası hukuk önünde sorumluluğunu ortadan kaldırmaz.
- V. İlke Uluslararası hukuka göre suç işlediği iddia edilen şahıs, gerçeklere ve hukuka uygun olarak adil yargılanma hakkına sahiptir.
- VI. İlke Aşağıda sıralanan suçlar uluslararası hukuk önünde cezaî suçlar olarak belirlenmiştir:(a) Barışa karşı işlenen suçlar (i) saldırgan ya da uluslararası antlaşma, sözleşme ve garantileri ihlal eden bir savaşı planlama, hazırlık ya da kışkırtma,(ii) ortak plana işbirliği yapma ya da (i) maddede belirtilen eylemlerin başarılması karşı komplo;(b) Savaş suçları Yasaların ya da savaş adetlerinin ihlalleri, örneğin: köle işçilere ya da herhangi bir amaçla sivil halka ya da işgal altındaki bölge halkına, savaş tutsaklarına, denizdeki insanlara, kötü davranma ya da onları, rehineleri öldürme, sınırdışı etme; kamu ya da özel mülklerin yağmalanması, kent, kasaba ve köylerin ahlaksızca yıkımı ya da askerî gereklilikle açıklamayacak biçimde tahrip edilmesi;(c) İnsanlığa karşı işlenen suçlar: Cinayet, kitle halinde imha, köleleştirme, sürgün ve sivil halka yapılan diğer insanlık suçları, ya da siyasî, etnik ya da dinî nedenlerle eziyet ya da savaş suçu ya da insanlığa karşı işlenen suçlarla ilgili idam ya da eziyet ya da eylemler sürdürülmesi.
- VII. İlke Savaş suçu ya da insanlığa ya da barışa karşı işlenen suçların eyleme geçirilmesinde suç ortaklığı
- VIII. İlke belirtildiği üzere uluslararası hukuka göre bir suçtur. Mahkememiz kuruluşu bu hukuk normlarına uygun düşüyor. Zira TC devleti Koçgiri Dersim başta olmak üzere, Hayistan, Pontus Euxin, Keldani ve Kurdistan halklarına karşı yukarıda adı geçen suçları işlemiştir. TC Devletinin BM Güvenlik Konseyine 17

Ekim 2008 de üye olarak kabul edilmesi, bu devletin uluslararası hukuka göre işlediği bu suçlardan dolayı, yani, Jenosid ve savaş suçlarından ötürü yargılamasını engelleyemeyecektir.

İkincisi, Uluslararası Adalet Divanı, BM'nin başlıca yargı organıdır. Uluslararası Adalet Divanı'nın merkezi Hollanda'nın Lahey kentindedir. Genel Kurul ve Güvenlik Konseyi'nden seçilen 15 yargıçtan oluşur. Yargıçlar değişik ülkelerden seçilir, böylece dünyadaki değişik hukuk sistemlerinin temsil edilmesi sağlanmaya çalışılır. Divanın yetki alanı uluslararası uyuşmazlıkta taraf olan ülkelerin kendisine getirdikleri davalar ile BM Antlaşması'nda ya da yürürlükteki uluslararası antlaşmalarda özellikle öngörölmüş konuları içine alır. Uluslararası Adalet Divanı Statüsü, BM Antlaşması'nın (BM Şartı) ayrılmaz bir parçasıdır ve Adalet Divanı'nın çalışma esaslarını belirler.

Üçüncüsü, Uluslararası Ceza Mahkemesi (UCM), savaş suçları, insanlığa karşı işlenen suçlar, soykırım suçları ve saldırı suçlarına bakan uluslararası bir mahkemedir. 1 Temmuz 2002 tarihinde kurulmuş ve 11 Mart 2003 tarihinde çalışmaya başlamıştır. Mahkeme binası "Ev Sahipliği Anlaşması" yaptığı Hollanda'nın Lahey kentinde bulunmaktadır. Uluslararası Ceza Mahkemesi'nin kurulması için ilk çalışmalar 1998 yılında Birleşmiş Milletler'in önderliğinde Roma'da toplanan bir konferansta başladı. 17 Temmuz 1998 'de Uluslararası Ceza Mahkemesini kuran Roma Statüsü 7 ret oyuna karşılık, 120 kabul oyuyla ve oy çokluğu ile (21 çekimser) kabul edildi. Roma Statüsü suçları, mahkemenin nasıl çalışacağını ve devletlerin mahkeme ile işbirliği için ne yapmaları gerektiğini tanımlar. Statü gereğince, Uluslararası Ceza Mahkemesi'nin faaliyete geçebilmesi için 60 ülkenin onayı beklendi ve 11 Nisan 002 tarihinde sözkonusu 60 onaya ulaşıldı. 15 Temmuz 2008 tarihi itibarıyla Roma Statüsü 139 devlet tarafından imzalanmış ve 107 devlet tarafından onaylanmıştır. Roma Statüsünü imzalamak onaylamak anlamına gelmemektedir

Dördüncüsü, Genellikle Russell Mahkemesi olarak anılan Uluslararası Savaş Suçları Mahkemesi² İngiliz filozof Bertrand Russell ın önderliğinde

² Bertrand Russell (Onursal Başkan) - Filozof ve matematikçi 2-Jean-Paul Sartre (İdari Başkan) – Filozof3-Vladimir Dedijer (Mahkeme ve oturum başkanı)- Hukuk doktoru ve tarihçi 4-Wolfgang Abendroth - Hukuk doktoru ve siyaset bilimi profesörü 5-Gunther Anders - Yazar ve filozof 6- Mehmet Ali Aybar - Uluslararası avukat ve milletvekili, Türkiye İşçi Partisi başkanı 7-James Baldwin - Roman ve deneme yazarı 8-Lelio Basso - Uluslararası avukat, İtalya Parlamentosu milletvekili ve Uluslararası İlişkiler Komisyonu üyesi, Roma Üniversitesi'nde profesör, PSIUP (İtalyan Sosyalist Proleter Birlik Partisi) başkanı 9-Simone de Beauvoir - Yazar ve filozof 10-Lazaro Cardenas - Meksika eski devlet başkanı 11-Stokely Carmichael - Barışçıl Öğrenci Koordinasyon Komitesi başkanı 12-Lawrence Daly - Büyük Britanya Ulusal Madenciler Sendikası genel sekreteri, sosyalist 13-Dave Dellinger- Amerikalı pasifist, Liberation'ın editörü, 5. Cadde Gösteri Komitesi başkanı 14-Isaac Deutscher – Tarihçi 15-Haika Grossman - Hukukçu, Yahudi özgürlük savaşçısı 16-Gisele Halimi - Paris Barosu avukatı, Djamila Bouhired'in müdafii, Cezayir'deki Fransız baskısına dair eserlerin yazarı 17-Amado V. Hernandez - Filipinler'in saray şairi, Demokratik İşçi Partisi Başkanı, Ulusal Filipinli Yazarlar Örgütü fiili başkanı 18-Melba Hernandez- Küba, Vietnam'la Dayanışma Komitesi başkanı 19-Mahmud Ali Kasuri- Pakistan Ulusal Meclisi'nde milletvekili, Pakistan Yüksek Mahkemesi'nde avukat 20-Sara Lidman- Yazar 21-Kinju Morikawa - Avukat, Japonya Medeni Haklar Birliği başkan yardımcısı 22-Carl Oglesby - Demokratik Toplum

Vietnam'da Amerika Birleşik Devletleri tarafından işlenen savaş suçlarını araştırmak ve dünyaya duyurmak amacı ile kurulmuştur. Mahkeme, 1966 'da kurulmuş, oturumları ise 1967 yılında Stokholm ve Kopenhag 'da yapılmıştır. 18 ülkeden temsilcilerden oluşan Russel Mahkemesi uluslararası alanda büyük ilgi görmüş ve yankı uyandırmış olmasına karşın Amerika Birleşik Devletleri'nde önyargılı ve gösteri amaçlı bir oluşum olarak algılanmış ve görmezden gelinmeye çalışılmıştır. Mahkeme üyeleri genellikle sol görüşlü barışseverlerden oluşmaktadır, üyeler arasında bazı Amerikalılar olsa da ne Amerika'nın ne de Vietnam'ın temsilcileri bu oluşumda yer almıştır. Mahkeme'de Vietnamlıların yanısıra Amerikalı askerlerin de ifadelerinden yararlanılmıştır.

Beşincisi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), uluslararası bir teşkilat olan Avrupa Konseyi 'ne bağlı olarak kurulmuş uluslararası bir mahkemedir. Mahkeme, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve ek protokolleriyle güvence altına alınmış olan temel hakların çiğnenmesi durumunda bireylerin, birey gruplarının, tüzel kişiliklerin ve diğer devletlerin, belirli usulî kurallar dâhilinde başvurabileceği bir yargı merciidir. Avrupa Konseyi 'ne üye olan ve aralarında Türkiye Rusya, Sırbistan, Gürcistan ve Azerbaycan 'ın da bulunduğu 47 Avrupa devleti, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin yargı yetkisini tanımaktadır. Avrupa Birliği'nin günümüzde Avrupa Konseyi 'ne ait bayrağı kullanıyor olması çeşitli kafa karışıklıklarına yol açmakla birlikte, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Avrupa Birliği 'nin değil, hemen hemen tüm Avrupa devletlerinin üyesi olduğu ayrı bir uluslararası teşkilat olan Avrupa Konseyi 'nin organıdır. Ancak, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin içtihadı, Avrupa Birliği için de olmazsa olmaz asgari standartları oluşturmakta. Ayrıca, Avrupa Toplulukları Adalet Divanı ya da kısaca Avrupa Adalet Divanı, AAD (İngilizce *European Court of Justice*) Avrupa Birliği (AB) bünyesi içinde yer alan en yüksek mahkemedir. Avrupa Birliği üyesi ülkeleri arasında, Avrupa Birliği hukukunu ilgilendiren konularda son sözü söyleyen kurumdur.^[1] Kurum 1952 yılında, pek çok Avrupa Birliği kurumuna ev sahipliği yapan Brüksel kentinde değil, Lüksemburg, şehrinde kurulmuştur. Mahkeme, her Avrupa Birliği üyesi ülkeden bir yargıçtan oluşur ancak bu üyelerden yalnızca on üçü büyük salonda davalara bakar. Mahkeme başkanı 2003 yılından beri görevde bulunan Yunanistanlı yargıç Vasillios Skuris'tir. Avrupa Adalet Mahkemesi'nin bir altı olan, Avrupa Toplulukları İlk Derece Mahkemesi, genelde doğrudan bireyler ya da şirketler tarafından açılan davalara bakar. Avrupa Adalet Divanı ise üye ülkelerle ya da Avrupa Birliği kurumlarıyla ilgili davalarla ve üye ülke mahkemelerinin bir üst kuruma sevk ettiği uyuşmazlıklarla uğraşır. İlk Derece mahkemelerinde alınan kararlar için bazı yasalar

İçin Öğrenci Girişimi eski başkanı, oyun yazarı, siyasal makale yazarı 23-Shoichi Sakata - Fizik profesörü 24-Laurent Schwartz - Matematik profesörü 25-Peter Weiss - Oyun yazarı

doğrultusunda Adalet Divanı'na başvurulabilir ve temyiz istenilebilir. Avrupa Adalet Divanı'nın altında görev yapan iki diğer mahkeme de Avrupa Birliği kurumlarında çalışan memurların arasındaki uyuşmazlıklara bakan Avrupa Sivil Servis Mahkemesi ve Avrupa Birliği maliyesini denetleyen Avrupa Birliği Sayıştayı'dır.^{[1][2]} Avrupa Adalet Divanı, merkezi Strazburg'da bulunan ve Avrupa Konseyi'nin bir kurumu olan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, AIHM) ile karıştırılmamalıdır.

Bilindiği gibi Avrupa Konseyi'ne üye Devletler ve iş bu çerçeve Sözleşmesini imzalayan diğer Devletler; Avrupa Konseyi'nin amacının, ortak mirasları olan idealleri ve ilkeleri korumak ve gerçekleştirmek üzere üyeleri arasında daha sıkı bir birliğe ulaşmak olduğunu dikkate alarak; Bu amaca ulaşmanın yöntemlerinden birinin insan hakları ve temel özgürlüklerin korunması ve geliştirilmesi olduğunu dikkate alarak; 9 Ekim 1993 tarihinde Viyana'da Avrupa Konseyi'ne üye Devletlerin Devlet Başkanları ve Başbakanları tarafından kabul edilen bildirinin devamını arzulayarak; Kendi topraklarında, ulusal azınlıkların mevcudiyetini korumaya kararlı olarak; ulusal azınlıkların korunmasının istikrar, demokratik güvence ve bu kıtadaki barış için gerekli olduğunu, Avrupa tarihindeki kargaşaların ortaya koyduğunu dikkate alarak; çoğulcu ve gerçekten demokratik bir toplumun, sadece ulusal azınlığa mensup her ferdin etnik, kültürel, dilbilimsel ve dinsel kimliğine saygı göstermekle kalmayıp bu kimliğin dile getirilmesi, korunması ve geliştirilmesi için elverişli şartları oluşturmasını da sağlaması gerektiğini dikkate alarak; Bir hoşgörü ve diyalog ortamı oluşturulmasının, kültürel çeşitliliğin, bir toplumun bölünmesinin değil, bölünme için değil, zenginleşmenin kaynağı ve etkeni olmasını sağlamak için gerekli olduğunu dikkate alarak; Hoşgörülü ve müreffeh bir Avrupa yaratılmasının, yalnızca Devletlerarasında işbirliğine dayanmadığını, her Devletin anayasa ve bütünlüğüne zarar vermemek kaydı ile bölgesel ve yerel yönetimler arasındaki sınır ötesi işbirliğini gerektirdiğini de dikkate alarak; İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunması Sözleşmesini ve Protokollerini göz önünde bulundurarak;

Birleşmiş Milletler Sözleşme ve Bildiri ile özellikle 29 Haziran 1990 tarihli Kopenhag belgesi olmak üzere, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı belgelerinde yer alan ulusal azınlıkların korunmasına ilişkin yükümlülükleri göz önünde bulundurarak; ; Aşağıdaki hususlarda mutabık kalmışlardır. Ulusal azınlıklar ve bu azınlıklara mensup fertlerin hak ve özgürlüklerinin korunması, insan haklarının uluslararası korunmasının ayrılmaz bir parçasıdır ve böylelikle uluslararası işbirliği alanında yer alır. İşbu Çerçeve Sözleşmesinin hükümleri, anlayış ve hoşgörü temeliyle iyi komşuluk, dostane ilişkiler ve Devletlerarasında işbirliği ilkelerine uyum içinde, iyi niyetle uygulanacaktır. Ulusal azınlığa mensup her fert, böyle bir muamele görme veya görmemeyi özgürce seçme hakkına sahip olacaktır ve böyle bir seçimden ya da bu seçimle bağlantılı

hakların kullanılmasından hiçbir sakınca ortaya çıkmayacaktır. Ulusal azınlıklara mensup fertler, bireysel olduğu gibi başkalarıyla topluca, işbu Çerçeve Sözleşmesinde belirtilen ilkelere doğan haklar hak ve özgürlükleri kullanabilirler. İşte biz bu hakkı Kürdistan halkları için istiyoruz.

Nuremberg Mahkemesi eski savcısı **Benjamin Ferencz** « **Adaletsiz barış, yasadışı adalet olamaz** » diyordu. Kuşkusuz, İkinci Dünya savaş sonrası, insanlığa karşı ve halklara karşı suçlar işlemiş nazileri yargılayan bir savcının bu sözleri anlamlıdır. Bu anti-Hitler koalisyonunun ortak istemiydi. Hitlerler yargılandı. Uluslararası Hukuk tarihsel rolünü oynadı. Faşist Naziler mahkûm edildiler. Fakat ne Nuremberg Mahkemesi ne Uluslar Cemiyeti Konseyi, ne BM bağlı Uluslararası Hukuk Kurumu Osmanlı artığı TC kurucuları ve İttihat ve Terrakiciler tarafından halkların jenosidini gerçekleştirdiğini ele almadı. Denilebilir ki Uluslararası hukuk bu konuda sessiz kaldı. Dahası Uluslar Cemiyet Konseyi 23 Temmuz 1923'de gerçekleştirilen Lausanne Antlaşmasından sonra, 19 Eylül 1925'de Lausanne Antlaşmasının 3 maddesinin 2 paragrafının Uluslararası Adalet Divanına getirdi. Başkanlığını **Max Hüber**'in yaptığı Uluslararası Adalet Divanına daha önce 10 Ağustos 1920 kabul edilen Sevres Antlaşması Kürdistan'la ilgili maddeleri iptal etmek istiyorlardı. Oysa parçalanan Kürdistan sorunu BM in gündemine getirilmedi. Hiç kimse, M.Kemal'in Hitlerin ideolojik babası olduğunu, Hitler Nazizmini gizli bir biçimde destekleyen TC'nin olduğunu ve hatta Başkent Ankara planının ve onu süsleyen heykellerin Nazi heykel sanatını temsil ettiklerini düşünemedi ve görmedi ya da bu gerçeklik ciddi bir biçimde ele alınamadı. TC kurucuları ve yöneticileri tarafından gerçekleştirilen Ermeni, Suryani, Asur, Keldani, Grek ve Zaza Kürd jenosidlerinin katillerini Uluslararası Hukuk yargılamadı. Bugün, başta BM Uluslararası Adalet Divanı, Uluslararası Ceza Mahkemesi, 1915 Ermeni, 1916 Suryani ve Keldani jenosidi ve 1921 Koçgiri Jenosidi 1924 ve 1936 37 Dersim, Koçgiri, Hayistan Dersin, Kürdistan jenosidlerine karşı sessiz kaldılar.. Sevres'den sonra Lausanne 'da bu halklar temsil edilmedi. Birleşmiş Milletler nezdindeki Uluslararası Adalet Divanında ülkemiz ve halkımız temsil edilmediği halde Milletler Cemiyeti kendi anayasasının 22 maddesini ihlal etti. Böylece BM Uluslararası Adalet Divanı Ülkemizin geleceğini kendi kaderini tayin etme hakkına en ufak bir yanıt vermedi ve ülkemizi somürgeci devletlerin boyunduruğuna soktu. Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan 'ın özgür ve bağımsız olmasını engelledi. Ulusumuzun devlet kurma hakkını TC egeyen ulusunun ilhakçı politikasına tabii kıldı. Bugün yaşanan bunun devamıdır. Bu anlamda Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan sorunu BM lerin önünde duran en büyük sorunlardan biridir. Biz bu nedenden ötürü bu sorunu BM lerin gündemine yeniden getireceğiz. Bugün, Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan'daki savaş, jenosid, iskence, silahlı baskı ve katliamla göçe zorlama, ırk temizliği politikasına karşı uluslararası hukuk sessiz kalıyor. Sevres'den sonra Lausanne'da İsmet İnönü sahtekârca « **Kürt** » halkını temsil ettiğinin yalanını

söyledi. Aynı İnönü Ulularası Adalet Divanı önünde İngiliz emperyalizmi ile anlaştı. Koçgri halkının jenosidine karar veren M. Kemal, İsmet İnönü İngiliz ve Fransız emperyalistleri ile Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistanı pazarladı. Oysa Lausanne'da Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan halkları adına Milletler Cemiyeti Paktının 22 maddesine göre kendilerine verilmiş hiç bir yetki yoktu. Sorulacak soru BM ler kararlarında Kürd hakının temsil edildiğine ait bir delil var mı, yok mu sorusudur? Eğer yoksa BM ve Uluslararası Adalet Divanının ülkemizi emperyalist ve sömürgeciler arasında parçalamaya bölmeye ne hakkı vardır? Yoksa bu uluslararası hukuk haksızlık nasıl ortadan kaldırılabilir? 1925'de yayınlanan Uluslararası Adalet Divanı belgelerine göre³ 1914 ve 1918 Birinci Dünya savaşı « **sürecinde İngiliz güçleri Bağdat ve Basra daki Türk vilayetleri ve Musul'un büyük bir kısmını işgal etti. Büyük Britanya oraya yerleşti** » diyor. Ancak bu dönemde İngiliz ve Fransız Emperyalistleri halkımızın iradesini çiğneyerek 16 Mayıs 1916'da Ortadoğu ve Kürdistanı kendi aralarına böldüler « **İngiltere, Milletler Cemiyeti Paktının 22 maddesi gereğince « Musul dahil olmak üzere Mezopotamya'ya el koydu** »⁴. Bu konuda 29 Nisan 1920'de M.Lloyd George'un Lordlar Kamarasında yaptığı açıklama İngiltere Paramentosunda tartışma konusu oldu.⁵ Uluslararası Adalet Divanının belgesine göre « **meydana gelen olaylardan otürü Müttefik Güçler Türkiye yeni ilişkilere giriştiler. Bunun sonucu 22.11.1922 Lausanne'da yeni görüşmelere başlandı** »⁶, « **Bu görüşmeler 24 Temmuz 1923 da Lausanne Antlaşmasının, imzalanmasıyla sonuçlandı ve Sözleşme 6.08.1924 yürürlüğe girdi.** »

23 Ocak 1923'deki toplantıda Lord Gurzon. Askeri ve Coğrafi Komisyonunda yaptığı konuşmada « **sorunların arasında Barış Sözleşmesinin konusunu oluturacak sorunlardan birinin, bir yandan Suriye sınırı, diğer yandan Irak Türkiye sınırı sorunu olacağını** »⁷ (dilegetiriyordu. Lord Gurzon, İngiliz hükümeti adına yaptığı bu öneride « **Türkiye Irak arasındaki bu sınır sorununun Milletler Cemiyetinin « kararın incelenmesi için », « bağımsız bir organın** »⁸ oluşturulmasını öneriyordu. Milliyetler Cemiyeti Konseyine sunulmuş kararın incelenmesini ilkin Uluslararası Adalet Divanına sorulan soru « **Lausanne Antlaşmasının 3 maddesi ve 2. paragrafına ilişkin alınacak olan kararın yapısına ilişkin** » sorusuydu. İkincisi Konseyin « **ele alacağı karar ve**

³Cour Permanente Internationale de Justice, Article 3 paragraphe 2 du Traité de Lausanne » frontiere entre la Turquie et l'Irak » Publications de CIJ séries B /N o :12 ,21 11 1925 Société d'Editions A.W.Sijthoft

⁴ Ibid.p.10

⁵ Hansard Parliamentary Debates, 1920. vol.128. pp.1469-1470

⁶ Cour Permanente Internationale de Justice, Article 3 paragraphe 2 du Traité de Lausanne » frontiere entre la Turquie et l'Irak » p.11 Publications de CIJ séries B /N o :12 ,21 11 1925 Société d'Editions A.W.Sijthoft

⁷ Ibid.p11

⁸ Ibidem.p.11

doğasının işlevlerinin belirlenmesi sözkonusuydu »⁹ Nitekim « Türkiye ile Irak arasında sınır sorununun çözümü için dokuz aylık bir süre verilmişti. Bu süre içinde her iki kesimden biri Milletler Cemiyeti Konseyine başvurabilirdi. »¹⁰. Kaldığı bu noktada verilen kararın iptali için Kürdistan halkı Milliyetler Cemiyeti Konseyine. Milletler Cemiyeti sözleşmesinin 22 maddesine göre iptal davası açabilirdi. Zira Lausanne Antlaşmasının 3 maddesinde « sınırların belirlenmesi » konusunda ek bir madde vardı. » Uluslararası Adalet Divanı « sınırlar seksiyonunu belirlemek gerekir »¹¹ diyordu. Bunun için Lausanne Antlaşmasının 16 maddesi gereğince Türkiye « Lausanne Antlaşmasında öngörülen sınırların ötesindeki topraklar la ilgili içeriği doğası ne olursa olsun bütün haklardan vazgeçeceğini açıklıyordu. »¹²Uluslararası Adalet Divanı kararında « örneğin bütün sözleşmelerin son bulması için plébicit öngörülür »¹³ diyordu.. « Bazı sınırların belirlenmesi için » Uluslararası Adalet Divanı « uluslararası Komisyon »¹⁴(12) öneriyordu. Koşullar ne olursa olsun ne emperyalistler ne de sömürgeci güçler Kürdistan'la ilgili plébicit yapka taraftarları değildi. Kürdistan pazarları üstünde mutlak eğemenlik kuran Osmalı ve İran imparatorluklarının yıkılışında Kürtler üzerine her türlü oyunlar oynandı.

TC « Genel Kuymay Genelgelerinde Kürt İsyanları « » adlı yapıtta konuya ilişkin şu açıklama ilginçtir. « Oysa Cemiyet Akvam tarafından Irak mandasının İngiltere'ye verildiğine dair henüz resmi bir belge de yoktu. Verilmiş olsa bile, bu husus Cemiyeti Akvam sözleşmesinin 22.maddesi 4. fıkrası gereğince mandater devlet hakkında halkın oyunu aldıktan sonra verilmiş olabilir di ki bunun için de serbest oy verebilmesi için ilkin memleketin boşaltılması lâzımdı ».¹⁵ Lausanne 'da Kürdistan'ın parçalanması için inkârcı Kürt düşmanı İsmet İnönü ve M. Kemal sömürgecilerine kim hangi güç Kürt halkı adına yetki verdi? Böyle bir yetki verilmediyse bunların işlediği suçlara karşı bu sorun Uluslararası Ceza Mahkemesi kapsamına girecek mi, girmeyecek mi?

Birincisi M.Kemal 16 /17 Ocak 1922'de « Musul ulusal sınırlarımız içindedir.» demişti. « İkincisi, onun kadar önemli olan Kürtlük sorunudur İngilizler orada bir Kürt hükümeti kurmak istiyorlar. Bunun yaparlarsa, bu düşünce sınırlarımız içinde ki Kürtler'e de yayılır. Buna Engel olmak için sınırı güneyden geçirmek gerekir. »¹⁶ İkincisi bugün Kürdistan'da Kürt

⁹ Ibid.p.18

¹⁰ Ibidem.p.18

¹¹ Ibid.p.19

¹² Ibid.p.20

¹³ ,Ibid.p.21

¹⁴ ,Ibid.p.22

¹⁵ Genel Kurmay Belgelerinde Kürt İsyanları N.K.Ersun,Kaynak Yayınları,İstanbul, 1992 s.38

¹⁶ Ahmet Emin Yalman,Traihite gördüklerim ve Geçirdiklerim Cilt 3,Yenilik Basımevi 1970 s.33

ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkını inkâr eden ve Kürt ulusunun ayrılarak ayrı bağımsız devletini kurma hakkına « İlkel milliyetçilik » olarak nitelendiren bazı Néo faşist Kemalistlere M. Kemal'in verdiği cevap açıktır : « **Kürt sorunu. bizim,yani Türkler 'in çıkarları için kesinlikle söz konusu olamaz.Çünkü bizim ulusal sınırlarımız içinde Kürt öğeleri Öylesine yerleşmişlerdir ki,(..) Kürtlük adına bir sınır çizmek istesek, Türkiye'yi mahvetmek gerekir.**¹⁷» Faşist sömürgeci ve emperyalist M. Kemal Kürt halkının ülkesine sınır çiziyor? Kürdistanı ilhak etme hakkını kendisinde buluyor. Osmanlı emperyalizminin işgalci orduları komutanı Padişah'ım kulu ve kölesi pan-islamist ve pantürkist M Kemal Erzurum ve Sivas'da Kürtlerden sonra bu desteği aldı ve çok geçmeden onlara karşı kullanıp onları katletmekten geri kalmadı.

Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan'nin boşaltılması politikası, tarihsel olarak gerçekleştirilen jenosid'in bir devamı ve onun ayrılmaz parçasıdır. , 1071'den bu yana sömürgeci Turk Mogol isgalcileri ve 1639 emperyalist Osmanlı ve İran İmparatorlukları arasında Arap somurgecilerinin İslamcı politikasına feda edilen Kürdistan, bu yeni süreçte, ırk temizliği politikasının TC, İran, Irak (eski)ve Suriye devletleri tarafından toptan yokediş uygulama alanı oluyor. Dört somurgeci ulke arasında parçalandığı halde, BM 'de uluslararası sömürge statüsü bile inkâr edilen Kürdistan bütün insanlık adına kendine ait olan hakkını istiyor. Sevres 'den sonra, Lausanne'da temsil edilemeyen halklar ve ulusların ülkelerini Uluslararası Adalet Divanında alınan uluslararası hukuka aykırı kararlarla ilhak edildi ve bugün AB'e Türkiye nin girişi için lobi durumuna düştü. Barbar ve esaretçi işgalci Alparslan'lardan Yavuz Selim ve M. Kemal kadar dönemin mirasçısı çizgi, günümüzde Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan ulusunun ve kendi kaderini tayin etme hakkını ayrılıp kendi bağımsız devletini kurmak istemine karşı çıkıyor. MHP saflarında cenaze törenlerine saldırıya geçenler bugün Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürd uluslarının kendi devletini kurma hakkını savunmayı, ilkel milliyetçi olarak adlandırma karalama girişimleri izledikleri Kemalist görüş aslında TC devletinin emperyalist ve somurgeci ilhak politikasını savunmakatn başka bir şey yapmıyorlar ve düzenledikleri konferanslar uluslararası pazarlama, bu halkları bitirme hareketidir.İki tehlike açıkça ortadadır. Birincisi, Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan'ın boşaltılması Sistemli bir yokediştir. Bu ulusları planlı olarak ortadan kaldırmadır. Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kuzey Kürdistan'da yürütülen savaştan ötürü altı milyon, GAP ve Barajlardan ötürü dokuz milyon insan, ülkesinden zorla sürülmüştür. Kendi köyüne, kendi toprağına dönme hakkı elinden alınmıştır. Buna karşı, kitleler boşlukta, devletlerin ihanet politikasını Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan'in gerçek politikası gibi gösterip, Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan devrimini ve kazanımlarını toptan imhaya götürmektedir. Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan'ı bölen

¹⁷ Mustafa Kemal, Toplu eserler, Cilt, XIV,

ve böldüren sömürgeci ve emperyalist devletler işlenen bu cinayetlerin ortak sorumlularıdır. İkincisi, tipki Luasanne döneminde olduğu gibi, bugün Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürt karşıtı siyasetleri olarak izeldikleri politika aynı inkârcı ve ilhakçı politikanın devamıdır. Birincisi, « tarihsel haksizliğe» karşılık, Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürd ulusunun kendi kaderini kendisinin tayin etme hakkı sadece « bir kültürel özerklik » « kimliksel haklara » indirgeniyor, bu görüş uluslararası sosyal demokrasi ve 2. International oportunistlerinin savunduğu tezlerdir. Bu tezlerin nihayi sonucu, Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kurdistan'in devlet kurma hakkından yoksun bırakmaktır. İkinci görüş ise, bizzat, bir bütün olarak sömürgeci fasist TC devletinin hizmetine girmiş, karşı devrimci maske altında « sıradan uşak vatandaşı» olmayı, « aslı unsur » karanlık perdesi altında, Türk egemen sınıfların kayıtsız şartsız olarak Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kurdistan pazarına el koymasını savunan görüştür.

Oysa, Koçgiri, Dersim, Hayistan Kurdistan'in evrensel değerleri adına bu hak isteme, kendi geleceğini tayin etme, bağımsız, özgür, bağlantısız devletini kurma hakkı, BM Anayasasına ve uluslararası hukuk normlarına uygundu. Akla gelen soru şu, mademki herşey uluslararası hukuka uygundu, BM kararlara ezilen sömürge ve bağımlı halkların kendi geleceklerini kurma hakkı, BM kararı ise, bu idéal niçin gerçekleşmedi? BM Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürt ulusularinin kendi kaderini tayin etme hakkına karşı uluslararası hukukun çiğnenmesini nasıl kabul edecektir? BM olarak dünya halkları ve Dersim Koçgiri, Hayistan , Kurdistan halklarına karşı işlenmiş bu cinayetlere « evet » mi diyecekler? Bu « evet » BM'in kendi Anayasası gereği aldığı kararları uygulamayı inkârı anlamına gelmeyecek mi? İkinci soru, BM anayasasına uygun olarak kabul edilen 14 Aralık 1960 BM in 1515 sayılı deklarasyonunu Kurdistan gerçekliğine uygulayacak mı? Uygulanmıyorsa niçin? Bu çeliskinin kaynağı bizzat BM'lerin kendisi ve onun en yüksek hukuksal kurumu olan Uluslararası Adalet Divanı'nın Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürd uluslarının temsili olmadan, sömürgeci fasist devletlerin temsilcileri ile birlikte Kürd ulusunun temsilcileri olmadan verilen Lausanne Antlaşması kararları değil midir? Alınan bu kararlar, BM Anayasasına ve Uluslararası hukuka tamamen aykırı değildir? Uluslararası hukuk bilginleri, avukatlar, düşünürler, bilim adamları ve dünyada barıştan yana olan olan tüm ilerici insanlık, Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürd ulusunun geleceğini ortadan kaldıran kararlara karşı nasıl sessiz kalabiliyorlar? Örneğin,1898'de İspanya tarafından ABD'ye bırakılan ve 1952'de ABD'ye “bağlı özgür devlet” olan Porto Rico'ya BM'ler olarak 1960 deklarasyonunu uyguluyor ve aynı şekilde nüfusu 750.000 olan Doğu Timor'a uygulama yapabiliyor da, niçin nüfusu 40.000.000 olan Kurdistan halkına karşı bu kararlar uygulanmıyor? Ustelik, sömürgeci devletlerin ırk temizliği politikasına Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kurdistan'ın insansızlaştırılması politikasına karşı sessiz kanlıyor!

JENOSİD VE SAVAŞ SUÇLULARINI ÖRNEKLEME-I

Örneklesek, devletlerin jenosid ve savaşları uygulayan askeri sorumluları arasında birinci savaş suçlusu, Jonh Sindey McCain Panama'nın Coco Solo kentinde 1936 de doğdu. Bir amiralin oğlu olan John Sindey, Annapolis Deniz Harbokuşuna başladı. 1967'de Vietnam savaşına katıldı. 26 Ekim 1967 de 33 bombardiman misyonuna katılırken uçağı Viet Kong savaşçıları tarafından düşürüldü. Paraşütle Hanoi yakınında bir göle düştü. Vietnam Ulusal Kurtuluş mücadelesi gerillalarının elinde beş buçuk yıl savaş esiri olarak kaldı. 1973 ABD nin Vietnam'a yenilmesinden sonra ABD ye savaş esiri olarak iade edildi.1982'de Arizona, milletvekili, 1986'da ise senatör seçildi. ABD'in savaş suçlularını onunla sınırlamak büyük bir hata olur. Ancak, CIA, FBI, Pentagon ve Beyaz Saray temsilcilerini bunların arasında saymak gerekir.

1970 'de Jean Paul Sartre: « Stockholm'da ve Roskilde, Russell Mahkemesi, pek çok tanık dinlenildi, Anket Komisyon¹⁸ Raporları sonucu Mahkeme ABD 'yi savaş ve jenosid suçlusu olarak ilan etti.»¹⁹ diyordu. Aynı biçimde, Laurent Schwartz²⁰ «askeri operasyonların yerini **Son My** katliamında olduğu sistematik katliamlar, özellikle kimyasal savaş yer aldı. ABD nin büyük şirketleri, Ünivesrite Laboratuvarları büyük oranda CBW(chemical biological warfare” kimyasal ve bakterolojik savaş hazırlığı içinde²¹» diyordu. Ama, ne yazık ki bugün Kurdistan'daki savaş konusunda faaliyet gösteren bir Russell Vietnam Savaş suçluları Mahkemesi yoktur. Boyle bir Mahkemeyi oluşturmak bilim adamlarının ve aydınların baş görevidir. Bugün sözde barış girişimleri yürüten çatı partileri “zimmen” sistemle isbirliğine girmişleridir.

Kaldı ki,1961 den 1965'e kadar ABD'nin Vietnam'da başlattığı ÖZEL SAVAŞ'a 500.000 asker ve 23000 danışman katılırken, 1984 ile 2008 arası Kurdistan'daki Özel savaşa, 700.000 asker ve 36.000 danışman 3000 amiral ve general'in yanında 65000 paralı asker korucusuyla birlikte NATO nun ve batılı devletlerin, ABD nin bütün yardımlarını alarak katılmıştır. Oysaki BM, paralı askerleri kullanmayı reddediyor. Ama ABD, İngiltere, Fransa, Türkiye paralı askerler kullanıyor.

“Vietnam savaşının 1954–1964 blançosuna göre 170.000 kişi öldü ve 800.000 kişi iskence gördü ve 400.000 kişi tutuklandı. Tutuklular 1000 hapishaneye kapatıldı.»²² Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kurdistan'daki savaş'ta GAP'tan ötürü 9000.000 insan topraklarını terk etti. İsrail TC ye verdiği kerdilere karşılık bu toprakların büyük bir kısmını satın aldı. 1984 -2008 yılları arasında

¹⁸ CECAV, Commission d'enquête sur les crimes américains au Vietnam

¹⁹ Jean Paul Sartre, Présentation, Les Massacres, la guerre chimique en Asie du Sud Est, Maspero, Paris, 1970 p.7

²⁰ Paris Fen Fakültesi Matematik Profesörü.

²¹ Laurent, Schwartz, ibid.p.11

²² Thich Thien Hao, Rapport; Ulusal Kurtulus Cephesi MK Présidiumu uyesi; ibid.p. p.29

6.000.000 Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kurdistanlı ülkesinden zorla kovuldu. Yarın topraklarına geri dönmek isteyen Kurdistanlılara Israil'in cevabı ne olacaktır? BM bu konuda ne gibi tedbirler alıyor? Yoksa BM kendi onayladığı jeneosidi önleme sözleşmesinin "Grubun bütünüyle veya kısmen, fiziksel varlığını ortadan kaldıracağı hesaplanarak, yaşam şartlarını kasten değiştirmek;" maddesini uygulamak istemiyor mu?

1965 -1968 döneminde ABD Johson yönetimi altında; ortalama olarak yılda 800.000 ton bomba yağdırılırken, 1969 'un son on ayında 1386 000 ton bomba kullandılar.²³ Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kurdistan'da kullanılan kimyasal ve bakterorolojik silahların yaptığı imhanın blançosu yapılmadı. Kuzey Kurdistan topraklarının %31 sular atltında kalırken kaç milyon hektar toprağın zehirli gazlardan etkilendiğine ve ne kadar Ormanın canlı hayvanın varlıklarına ve ne kadar koyun yokedildiklerine ait bir araştırma yok. Vietnam'da olduğu gibi Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kurdistan'da kitle katliamları sürüyor. Bu kitle katliamlarına katılanların başında TC Ordu komutanları gelir.

JENOSİD VE SAVAŞ SUÇLULARINI ÖRNEKLEME-II

TC yeni Genel Kurmay Başkanı Orgeneral İlker BAŞBUĞ bunlardan biridir.

Bu ikincisi: TC devletinin ve ordunun (TSK), devlet temsilcilerinin islediği savaş ve jenosid suçları arasındaki askeri temsilcisi « Türk Silahlı Kuvvetlerinin 26'ncı Genelkurmay Başkanı olan Orgeneral İlker BAŞBUĞ,»dur.« 1943 yılında Afyonkarahisar'da doğmuş, 1962 yılında Kara Harp Okulundan, 1963 yılında Piyade Okulundan mezun olmuştur.

1971 yılına kadar Kara Kuvvetleri Komutanlığına bağlı çeşitli birliklerde Takım ve Bölük Komutanlığı yapan Orgeneral BAŞBUĞ, 1973 yılında Kara Harp Akademisini kurmay subay olarak bitirdikten sonra, Genelkurmay Plan Harekât Daire Başkanlığında Karargâh Subaylığı, Kara Harp Akademisi Öğretim Üyeliği, Belçika / Brüksel'de NATO Uluslararası Askerî Karargâhında Cari İstihbarat Plan Subaylığı, Kara Kuvvetleri Komutanlığı Plan ve Prensipler Başkanlığı Savunma Araştırma Şube Müdürlüğü ve 51'inci Piyade Tümeni 247'nci Piyade Alay Komutanlığı görevlerini yürütmüştür.

İngiltere Kara Harp Akademisi ve NATO Savunma Kolejini de bitiren Orgeneral İlker BAŞBUĞ, 1989 yılında Tuğgeneralliğe terfi etmiştir. Tuğgeneral rütbesi ile Belçika / Mons'ta Avrupa Müttefik Kuvvetleri Yüksek Karargâhında (SHAPE) Lojistik ve Enf. Daire Başkanlığı ile 1'inci Zırhlı Tugay

²³ Thich Thien Hao, Raporu,s.31

Komutanlığı görevlerinde bulunmuş, **1993 yılında Tümgeneralliğe terfi etmiştir. Tümgeneral rütbesi ile Jandarma Asayiş Komutan Yardımcılığı** ve Belçika / Mons'ta Millî Askerî Temsil Heyeti (NMR) Başkanlığı görevlerinde bulunmuş, 1997 yılında Korgeneralliğe terfi etmiştir. Korgeneral rütbesi ile 2'nci Kolordu Komutanlığı ve Millî Güvenlik Kurulu Genel Sekreter Başyardımcılığı görevlerinde bulunduktan sonra 2002 yılında Orgeneralliğe terfi etmiştir. Orgeneral rütbesi ile Kara Kuvvetleri Komutanlığı Kurmay Başkanlığı, Genelkurmay II'nci Başkanlığı, 1'inci Ordu Komutanlığı ve Kara Kuvvetleri Komutanlığı görevlerinde bulunmuş, 30 Ağustos 2008 tarihinden geçerli olarak Genelkurmay Başkanlığı görevine atanmıştır.²⁴ Sorulacak soru; Ilker Basbug Lice katliamına “**1993 yılında Tümgeneralliğe terfi etmiştir. Tümgeneral rütbesi ile Jandarma Asayiş Komutan Yardımcılığı**” ni yaparken bu katliama katıldı mı? Bu konuda AIHM açılan davanın durumu nedir?

Orgeneral BAŞBUĞ aşağıdaki resimde bir katliam manevrasında görülüyor. Tipki Mustafa Kemal'in Dersim'de kitle katliamlarına katıldığı gibi.

Nedir Ilker Basbuğ'un faşist Ergenekon örgütüyle ilişkisi? Bu örgütün kurucuları arasında mı, değil mi? Eger değilse, Genel Kurmay açıklamasına aşağıdaki açıklamasından neler anlaşılır? İkinci soru; Vietnam savaş suçlusu John McCain ile Kurdistan Savaş suçlusu Orgeneral BAŞBUĞ arasındaki bağlantı Vietnam ve Kurdistan Ulusal Kurtuluş savaşları açısından nasıl değerlendirebiliriz? ABD Ordusunun Vietnam'ı bombalaması; atılan binlerce ton bomba ile TC sömürgeci ve emperyalist Ordusunun Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kurdistan'ı diğer sömürgeci devletlerle birlikte bombalamaları nasıl karşılaştırılabilir?

Bu konuda Vietnam Ulusal Kurtuluş Mücadelesine destek veren B. Russel ve J. P Sartre'in kurduğu Mahkemenin raporlarına değinmek ve Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mücadeleleri ile bir mukayese yapmak her iki savaş suçlusunun konumunu ortaya koymak açısından önemlidir.

Birincisi, ERGENEKON, TC Genel Kurmay Başkanlığının Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kurdistan halklarına karşı açtığı savaşın bir parçasıdır.

²⁴ Özgeçmiş, Genel Kurmay Sitesi

“Türk Silahlı Kuvvetleri adına” gerçekleştirilmiş ziyaret imha ve inkârın ispatıdır.

1. 03 Eylül 2008 günü, saat 11:30 'da Kocaeli ili Garnizon Komutanı Korgeneral Galip MENDİ, Kandıra Cezaevinde tutuklu olarak bulunan (E) Orgeneral Şener ERUYGUR ile (E) Orgeneral Hurşit TOLON'u ziyaret etmiştir.

2. Türk Silahlı Kuvvetlerine uzun süre hizmet veren iki emekli komutana yapılan bu ziyaret, Türk Silahlı Kuvvetleri adına gerçekleştirilmiştir.

3. Bilindiği üzere, dün olduğu gibi bugün de Türk Silahlı Kuvvetlerinin yargıya olan saygısı ve güveni tamdır. »²⁵

O halde TC genel Kurmay Başkanı bize gelen tehditlerin örgütleyicisidir, tetikçi bizzat Orgeneral BAŞBUĞ'dur. Özel Büro onun eserdir. Genel Kurmay, Özel Büro Ergenekon'un askeri siyasi ve ekonomik yapısı içindedir. CIA, MİT MOSAD üçgeninde ABD TC NATO gıladiosudur.

İkincisi, Kişi olarak bana ve tanıdığım Kurdistan'li aydınlara yüzlerce defa tehditler gelmiştir. Bu tehditlerin İngilizce ve Türkçe olarak gönderilmesi ilginçtir. Gelen metin aynen « Bizler, ÖZEL BÜRO grubu adı altında ülkemizi yakından ilgilendiren güvenlik ve terör ile ilgili konular hakkında araştırma yapan, her türlü kanal vasıtası ile bilgi ve istihbarat toplayan, araştırmalarla ilgili bilgi veren, GÖREV TİTRİNDE yer alan konularla ilgili TÜM TÜRK GÜVENLİK KURUMLARINA istihbarat sağlayan bir grubuz.

Türkiye Cumhuriyeti devletinin ve Yüce Türk milletinin, Türk millet mücadelesi ve Türk inkılabı ile kazanılmış hak ve hukukuna, varlığına, bağımsızlığına, hürriyetine, egemenliğine, onur ve saygınlığına, birlik, dirlik ve bütünlüğüne, milli değerlerine, güvenliğine ve savunma gücüne, her alanda üretim ve gelişmesine, refah ve yükselmesine yurt içinden ve yurt dışından yönelen tehdit, tehlike ve engellere karşı üyelerini ve ilgilenen tüm vatandaşlarını aydınlatmak ve bu konularda bilgilendirmek için gönüllü olarak müteşekkiliz. Misyonumuz, Türkiye coğrafyasında başta PKK olarak tüm terör örgütlerini pasifize etmek, tüm teröristleri etkisiz hale getirmek amacıyla gerekli tüm güvenlik önlemlerini almak ve geliştirmektir.

ÖZEL BÜRO, Atatürk milliyetçilerinden ve Kemalist'lerden müteşekkildir. ÖZEL BÜRO grubu dünya coğrafyasından PKK'yı silme kararlılığında ve bunu yapacak güçtedir. Bu amaçla PKK'nın tüm sanal faaliyetleri başta olmak üzere tüm iletişimlerini ve girişimlerini hassasiyetle

²⁵ Genel Kurmay'ın 3 Eylül açıklaması.

takip etmektedir. Aziz şehitlerimizin kanının yerde kalmayacağını ve PKK'nın tüm saldırılarına kat be kat cevap vereceğimizi ilan eden duyururuz. »²⁶

Bu tehdide yazılı cevabı bizzat Genel Kurmay Başkanlığına gönderdim. Gönderilen metin ektedir.²⁷ OZEL BURO ve TIT ilişkisinde BAŞBUG Örgütleyicidir, Şengal katliamının mimaridir. TC Genel Kurmayının denetiminde olan TIT nin açıklaması bunun kanıtıdır.

“Türk İntikam Birliği, Türk coğrafyalarında yaşayan Türk soylulara yapılacak her saldırıya karşı, kutsal Türkçü direnişini şiddetle sürdürecektir! Türk İntikam Birliği'ne bağlı Türkçü direnişçiler, Irak'ta yaşayan Türkmenlerin can ve toprak güvenliğini korumak için kanının son damlasına kadar savaşarak, Türkmeneli Devleti'nin kurulması için her türlü silahlı eylemde bulunacaktır! Irak'ın Tuzhurmatu kenti, Emirli bölgesinde pazar yerinde düzenlenen bombalı saldırıda hayatını kaybeden Türkmenlerin intikamı alınmıştır! Türkmenlere yapılan alçakça saldırı karşısında Türk İntikam Birliği, Kuzey Irak'ta Türkmen bölgesi sınırları içinde bulunan Şengal'e bağlı yerleşim alanlarına sonradan yerleştirilmiş Kürtlere karşı, 4 Türkçü intihar komandosu tarafından saldırı gerçekleştiril” di denilmektedir.

Daha önceki yazıda belirttiğim gibi, T.C. devlet organları polis, jandarma, MIT JITEM işbirliği ile bir yandan inkâr ve imha sürerken, diğer yanda Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan'da ırk temizliği Kürdistan'ı boşaltmalar devam ediyor. T.C. Bir yandan, Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kuzey Kürdistan'da fiilen savaşı sürdürürken, diğer yandan Güney Kürdistan devrimini boğmak için de karşı devrimci ve faşizan politikasını bölgede egemen kılmak istiyor. TC Genel Kurmayı denetiminde TIT, JITEM ve diğer terörist örgütler aracılığıyla gerçekleştirdiği Şengal jenosidi bu imha Koçgiri, Seyh Said ve Dersim jenosidçi politikasının devamıdır. Şengal jenosidi, insanlığa karşı, halklara karşı, işlenmiş bir suçtur.

Bu durum karşısında, **DERSİM JENOSIDI**, bir Jenosid fiziki, kültürel, ekolojik jenosid mi, yoksa bir katliam mıdır? Eger Jenosid ise, bunu “katliam” olarak göstermenin temelinde inkarcı politika emeryalist sömürgeci TC devletine hizmet değil mi? Başka bir deyişle hangi uzlaşmacı anlayış ve siyaset ve bu siyasette yer alan kişiler ve kurumlar nasıl cesaret gösterip sadece Koçgiri, Dersim, Hayistan ve Kuzey Kürdistan Jenosidlerini ”**katliam** biçiminde devletin resmi ideoloji ve politikasıyla değerlendirebilirler? Böyle bir tarihi çarpıtma, İnsanlığa, Halklara karşı işlenmiş suçları, Jenosid suçlarını gizleme suçunu işlemiş olanları Uluslararası Adalet Divanı ve Avrupa İnsan Hakları Mahemesi önünde suçlu saldalyesine oturmaz mı? Bu kişiler içine düştükleri tarihsel

²⁶ TC Genel Kurmay Başkanlığı OZEL BURO, ERGENEKON ORGUTU

²⁷ Ekte PDF BUTUN JENOSITLERIN SORUMLUSU TC DEVLETI VE ORDULARIDIR

hatanın bedelini nasıl ödiyecekler? TC devletiyle işbirliği onu aklama hakkını kendilerinde nasıl buluyorlar? Kimdir bunlar? Aralarında DERSİM JENOSİD'inde kayıpları olanlar var mı? Varsa açıklasınlar, yoksa bunun bedelini çok ağır olarak ödiyeceklerinin bilincinde değildirler.

DERSİM-KOÇGİRİ JENOSİD VE SAVAŞ SUÇLULARINI «KATLIAM » OLARAK GÖSTEREN İŞBİRLİKÇİLERİN BASIN ACIKLAMASI

İlkin, **Dersim-Gesellschaft für Wiederaufbau e.V. (Gemeinnützig)**²⁸ yaptığı basın açıklamasını ele alalım. Açıklamaya göre“ **Dersim katliamı 70. yılında. 1937-38 yıllarında Dersim’de Türk devleti tarafından yapılan katliamın üzerinden 70 yıl geçmesine rağmen bu katliam hiç unutulmadı, unutulmayacak ve hala sorumluları açığa çıkarılmadı. Dersim katliamı, ‘Dersim bir çıbanbaşadır’ sözleriyle Türkiye Cumhuriyeti rejiminin Dersim’i hedef göstermesiyle başladı. Önce 1935’te benzeri zor bulunur bir uygulamayla Dersim adı ‘Tunceli’ olarak değiştirildi. Dersim Katliamı için Ankara’da 4 Mayıs 1937 günü Bakanlar Kurulu toplandı ve 1937 Yılında Yapılan **Tunceli Tenkil Harekâtına Dair** Bakanlar Kurulu Kararı’nı aldı. ‘Gayet Gizlidir’ ibareli yarım sayfadan oluşan kararlar Dersim’in katliam fermanı imzalandı.**

²⁸ DERSİM’İ YENİDEN İNŞA DERNEĞİ

BASINA VE KAMUOYUNA, Avrupa Parlamentosunda DERSİM’ 38 KONFERANSI“ 14-10-2008

Resmi açıklamalara göre **Dersim katliamında** 12 bin kişi katledildi. Dersimlilere göre ise 70 bin kişi katledildi. Katliamdan sonra **binlerce** Dersimli sürgüne gönderildi, yerlerinden edildi. **16 Kasım 1937'de** Kürt halkının önderlerinden Seyit Rıza ve **yedi dava arkadaşı** Elazığ'da idam edildi. Seyit Rıza ve arkadaşlarının mezarının nerede olduğu ailesinin bütün girişimlerine rağmen hala açıklanmamıştır.

Dersim Katliamı, Cumhuriyet Türkiye'si'nin Kürtler ve Aleviler üzerindeki tek katliamı değil. Osmanlı İmparatoru I. Ahmet döneminde 9 Aralık 1606 ve 5 Ağustos 1611 tarihleri arasında sadrazamlık yapan ve yaklaşık 100 bin Kürt Kızılbaş Alevisini katleden Kuyucu Murat Paşa'nın 'ateş kuyuları' hala hafızalardadır. 1514 yılında da Yavuz Sultan Selim'in 40 bin kişiyi kılıçtan geçirerek çözemediği bu sorun, 1935–1938 yılları arasında Dersim' de bir daha katliamla çözülmek istendi.

1938 trajedisi, geride sadece ölü ve yaralılar, sürgünler, insansızlaştırılmış adı ve bütün varlığı yasak bir bölge bıraktı. Dersim Kürtleri, kimlik, dil, kültür ve inançlarından dolayı planlı, sistematik bir katliama ve en acımasız asimilasyona maruz kaldı.

Türkiye Cumhuriyeti'nin, günümüzde de süren 'tek dil ve tek millet' politikası önce Koçgiri'de, ardından Şeyh Sait İsyanında, Zilan'da sonra Dersim'de ağır katliamlar yaşattı.

Dersim katliamında Türk devleti **on binlerce insanı öldürdü**; kalanlar sürgün edildi, Dersim insansızlaştırıldı. **Bu acımasız uygulamaların nedeni; Kürt, Alevi ve Kızılbaş olmaktı.** Aradan 70 yıl geçmesine rağmen Türkiye Cumhuriyeti diğer Kürt katliamlarında olduğu gibi bu katliamla da hala yüzleşmiş değil. **Öldürülen on binlerce insanın sorumluları hiç yargılanmadı ve açığa çıkarılmadı.** Parçalanan aileler kendi geçmişlerini öğrenemedi. Binlerce kişi kendi yakınlarından hala haber alamamıştır. Devlet tarafından o dönem alıkonulan Kürt çocuklarının nerede oldukları bilinmiyor.

Oysa benzeri örneklerin yaşandığı dünyada, **katliamları gerçekleştiren birçok devlet halklara yaşattıkları acılarla, haksızlıklarla yüzleşti ve özür diledi.** Ama Türkiye ise hâlâ dünyaya direniyor ve tıpkı **Ermeni soykırımında** uyguladığı 'yok' sayma stratejisini Kürt **katliamları için de uyguluyor.**

Latin Amerika 'yeniden barışma' dedi; Japonlar 'geçmiş geride bırakmak' dedi. İtalya 'Temizlik Operasyonu' yaptı; **Avusturya 'Nazi işbirliğini' ele aldı**; İsviçre 'Nazi Hesapları' ve 'Nazi Altınları' ile yüzleşti. Avustralya yerlilerden 'özür' diledi. Aynı şeyi Kanada Quebec'iler için yaptı. Güney Afrika'da ırkçı Apartheid rejimine son verildi. Bu ve benzer örnekler, geçmişin çağdışı iz ve etkilerinden arınmanın ancak ve ancak inkar ve yok etme siyasetinden vazgeçmekle mümkün olabileceğinin kanıtlarıdır. Barış içerisinde bir arada yaşamının yolu bu örneklerden de anlaşılacağı gibi demokratik bir zihniyet dönüşümünden geçmektedir.

Türkiye ise devlet politikası olarak uyguladığı katliam arzusundan vazgeçmiş değil. Halen Kürt coğrafyası bombalanıyor, köyler boşaltılıyor, insanlar kimlik ve kültürlerinden dolayı katlediliyor.

İşte 70. yılında Dersim katliamını dünya kamuoyuna hatırlatmak için; **13 Kasım 2008** günü Avrupa Parlamentosu'nda "**Dersim '38 Konferansı**" düzenliyoruz. Tarihimize yüzleşmek, katledilen atalarımızı ve analarımızı unutmadığımızı ve unutmayacağımızı göstermek için orada olacağız.

Bizler Dersim katliamının ve diğer Kürt isyanlarında da olduğu gibi çözümün öldürmek ya da ölmek değil, farklılıklarımızın zenginlik olarak görülmesi gerektiğini ifade ediyoruz. Kürt sorununa çözümü inkar ya da imhayla değil barışçıl yöntemlerle sağlanabilir. **Ancak ileriye güvenle bakabilmenin yolu devletin geçmişiyle yüzleşmesinden geçmektedir.** Aksi bir durumda yaşanan bu acı ve travma son bulmayacak, sorunun çözümüne katkı sağlamayacaktır. .

Ermeniler, Rumlar, Kürtler, Yahudiler, Alevi-Kızılbaşlar, Süryaniler, Asurîler kısacası tüm Türkiye yurttaşları ve ötekileştirilenler bu yüzleşme çağrısının asli sahipleridir.²⁹

Bunun için Dersim Yeniden İnşa Derneği, Dersim'38 katliamıyla ilgili AB Parlementosunda Sol grubun ev sahipliğinde bir konferans düzenliyor. Kasım 2008 tarihinde yapılacak olan bu konferansa başta AB ülkelerini, BM'yi, sivil toplum örgütlerini ve Kürt halkını duyarlı olmaya çağırıyoruz.

1-"**Koçgiri Dersim Jenosidi**, bir «**katliam** » değil, fiziki,biolojik, kültürel,ekolojik **bir jenosid'dir.** «**katliam** » demek **jenosidi inkâr etmektir.** Tarihi olguları çarpıtmaktır. Emperyalist sömürgeci TC devletinin faşist politikasını gizleme ve sinsice savunmadır. Bu yaklaşım, BM lerin bu konuda kabul ettiği Uluslararası Sözleşmeyi inkar etmektir, devletin işlediği jenosid ve savaş suçlarını övmedir. Zira, BM sözleşmesine göre "**JENOSID**; ulusal, etnik, ırksal ya da dinsel bir grubu toptan ya da onun bir bölümünü yok etmek niyetiyle: Grup üyelerinin öldürülmesi, Grup üyelerinin fizik ya da akıl bütünlüğünün ağır biçimde zedelenmesi, grubun fiziksel varlığının tümü ya da bir bölümü ile yok edilmesi sonucunu verecek yaşam koşulları içinde tutulması, grup içinde doğumları engelleyecek önlemler alınması, bir grup çocukların başka bir gruba zorla geçirilmesi eylemlerinden herhangi birine başvurulmasını kapsamı içine alır. **JENOSID** de planlı, devlet politikası haline gelmiş eylemler söz konusudur. Başka bir deyişle, **BİRLEŞMİŞ MİLLETLER, SOYKIRIMI SUÇUNUN ÖNLENMESİ VE CEZALANDIRILMASINA İLİŞKİN SÖZLEŞME**³⁰ sine göre,«Sözleşmeciler, Birleşmiş Milletler Genel

²⁹ Karartmalar tarafımızdan hataların tesbiti için biz yaptık ;

³⁰*Genel Kurulun 9 Aralık 1948 tarihli ve 260 A (III) sayılı Kararıyla kabul edilmiş ve imzaya ve onaya veya katılmaya sunulmuştur. Yürürlüğe giriş: 12 Ocak 1951* Bu Sözleşme 31 Aralık 1949 tarihine kadar Birleşmiş Milletler Üyelerinin ve Üye olmayıp da Genel Kurul tarafından bu Sözleşmeyi imzalamaya davet edilen Devletlerin imzasına açıktır. Bu Sözleşme onaylanır, ve onay belgeleri Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliğine tevdi edilir.

Kurulu'nun 11 Aralık 1946 tarihli ve 96(I) sayılı kararında soy kırımın, Birleşmiş Milletlerin ruhuna ve amaçlarına aykırı olan ve uygar dünya tarafından lanetlenen, uluslararası hukuka göre bir suç olarak beyan edilmesini dikkate alarak, tarihin her döneminde soy kırımın insanlık için büyük kayıplar meydana getirdiğini kabul ederek, insanlığı bu tür bir iğrenç musibetten kurtarmak için uluslararası işbirliğinin gerekli olduğuna kanaat» getirdi.«Sözleşmeci Devletler, ister barış zamanında isterse savaş zamanında işlensin, önlemeyi ve cezalandırmayı taahhüt ettikleri soy kırımın uluslararası hukuka göre bir suç olduğunu teyit eder.» Buna göre,« jenosid **oluşturan eylemler** Bu Sözleşme bakımından, ulusal, etnik, ırksal veya dinsel bir grubu, kısmen veya tamamen ortadan kaldırmak amacıyla işlenen aşağıdaki fiillerden her hangi biri, jenosid suçunu oluşturur.

- a. Gruba mensup olanların öldürülmesi;
- b. Grubun mensuplarına ciddi surette bedensel veya zihinsel zarar verilmesi;
- c. Grubun bütünüyle veya kısmen, fiziksel varlığını ortadan kaldıracığı hesaplanarak, yaşam şartlarını kasten değiştirmek;
- d. Grup içinde doğumları engellemek amacıyla tedbirler almak;
- e. Gruba mensup çocukları zorla bir başka gruba nakletmek;

Sözleşmenin 3 maddesine göre Cezalandırılacak eylemler; Aşağıdaki eylemler cezalandırılır:1- Jenosid de bulunmak;-2-Jenosid de bulunulması için işbirliği yapmak;3-Jenosid de bulunulmasını doğrudan ve aleni surette kışkırtmak;4-Jenosid de bulunmaya teşebbüs etmek;5-Jenoside iştirak etmek; Sözleşmenin 4 maddesine göre Kişilerin cezalandırılması - Jenosid suçunu veya üçüncü maddede gösterilen fiillerden birini işleyenler, anayasaya göre yetkili yöneticiler veya kamu görevlileri veya özel kişiler de olsa cezalandırılır. Sözleşmenin 5 maddesine göre« Sözleşmeci Devletler, bu Sözleşmenin hükümlerine etkililik kazandırmak, ve özellikle soy kırımdan veya üçüncü madde belirtilen fiillerden suçlu bulunan kimselere etkili cezalar verilmesini sağlamak için, kendi Anayasalarında öngörülen usule uygun olarak gerekli mevzuatı çıkarmayı taahhüt eder.» Sözleşmenin 6. maddesine göre« Jenosid suçu ile suçlanan kişilerin yargılanması Jenosid fiilini veya Üçüncü maddede belirtilen fiillerden birini işlediğine dair hakkında suç isnadı bulunan kimseler, suçun işlendiği ülkedeki Devletin yetkili bir mahkemesi, veya yargılama yetkisini kabul etmiş olan Sözleşmeci Devletler bakımından yargılama yetkisine sahip bulunan uluslararası bir ceza mahkemesi tarafından yargılanır.» Sözleşmenin 7. maddesine göre « Suçluların iadesi jenosid fiili ve Üçüncü maddede belirtilen diğer fiiller, suçluların iadesi bakımından siyasal suçlar olarak kabul edilmez. Sözleşmeci Devletler bu tür olaylarda kendi yasalarına ve yürürlükteki sözleşmelere göre suçluları iade etmeyi üstlenir.» Sözleşmenin 8 maddesine göre« Birleşmiş Milletlerle işbirliği Sözleşmeci Devletlerden her

hangi biri, soy kırım fillerinin veya Üçüncü maddede belirtilen her hangi bir fiilin önlenmesi ve sona erdirilmesi için gerekli gördükleri takdirde, Birleşmiş Milletlerin yetkili organlarından, Birleşmiş Milletler Şartı'na göre harekete geçmesini isteyebilir.» Bu açıdan, **"ERMENİ, GREK; ASURİ KELDANİ ve KOÇGİRİ DESRSİM, HAYİSTAN KÜRDİSTAN JENOSİDİNİN TEMELİNDE TC DEVLET POLİTİKASI YATMAKTADIR. Bunun mimarılarını Dersim Koçgiri Uluslararası Savaş ve jenosid Suçlarını Yargılama Mahkemesinin verdiği karar açık mektup'la TC devlet Başkanı Dr Abdullah Gul'e gönderilmiştir.**

Bugünkü Jenosidin yapımcısı, görevi yürüten TC Genel Kurmay Başkanı **Orgeneral Ilker Başbuğ Uluslararası Dersim Koçgiri, Hayistan Savaş ve Jenosid Mahkemesinde yargılanan bir suçludur. Baska bir deyişle, DERSİM, KOÇGİRİ** de olduğu gibi, ŞENGAL Jenosidini planlayan, TC, TSK, Genel Kurmay Başkanlığı, Bilimsel Karar Destek Merkezidir. TC Genel Kurmayına Ülke «savunmasının ve geleceğini sağlamak amacıyla silahlı kuvvetlerin sahip olması gereken yetenek ve sistemlerin günümüzün ve geleceğin şartlarına uygun olarak planlanması ve programlanması ile hareket, kuvvet, personel, lojistik, istihbarat ve sağlık alanlarındaki planlama faaliyetleri sürecinde “bilimsel karar destek” yöntemleri kullanılmaktadır. Söz konusu bilimsel karar destek yöntemleri ile ilgili sekil-1'deki süreç temel olarak; Analiz ihtiyacı/sorunun tanımlanması İhtiyaç duyulan verinin toplanması ve derlenmesi, Analitik modeller ve simülasyon sistemleri vasıtasıyla analizlerin yapılması, Karar alternatiflerinin üretilmesi ve karar verici makama sunulması aşamalarından oluşmaktadır.»³¹

Uluslararası Ceza Mahkemesi tüzüğünde belirtildiği gibi -“ulusal, etnik, ırksal veya dini bir grubu tamamen ya da kısmen yok etmek kastıyla işlenirse-jenosid suçunu oluşturur: - Bir grubun üyelerinin öldürülmesi, Bir grubun üyelerinin ciddi bedensel veya zihinsel zarara uğratılması, Bir grubun yaşam koşullarının üyelerine fiziksel zarar verilmesi amacıyla bilerek zorlaştırılması - Bir grup içinde yeni doğumların önlenmesi, Bir grubun çocuklarının zorla başka bir gruba aktarılması.” Bu imha planı, aynı zamanda Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun 11 Aralık 1946 tarihli ve 96(I) sayılı kararında da dile getiriliyor.” ulusal veya dinsel bir grubu, kısmen veya tamamen ortadan kaldırmak amacıyla işlenen aşağıdaki fiillerden her hangi biri, soykırım suçunu oluşturuyor. TC Genel Kurmay Başkanı Orgeneral ILKER BASBUG aşağıda suçları işlemistir.

- a) Gruba mensup olanların öldürülmesi;
- b) Grubun mensuplarına ciddi surette bedensel veya zihinsel zarar verilmesi;

³¹ www.tsk.tr

- c) Grubun bütünüyle veya kısmen, fiziksel varlığını ortadan kaldıracağı hesaplanarak, yaşam şartlarını kasten değiştirmek;
 - d) Grup içinde doğumları engellemek amacıyla tedbirler almak;
 - e) Gruba mensup çocukları zorla bir başka gruba nakletmek;
- Madde 3 [Cezalandırılacak eylemler]** Aşağıdaki eylemler cezalandırılır:
- a) jenosid de bulunmak;
 - b) jenosid de bulunulması için işbirliği yapmak;
 - c) Jenosid de bulunulmasını doğrudan ve aleni surette kışkırtmak;
 - d) Jenosid de bulunmaya teşebbüs etmek;
 - e) Jenoside iştirak etmek;”

Sonuç olarak, Koçgiri Dersim, Ermeni, Grek, Asuri Keldani jenosinidi “**katliam**” olarak gösteren ve bu yolda adım atan **Dersim-Gesellschaft für Wiederaufbau e.V. (Gemeinnützig** inin siyaseti, yukarı isimlerini verdiğimiz suçlularla birlikte Savaş ve jenosit suçlusu; Lice halkının katliamcısı Orgeneral İlker Başbuğ’u Uluslararası Ceza Mahkemesinde yargılamak istemine karşı, devletçi, işbirlikçi, uzlaşmacı, inkarcı bir siyasettir.

II. İnsanlık tarihinde bir devletin Meclisinin sömürgeleştirdiği bir ülkenin uluslarını toptan imha için aldığı devlet kararını planlı jenosid politikasını “**katliam**” olarak göstermek başlı başına suçtur. Bu konuda 13 Kasım Konferans Basın açıklaması « *Dersim bir çıbanbaşısıdır*’ sözleriyle Türkiye Cumhuriyeti rejiminin Dersim’i hedef göstermesiyle başladı. Önce 1935’te benzeri zor bulunur bir uygulamayla Dersim adı ‘Tunceli’ olarak değiştirildi. Dersim Katliamı için Ankara’da 4 Mayıs 1937 günü Bakanlar Kurulu toplandı ve 1937 Yılında Yapılan **Tunceli Tenkil Harekâtına Dair Bakanlar Kurulu Kararı**’nı aldı. ‘Gayet Gizlidir’ ibareli yarım sayfadan oluşan kararlar Dersim’in **katliam** fermanı imzalandı. »³²

İlkin Jenosid pratiği; bir ferman değil, bir süreçler bütünüdür. Bu Baylar ahlaksızca, Jenosid süreçlerin **katliam** olarak gösteriyorlar. **Yapılan Konferans basın açıklamasında** «*Dersim Katliamı, Cumhuriyet Türkiye’sinin Kürtler ve Aleviler üzerindeki tek katliamı değil. Osmanlı İmparatoru I. Ahmet döneminde 9 Aralık 1606 ve 5 Ağustos 1611 tarihleri arasında sadrazamlık yapan ve yaklaşık 100 bin Kürt Kızılbaş Alevisini katleden Kuyucu Murat Paşa’nın ‘ateş kuyuları’ hala hafızalardadır. 1514 yılında da Yavuz Sultan Selim’in 40 bin kişiyi kılıçtan geçirerek çözemediği bu sorun, 1935–1938 yılları arasında Dersim’de bir daha katliamla çözülmek istendi.*» deniliyor. **Jenosid** sürecini **katliam** olarak göstermek **jenosidçi** devlet politikasıyla uzlaşmaktır.

³² Dersim-Gesellschaft für Wiederaufbau e.V. (Gemeinnützig 14 10 2008 Basın Açıklaması

Zira Devletin ulusları bir soyları, ırk olarak ortadan kaldırılma pratiğinin tarihi sürecinden kopartılarak, ele almak jenosidçi devlete onun politikasına yardımcı olmak ve onu korumaktır. Bu Konferans'a katılanlar Evner, Talat, Cemal'i 1909'da Dasnak Partisi Milletvekilleri basta Vartkes ve Grikor olmak üzere daha sonra, bu katiller tarafında hem kendileri hem 3000 000 ermeniye nasıl jenoside maruz bıraktıklarını unutuyorlar. Nasıl Dasnakçı Ermenilerin Jenosidi 1894'lerden önceye dayanıyorsa, nasıl Ermenistan araştırmaları 1894 jenosid pratiğini "katliam" olarak gösterdiyse, tıpkı Ermeni milletvekilleri nasıl Talat celladı İle Halil Paşayı 1909 evlerinde sakladılarsa, sonra Ermeni milleti vekili Vartkes'i evinde sakladığı Enver Pasa'nın dayısı öldürdüyse, Dersim-Gesellschaft für Wiederaufbau e.V. (Gemeinnützig yöneticileri jenosidi"katliam" olarak göstermeleri, Daşnakçı tarihçilerin işledikleri aynı hatayı işlediklerini ortaya koyuyorlar. Çünkü Dersim-Gesellschaft für Wiederaufbau e.V. (Gemeinnützig, 1909, 1926, 1930 Dersim Jenosid pratiklerini gözardı ediyor, bu süreci 1925-1928, 1930 Ararat Jenosid pratiklerini ayırıştırıyor ve uzaklaştırıyorlar. Bununun zaman boyutundan kopartmak içinde emperyalist TC yöneticisi Mustafa Kemal'in Alman Emperyalistleriyle anlaşarak 1925 Kurduğu Kimyasal Silahlar Üretme Fabrikalarının jenosidin gerçekleştirme askeri planını gizliyor ve bilinçli olarak gözardı ediyorlar. Böylece inkarcı bir anlayışın gerçek temsilcileri oluyorlar. Bu anlayış Mahkememizin Savaş ve Jenosid suçlarını yargılamada gösterdiği askeri ilişkilerin özüne aykırı düşüyor ve TC jenosidçilerinin mahkûm etmenin askeri nedenleri kaynaklara dayalı olarak şöyle dile getiriyoruz.

ASKERİ İLİŞKİLER AÇISINDAN KOÇGİRİ-DERSİM JENOSİD VE SAVAŞ SUÇLARI

Osmanlı İmparatorluğunun Avrupa Devletleri ile askeri ilişkileri incelendiğinde, işlenen savaş suçlarının tarihi önemli bir anlam kazanır. Fransa ve Osmanlı İmparatorluğu ilişkisinde para karşılığı Barbaros Hayrettin Paşa komandasında işlediği suçlar, Girit'de Arnavut Mustafa Paşa'nın işlediği jenosid suçları işlenmeye değer. Bu açıdan Osmanlı-Fransa Almanya, İTK,³³ Alman Fransa ilişkileri bu suçları süreci Mustafa Kemal döneminde doruk'a ulaştır.

Almanya 1915'de Fransa Belçika ve İngilizlere karşı kullandığı kimyasal silahları, Birinci dünya savaşında Jön Türklere verir. Mustafa Kemal İTK ve TM³⁴'nin içindedir. TBMM meclisi kuruluş sürecinde bu silahları Koçgiri ve Dersimde bütü başkaldırmalarda kullanmıştır. Zira birinci dünya savaşı dönemi 1914-1918 de yüksek rutbeli Alman subayları Falkenhayn, Von Seeckt, Gressmann, Von Lossow, Rohdewald, Von Gleich, von Lenthe, Langenstrasse,

³³ İttihat ve Tarraki Komitesi Partisi

³⁴ Teşkilat ı Mahsusa

von Dommes, von Bock, von Wullfingen, Dove, Herrgott, Böhme, Goltz, Von Falkenhausen, Guhr, von Papen. Birinci dünya savaşından sonra (1925 den 1939 a kadar) TC emperyalist ordusunda görev yapan Alman emperyalist subay ve generaller Mustafa Kemal ile birlikteler. İsmet İnönü bunları anıyor: Von Klewitz, Von Massow, Reichenbach, Baron Von Massenbach, Kohts, Rohrbeck, Steuer, Voigt - Ruscheweigh, Buhrmann, Ritter von Fuchtbauer, Hofl, Schubert, Muller, Hoffmann, Rittér, von Mantey, Ritter Von Mittelberger, Braun, Von Schickfus und Neudorf, Bauer,. Treitschke Schindler, Gynz Von Rekowski, Schumacher. Dans l'armée marine Baron Von Gagern, Wehner, Roedenbeck, Dorfleiu, Furbringer, Von Lossow, Von Arnauld de la Perrière, Weisbach, Wulfing Von Ditten, Venzlaff, Lutzow, Loyké. En dehors ed ces officiers supérieurs des militaires employés dans les forces armées turques sont suivants: Jodi, Rohde, Fretter - Pico, Lepper.³⁵ Bunlar, Ermenilerin, Greklerin, Assyro Keldanilerin ve Kürdlerin jenosidlerinde ve Yahudilerin göçe zorlanmalarında aktif rol oynarlar.

Gerçek şudur. TC, 1921 Koçgiri Jenosidinden 1937-1938 Dersim Jenosidine kadar ermenilere ve Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan imhasında bu silahları kullanmıştır ve bugün de kullanmaya devam ediyor. Osmanlı-TC ordusunun jenosidci, katliamcı geleneğini belgelerle ortaya koymanın gereği vardır.

TC Ordusunun 1932–1939 askeri harcama ve bütçesi Fransa Genel Kurmay Kara Kuvvetleri Arşivi gizli belgelerine göre:

II. – askerî bütçenin evrimi

kullanım	Genet bütçe (Turk lirasi olarak)	Askeri bütçe ³⁶	Genel bütçeye oranla ayrılan milli savunmaya harcama oranı ³⁷
—	—	—	—
1932-1933	169.100.000	51.700.000	31%
1933-1934	170.400.000	54.300.000	35%
1934-1935	184.100.000	68.400.000	48%
1935-1936	195.000.000	72.800.000	38%
1936-1937	212.700.000	72.700.000	36%

³⁵ İsmet İnönü, Hatıralar,

³⁶ Milli savunma, Kara, Deniz ve Hava kuvvetleri, Jandarma ve askeri fabrikalar için yapılan harcamalar buna dahildir.

³⁷ Eger diğer milli savunmaya aktarılan , orman, gumruk vergileri buna eklenirse askeri bütçe Genel devlet bütçesinin genel tüketiminin 50% olusturur.

1937-1938	230.000.000	79.000.000	35% ³⁸
1938-1939	249.954.000	93.138.690	38%

Bu gerekçeli aynı zamanda, Jenosidi gerçekleştirmek için, başta Almanya, İngiltere, Fransa, Avusturya, İtalya, Amerika, Çekoslovakia Rusya gibi devletlerin sattığı bombardıman uçakları, tanklar, otomatik silahlar, Kimyasal Fabrikalar kurmalar, emperyalist somürgeci TC devletine savaş pilotu yetiştirmek ve kendi pilotlarını katılımları sivil halkı bombalamaları, ormanları yakmaları, gıda maddelerini zehirlemeleri yüzünden Jenosid ve Savaş suçları olduğu kadar, halkara karşı işlemiş suçları, Barışa ve İnsanlığa karşı işlenmiş suçları kapsıyor. İnkârcı anlayışa karşı Koçgiri Dersim Uluslararası Jenosid ve Savaş Suçları mahkemesinin yargılamada esas aldığı askeri gerekçeler şu belgelere dayanıyor.

« TC devleti 1923 de 25 uçağa sahipti. Mustafa Kemal 15 yılda yirmibeş ulusumuzu jenoside maruz bıraktı.³⁹ 1924 Türkiye delegasyonlarını Fransa ve Rusya'ya gönderdi. Onlardan hava kuvvelerini, bombardıman pilotlarını yetiştirmek için askeri öğretim görevlisi istedi. TC devleti satın aldığı askeri malzemeler sayesinde Dersim halkını katletti...⁴⁰ Almanya 1925 yılında Türkiye'de Kimyasal silahları üretme fabrikalarını kurdu. Kimyasal gazları üretti.⁴¹ Almanya bu fabrikaları kurmakla, ulusumuza karşı savaş suçlarını işledi. Üstelik bir Fransız firması, kimyasal silahları üretme fabrikasını kurdu. Bunun dışında bir de zehirli gazlar üreten fabrika kurdu. Bu zehirli gazlar üreten fabrika, ekteki belgede görüleceği gibi nitroseluloz zehiri yanında dinamit fabrikası ile birlikte kara barut fabrikasını da kurdu.⁴² 1931 yılında TC Alman devletinden kimyasal silahları üreten makineler satın aldı. Bu makineler aracılığıyla TC devleti 24 saatte, 1000 kg tritol , 8 saat 2000 kgr dinamit; 1000 klg trynitroglycerin üretti.⁴³ Seyh Said; Pülümür, Kuruçay başkaldırılarında TC ordusu bu zehirleri halkımıza karşı kullandı. Bu jenosid'de Almanya ve Fransa'nın jeneoside istihak suçu işlemiştir. Sadece Fransa ve Almanya değil diğer devletlerde bu suçların ortağıdır. Onlar uç aşamalı TC askeri sistemini örgütleyen yön veren akıl hocalığı yapanlardır. Belirtmek gerekir ki aynı yılda TC, 80 savaş uçağı satın aldı.⁴⁴ Bu satın alınan uçaklar sayesinde, Seyh Said Başkaldırısında, 350 ton bomba, atıldı ve dağlarımız,

³⁸ *La baisse du taux de rapport résulte de l'habitude prise de procéder, de plus en plus, par crédits extraordinaires. Elle ne signifie pas un arrêt ou une régression dans les efforts, faits au titre de la Défense Nationale.*

³⁹ ETA-AM N° 70, 10 mars 1937 in 3227-1

⁴⁰ Ibid; p.85

⁴¹ ETA, note sur les fabriques militaires en Turquie,31-01-1937, p.6 in 7 N 3227

⁴² Ibid.p.7

⁴³ Ibidem.

⁴⁴ Ibid.91

köylerimiz, kentlerimiz 350 saat bombalandı. TC devleti 1929 yılında Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kurdistan'ı bombalamak için satınalma butçesinde, 3.456.814 TL ayırdı.1929'da alınan uçakların çoğu Fransız malı idi. SMOLIK uçak firması Kurdlerin katedilmesinde uçaklarını satmak için hem fiat düşürdü hem de uzun vadeli satış önerilerini TC ye getirdi. BLERIoT, NIEUPOINT firmaları 1931 uçak satışlarını arttırdı ve CURTISS ABD fabrikası 24 uçak TC ye sattı⁴⁵ Ayrıca CURTISS ABD, uçak parçalarını Diyarbakır'a montaj için getirdiği gibi, TC 10 Casus uçağı ile birlikte 20 JUNKERS bombardıman uçakları da sattı. Aynı uçak fabrikalarını Eskişehir ve Kayseri'de kurdular. TC Genel Kurmay başkanlığı aynı yıl İngiltere'den BRISTOL marka 12 bombardıman uçağı spariş etti.⁴⁶ Türkiye bununla yetinmedi Rusya'dan 20 tank 25 otomatik mitralyoz 700 askeri malzeme ağır yük taşıma arabaları satın aldı. Dersim jenosidine hazırlık için TC Genel Kurmay Başkanlığı 1936'da 16.200.000 askerî malzeme satındı.⁴⁷ Fransa Büyük Elçiligi Askeri Ataşeliğinin verdiği rapora göre⁴⁸ 15-02-1937 de TC 30 Gotha marka uçağı satın aldı. Türk devleti KRUPP'dan 16.DCA, 28 top, 20 adet 150mm lik top, Rheinmetal' firmasından 56 top, 12 mitralyoz, 2000 makineneli, 100 tank, 200 uçak 100 ve uçak taşıma işlerinde kullanılacak makineler satın aldı.⁴⁹ Devletin elinde ⁵⁰504 lokomotif 1200 wagon, 9000 askeri malzeme taşıma wagonları vardı. Yük wagonları aynı zamanda asker taşımacılığında kullanıldı. Her tren 40 wagon du ve 400 ton yuk çekiyordu.⁵¹

Bu arada İsmet İnönü, istifasını verdi.⁵², onun yerine Celal Bayar TC başbakanı oldu.⁵³. Söylenene göre jenosid planı İnönü 'nun eliyle gerçekleştirilmiştir. İnönü 1925 de şeyh Said' başkaldırısında Kürdleri imha etti. Şeyh Said' jenosidinden sonra da Nisan 1937 Dersim başkaldırdı. İsmet yine Rusya'nin yardımını istiyordu. Mustafa Kemal ise İngilizlerin tarafını tutuyordu, o yöne gidiyordu.⁵⁴ Kemal'in yalanları çok büyüktü. Ona göre Dersim'in başkaldırmasını tertipleyen Kominterndi. Öte yandan da Staline karşı da düşmanlık güdüyordu. Stalin bu yüzden İçişleri Bakanı Şükrü Kaya ile görüşmeyi red etmişti. Bizzat Mustafa Kemal kendisi 1936'da **İngiliz Kumandan Lée** ile uç yıllık sözleşme imzaladı. Dersim Jenosidinde bu kumandanın pratiklerinden yararlandı. Kemal “ 20 adet GLEEN MARTIN marka uçak spariş etti. Bizzat. Albay FENIMOORE dört uçağı getirip Türk devletine teslim etti. ⁵⁵ Ekim ayında ise 5 adet (FOCKE WULF) marka uçak

⁴⁵ Ibid,p.90

⁴⁶ ETA; AM N°20 ; 20 janvier 1937, in 7 N3227 p.2, 10-01-1937

⁴⁷ ETA,AM N°28 20-janvier 1936, Rapport Annuel de 1936, p.17-18, in 7 N 3227

⁴⁸ ETA, AM N°46, p.2 in 7 N3227

⁴⁹ ETA,AM,N°83 22 mars 1937,in 7 N 3227

⁵⁰ ETA AM N°107 16 nisan 1937

⁵¹ Ibid.p.19 in 7 N 3227

⁵² RAM-N°262 ; 2-11-1937 ; in 7 N 3227

⁵³ ETA ;AM,N°226,in 7 N327

⁵⁴ AM N°229 ; 28-09-1937 7 N3227

⁵⁵ 7 N 3227 20-10-1937 ; p.3 R-AM-N°246

satın aldı. Sabiha Gökçen (Mustafa Kemal'in evlatlığı) iki pilot'la birlikte Ankara Konya Adana Diyarbakir El Aziz Kayseri Ankara üzerinden bombardıman manevralarına katıldı.⁵⁶ Türkiye 1937 de, 6 Haviland marka "tiger Rapide" çok hızlı jet uçaklarını daha satın aldı.⁵⁷ Fransa Büyükelçiliğinin verdiği bilgiye göre 30-10-1937, Dersim savaşında « 2 adet **BREGUET** uçak Dersimliler tarafından düşürüldü. Türkiye altı ayda bir hayli uçak kaybetti»⁵⁸ Ayrıca. 2-11-1937 günü, Dersimliler, pilot EKREM ile uçak mekanisyenini birlikte öldürdüler. Bunun üzerine Türk devleti, bombardıman uçaklarının bizzat İngiliz pilotları tarafından kullanılmasına karar verdi.⁵⁹ Fransa büyükelçiliğinin verdiği 8-11-1937 raporuna göre: "Türkiye bunun üzerine 125 uçak spariş etti bunlardan 34 si Bréguet, 10'u Smolik, 6 'si Focke- 4 Heinkel , 14 u Kurtise, 29 u P.Z.L...Boylece iki üç yılda Türkiye 400 uçağa sahip oldu"⁶⁰ Bununla birlikte TC Genel Kurmay Başkanı iki Alman generali **Freter Pico** ile **General Lipper**'i davet etti..⁶¹ Her iki İngiliz Generalı da Harb Akademisinde ders veriyorlardı..⁶² Fransız Kurmay Albay Voirin, TC Genel Kurmayının Dersim Jenosidi üzerine ulusumuzun imhası ile ilgili uzunca bir rapor hazırlamıştı.⁶³ Bu dönem M/Kemal'in Dersime gelişine tekabül ediyordu. Aynı zamanda Türk devleti Konstantinopolis'de "kimyasal silahların kullanılmasına" ilişkin pratik staj düzenliyordu. Bu kimyasal silahların kullanılmasına ilişkin pratik askeri hareket Seyid Rıza ve Alié Mirzalié Silemani'nin asılmasından iki gün sonra 17-11-1937 de düzenlenmişti..⁶⁴ Daha direnişçilerimiz asılmadan, TC iki İngiliz Generalı Wing Lée ile Yarbay Kééver 'le Türk pilotlarını eğitmesi için üç yıllık sözleşme imzaladı.⁶⁵ TC, 290 no ve 23-11-1937 tarihli rapora göre altı ayda bu girişimler için. Türkiye 94 milyon franklık para toplamıştı yine Fransa Elçiliğinin 286 Nolu raporuna göre askeri eğitim için askeri öğretim görevlisi istemişti. Akla gelen soru niçin TC devleti bu kadar silah spariş etmişti ve bu silahlar kimlere karşı kullanılmıştır? TC devletinin askeri sistemi neydi? Xarpet, Erzurum Van'da mufetişlik açmaları neye dayanıyordu? Niçin 1936'da 92.500.000 LT askeri malzeme satın alındı?⁶⁶ Kuşkusuz, TC bir yandan bu silahları satın alırken, öte yandan Koçgiri-Dersim' Hayistan ve Kurdistan'da halkların ve ileri gelen yurtseverlerini toptan katl etti.⁶⁷ Fransa devletinin verdiği rapora göre⁶⁸ «1936 yılında Türk devleti ne kadar parayla aşiretleri satın almak istediye, ne kadar tehdit ettiye de, bu işi beceremedi. General Abdullah Dersim bölgesinde askeri garnizonlar ve kışlalar inşa etti. Yine 1937'de Türk

⁵⁶ Ibid.p.4

⁵⁷ Ibid.,p.6

⁵⁸ ETA AM N°25 ; 26-10-1937 p. 30-10-1937, in 7N 3227

⁵⁹ In 7 N3227,

⁶⁰ ETA AM N° 265, 8-11-1937 ;p.3, in 7 N 3227

⁶¹ ETA-AM N° 285, 20-11-1937

⁶² ETA,AM, N°290-23-11-1937, in 7 N3227

⁶³ ETA, AM,N°204,2ème Bureau, 19-09-1938

⁶⁴ Ibid,8 in 7 N 3227

⁶⁵ Ibid . 20-11-1937 RAM N°285

⁶⁶ ETA ; AM ; N°114 23 04 1937, p.2 in 7 N 3227

⁶⁷ Lawuka Çe Hesén Axaye Çuxuré

⁶⁸ Etat Major de l'Armée de Terre 20 mai 1937 ; Secret Turquie , Nouvelle Insurrection Kurde, 141/1s in 7 N 3227

devleti parayla aşiretleri satın almak istedi. Bu yüzden Türk hükümeti 1937 Nisan'ında aşiretleri Nazimiye'ye davet etti. Devletin planlarına yeni programlar ekleniyordu. Dersimli kirmanc ileri gelenleri TC 'den korkmuyorlardı. Ama aşiret liderleri Nazimiye'ye gelir gelmez, General Abdullah onları tutuklayıp bir birlerine bağlayarak Harzan'dan El Aziz'e kadar götürdü. »⁶⁹

Devletin planı « Dersim bölgesini toptan, işgal etmekte. Bunun için Dersimliler köylerini terkedip dağlarda gerilla savaşına başladılar. »⁷⁰ « Öte yandan General Abdullah askeri operasyonu genişletip Nazimiye yakınlarına kadar geldi. Kuruçam yakınlarında Dersim gerillaları Türk askeri güçlerine karşı saldırıya geçtiler, bazı subaylarını öldürüp Abdullah Paşayı yaraladılar, Dersim gerilları 18 mitralyözle birlikte Türk devletinin askerlerinin ellerindeki pek çok silaha elkoydular.⁷¹ Rapora göre “Türk devletinin korkusu, Dersim başkaldırmasının Kurdistan'ın geneline yayılmış olmasıydı.”⁷² Dersimin bazı ileri gelenleri askeri saldırılardan kaçıp Konstantinopoli'e geldiler. Dersim savaşçıları, bölgeye sefkedilen askeri birliklerin önlerini kesip Çiçinik yakınlarında 47 Türk subayını öldürdüler. O gün Mareşal Fevzi Çakmak, General Asim Gündüz El Aziz de idiler.”⁷³ Buna karşı Türk devleti Çekoslovakya'da 2000 mitralyöz spariş etti.”⁷⁴ Fransız Elçiliği Askari Ataşesi Miralay Courson 'nun verdiği, 10 mayıs 1937 tarihli rapora göre « Ankara 'da ki söylentiye göre, Türkiye Cumhuriyeti Devlet Başkanı, Kürtlerin başkaldırmasını zor kullanarak ortadan kaldırmaya karar vermiştir”⁷⁵ Bu imha kararı kuşkusuz Mustafa Kemal Fevzi Çakmak ve Şükrü Kaya'nın verdiği imha kararıdır. Haziran ayının ortasında İsmet İnönü Dersim Bölgesine geldi, Ankara'ya dönüp kbaıneyi topladı, İnönü Dersim'in toptan kaldedilmesine karar verdi, Dersim üzerine yeniden asker sürdü. 3000 Dersimli partizan Dersim Bölgesinde, Çeme Şerxanu (Kutu Deresi) Koé Sur ve Xozad silaha sarıldılar ”⁷⁶ Haziran 1937 tarihli bir başka Fransa Genel Kurmayı raporuna göre de TC ordularına karşı Zel Dağı eteklerinde Silahlı mücadele eden savaşçıların sayısı 26500 idi. Koo Sur (Kızıl Dağ) Alie Hemedé Mirzalié Silemani ile diğer iki kardeşi İsmail ve Hesene Hemedé Mirzalié Silemani Dere Laçi bombalandığında şehid düştüler. Hemedé Mirzalié Silemani, ailesinden başta Momîde Mîrzalié Silemani dahil olmak üzere 250 kişi, erkek, kadın, genç kızları Marçig düzünde kurşuna dizilerek üzerlerine gaz dökülerek yakıldılar. Kurşuna dizilmeden önce amacasî Momîde Mizralié Silemanî tarafın elleri çözülen tek savaşçı hain Raiwer Qoop' ile birlikte onun savunmasına verilen dört TC askerifni gerberterek Alişer ve Zarife Hanim'in intikamini alan kahraman

⁶⁹ Ibid.p.2

⁷⁰ ;ibidem.

⁷¹ Etat Major de l'Armée de Terre 20 mai 1937 ; Secret Turquie , Nouvelle Insurrection Kurde, 141/1s in 7 N 3227

⁷² Ibid,p.3

⁷³ Ibidem.

⁷⁴ Etat Major de l'Armée de Terre 30 juin 1937 ; Secret ETA, AM N° 171 in 7 N 3227 ;p.6-

⁷⁵ Etat Major de l'Armée de Terre 10 mai 1937 ; Secret ETA, AM N° 126 in 7 N 3227 ;p.2-

⁷⁶ Etat Major de l'Armée de Terre 5 juillet 1937 ; Secret ETA, AM N° 176 in 7 N 3227 Sur la répression militaire contre les insurgés du Dersim.

Mîstefaé Hémédé Mirzalié Sîlemanî dir. 1978'de sesi banda alınmış tanığımızdır.Devlet, ustelik onun babası Hemedé Mirzalié Sîlemanî'nin teslim olmasını istiyordu. Hemedé Mirzalié Silemani bunu rededince rehin alınan 52 çocuk kurşuna dizildi. Uzerilerine gaz dokulerek yakıldılar. Hemedé Mirzalié Silemanının kardeşi Alié Mirzalié Sîlemanî Seyd Riza ile birlikte asıldı. Asılanların sayısı bazı 13 Kasım Konferansı kalpazanların yedi olarak verdiği rakam yanlış bilgiye karşılık 11 dir. Bu çarpıtma bile hangi dereden Geldiği Ahmet Dere ile Haydar Işığın ve Sîlemanê Zîrto'nun karşı devrimci işbirlikçi -imranlı eksen anlayışını oraya koyuyor. Aynı döneme denk düşen Fransa Genel Kurmay raporuna göre ⁷⁷« Türkiye ABD'den 20 adet bombardıman MARTIN marka uçağı spariş etti? 20 -08-1937 de 16 bombardıman uçağı Türkiye'ye teslim edildi «Bunların dsında Türk devleti ABD 'den 45 adet VULTE marka Bombardıman uçağını spariş ettiği gibi Türkiye devleti Miralay ENVER'i ABD ye gönderdi 65 uçakları alıp getirsin.»⁷⁸ Türk devleti kurduğu montaj fabrikasında 15 GOTHA uçağı ile 20 P.Z.L. uçağını monte etti. Ayrıca 40 P/Z/L/ uçağı getirilip Türk devletine teslim edildi.»⁷⁹ Fransa 'nın Konstantinopolis'deki elçilik yetikilelerin yaptığı açıklamaya göre « Almanya 45 adet Heinkel marka uçakla birlikte 30 adet Gotha marka uçakları Türkiye'ye sattı. Bunlardan 15 adet getirilip teslim edildi, diğer 15 adeti'de Kayseri Montaj fabrikasında montaj edildi. Bunlara ek olarak; 15 adet POCHE-WULF, marka uçakları Türk Kuşu Derneği satın aldı. Türkiye "Polonya'dan 60 adet P.Z.L marka uçağı satın aldı. Bu uçaklardan, 40 âdeti Türkiye'ye getirildi 20 adedi ise Kayseri'de fabrika'da montaj edildi. Ayrıca İngiltere 4 adet HAVILAND uçağı ile birlikte 15 adet BRISTOL marka bombardıman uçağını Türkiye'ye sattı. ABD 20 adet MARTIN marka bombardıman uçağı ile 45 adet VULTEE marka bombardıman uçağını Türkiye'ye satmasıyla Türkiye'nin elindeki bombardıman uçak sayısı 203 yükseldi.⁸⁰

Fransa Konstantinopolis Büyük Elçisi **Henri Ponsot**'un Fransa Dışişleri Bakanı Yvon Dembos'a gönderdiği 19 09 1937 tarihli mektubunda mektup'da aynen « şu anda Türkiye'nin elinde 200 bombardıman uçağı ile 350 pilotu var. 1936-1937 taaruzu için Türkiye 30 milyon TL bütçe ayırdı. Buna ek olarak Türkiye, ABD den 20 adet GLENN L.MARTIN marka uçak spariş etti. Her uçak 1000 kilo bomba taşıyor. Türkiye her yıl 305 uçak satın alıyor, meclis başkanı ise yılda 500 uçak azdır diyor.»⁸¹

Kime karşı kullanıldı bu silahlar? Kimlere karşı bu bombardıman uçakları kullanıldı? Jenosidi Katliam'a indirgeyen işbirlikçi Kemalist teslimiyetçilerin bu soruna karşı yanıtları var mı? Ölümünden on gün önce 1 Kasım 1938 de Meclis

⁷⁷ Ambassade de France en Turquie ; Stamboul 10 aout 1937 AM N° 208 Exemplarie N°4 in 7 N 3227

⁷⁸ Ambassade de France en Turquie ; Stamboul 13 aout 1937 AM N° 208 Exemplarie N°4 in 7 N 3227

⁷⁹ Ambassade de France en Turquie ; Stamboul 13 août 1937 AM N° 208 Exemplaire N°4 in 7 N 3227

⁸⁰ Ambassade de France en Turquie ; Stamboul 8 août 1937 AM N° 208 Exemplaire N°4 in 7 N 3227

⁸¹ ETA,a .s. de l'aviation turque 15-10-1937 N° 2165, in 7 N3227

açılış konuşması için hazırladığı metinde şöyle diyordu Mustafa Kemali,⁸² «**Biz Dersimlileri ortadan kaldırdık**» « **onları tamamen imha ettik, öyle olsun ki bir daha baş kaldırmazlar** » 13 Kasım Konferansı bu bitirme yolunun bir İmranlı geçididir.TC Genel Kurmayının İmranlı'ya komanda emridir. Hain,işbirlikçi Aysel Tuğluk, Sabiha Gökçen'le aynı etnik kökenden olması bir yana bu bayanın kendisini Genel Kurmay Yarbayına nasıl pazarladığını ve neden Genel Kurmayın İmranlı'dan komandalı Missak İ Milli politikasını uygulamak ve Milletvekili adayı gösterildiğini biliyoruz. Bu çaba tipki Sabiha'nin emperyalist TC uçaklarıyla Dersim Koçgiri, Hayıstan topraklarını bombalamak, savaş ve jenosid suçunu, halklara ve insanlığa karşı suç işlemektir

Fransa Elçiliği'nin raporuna göre ⁸³ bu açıklamanın dile getirdiği gerçek şudur. « Ağustos ayı boyunca Türk ordusunun bu büyük manevraları, Dersim dağları ve mntıklarında operasyonlar gerçekleştirildi. Fırat ırmağının bu taraftaki vadilerinden tutup Erzincan Elazığ (Eski Harput) dağlarına kadar devam etti. Dağların yüksekliği 3000 m dir. Burası Dicle ırmağının çıktığı kaynaktır. Dağların yüksekliği, vadiler kolay geçit vermiyor. Savaşçılar pek çok beton köprünün yolunu kesmiş durumdadır. Erzincan'dan Palo'ya giden birinci yol vardır. İkinci yol El Aziz'den Nazimiye giden yoldur. Direnişçiler bu yolu tutmuşlar. Dersimin nüfusu 500.000 candır».⁸⁴ Bu raporun açıklamasına göre ” Bütün manevraların amacı Kürd direnişçilerinin toptan imhası ve ortadan kaldırılmasıdır.1937 deki toptan imha hareketinden sonra 1938 Nisan'ın da Dersimliler tekrar silaha sarıldılar.” Bu manevralara kumandanlık yapan General Kazım Orbay dır.» Devlet adına manevraları yerinde izleyen Celal Bayar; Fevzi Çakmak, Milli savunma Bakanı Genel Kurmay ikinci başkanı Asım Gündüz, General Fahreddin Altay ile İzzeddin Çalışlar.»⁸⁵ İlk Koçgiri jenosidinde 3. Ordu ulusumuzu katletmişti..

Dersim jenosidine katılan ordu birlikleri ise şunlardır. VI Kolordu, I. Tugay ve Diyarbakır VII kolordudan iki tugay, Tokat'tan VII. Kolordu, Erzurum'dan IX kolordu ve iki Tugay, Ararat Komando Taburu, Beyazid İkinci Suvari Alayı, Urfa 14 alayı, Tank Taburu, 5 bombardıman ekibi ve bunları

19 adet Breuguet ve Çekoslovak mali P.Z.L. bombardıman uçakları

Curtiss*Hawk casus uçakları

Vultée, Smolik, Henkel; bombardıman uçakları

Toplam 50 bombardıman uçağı izledi.

⁸² Ambassade de France en Turquie ; Stamboul 3 nov 1937 AM N° 259, 7 N 3227

⁸³ ETA, AM,N°204, 8 septembre 1938, Ex .2, Au sujet des manoeuvres de l'Armée turque dans le Dersim en aout 1938, Secret

⁸⁴ EMA, 2 eme Bureau ;AM No 204, le 8 septembre 1938 in 7 N 3227

⁸⁵ Ibid/p.3

Dersim Jenoside katılan asker sayısı Fevzi Cakmak'a göre 37000, Dr Rüstü Aras'a göre ise 50.000 dir⁸⁶ Buna ek olarak 11 000; at, katır, deve Türk devletinin elindeki güçleri oluşturuyordu. »⁸⁷ Kısacası TC devletinin bu kadar asker silah ve bombardıman uçaklarını kullanmasının hedefi Dersim'de jenosidi gerçekleştirmesiydi. Fransa devlet raporuna göre, « Türk ordu birlikleri Dersimi dört bir yandan kuşatmaya almıştır. 10–20 Ağustos'da bir hafta boyunca svasçılarının merkez alanlarını aralıksız olarak bombardıman uçakları ile bombaladılar. Daha sonra piyade alaylarını savaşa sürdüler. El bombalarını kullandılar.

TC devleti 1923 de 25 uçağa sahipti. Mustafa Kemal 15 yılda yirmibeş ulusumuzu jenoside maruz bıraktı.⁸⁸ 1924 Türkiye delegasyonlarını Fransa ve Rusya'ya gönderdi. Onlardan hava kuvvelerini, bombardıman pilotlarını yetistirmek için askeri öğretim görevlisi istedi. TC devleti satın aldığı askeri malzemeler sayesinde Dersim halkını katletti..⁸⁹ Almanya 1925 yılında Türkiye'de Kimyasal silahları üretme fabrikalarını kurdu. Kimyasal gazları üretti.⁹⁰ Almanya bu fabrikaları kurmakla, ulusumuza karşı savaş suçlarını işledi Bu savaşta pek çok Türk askeri ve subayı öldü. Bunların arasında kumandan E.M.HUSREV de öldürüldü. Dersimlilerden pek çok insan katledildiler; sağ yakalanan, ele geçen Kürdler, marhemesiz, sorgusuz sualsiz kurşuna dizildiler..⁹¹

Dersim jenosidini, “katliam “olarak gösteren bu anlayışın kullandığı dil « *1937 Yılında Yapılan Tunceli Tenkil Harekâtına Dair Bakanlar Kurulu Kararı'nı aldı. 'Gayet Gizlidir' ibareli yarım sayfadan oluşan kararlar Dersim'in katliam fermanı imzalandı.*” Ferman değil Dersimin jenosid pratiğinin yasasıdır.”**Tenkil**” değil **biolojik jenosid**'dir. Bunun için TC nin bütün dökümanları gibi işbirlikçilerin söylemleri sahtedir.

Fransa Genel Kurmay Arisivindeki belgelere göre « *Dersim bölgesinin yüksek dağlarında, Türk devletinin büyük askeri manevraları Ağustos 1938 yukarıda Fırat Irmağı ile Erzincan arasında, aşağıda öte tarafta El Aziz(Xarpet)'e kadar devam etti. Dağların yüksekliği 3000 m dir. Dersim dağları ormanlıktır. Pek çok ırmak vardır. Dicle ırmağı Dersim bölgesinden çıkar. Engin ve sık ormanları nedeniyle Dersim'e girmek oldukça zordur. TC nin Ağaçtan kurduğu bütün köprüleri Dersimliler yaktılar.Ortadan kaldırdılar. Bunun yerine devlet şimdi beton köprüler inşa ediyor. İki yol bitmiş durumda. Birinci yol yukarı'da Erzincandan Palo'ya kadar, diğeri El Aziz 'e kaadr bitmiş*

⁸⁶EMA ; AM N°204,p.9

⁸⁷ ETA, AM,N°204, 8 septembre 1938, Ex .2, Au sujet des manoeuvres de l'Armée turque dans le Dersim en aout 1938, Secret p.4

⁸⁸ ETA-AM N° 70, 10 mars 1937 in 3227-1

⁸⁹ Ibid; p.85

⁹⁰ ETA, note sur les fabriques militaires en Turquie,31-01-1937, p.6 in 7 N 3227

⁹¹ Ibid.p.5

durumda. Dersim nüfusu 500.000. candır.” .⁹²» Imranlı marka işbirlikçilerin verdiği rakamlar ve tarihler yanlıştır.

III. Desim jenosidi sürecinde idam edilenler, 16–11–1937 de değil, 15–11–1937 de Mustafa Kemal Elazığ Garına geldikten 30 dakika sonra verdiği emirle asıldılar. Bu konuda İhsan Sabri Çağlayangil’in anıları resmi devlet ideolojisinin yalanıdır. Pek çok kişi, yazar aydın bu resmi ideolojinin temeli üzerinde yorum yaptılar. TC devletine karşı olmakla birlikte sayın Ahmet Kahraman ‘in değerlendirmeleri sahtekar İhsan Sabri’nin yalanlarına dayanmaktadır. İnkârcı anlayışın idelojik temeli resmi devlet ideolojisi ile uzlaşmadır. İkincisi Dersim Jenosidini, “katliam” olarak gösteren Dersim-Gesellschaft für Wiederaufbau ve Gemeinnützig in bir başka çarpıtması da asılanların sayısının yanlış olarak verilmesi ki bu kişilerin devletle içiçe çalıştıklarını gösteriyor? Çünkü bu yedi rakamı devletin verdiği rakamdır. Aslında asılanların sayısı on bir kişidir. Asılanlardan Alié Mirzalié Sîlemani Annem Meleka Hemedé Mirzalié Silemani’nin amcasıdır. Gerek Babamın ablası Sengal Xanım, Hermeta Mirze Sîle Hemi, Torna Mille Wusene Gomemisi, Çena Mille Hesene Pîthalié Pée Vili, ağabeyim Sîlemané İbrahimi, Annem, Meleka Hemedé Mîzalié Sîlemanî nin verdiği bilgiler ışığında sadece Marçik’de kurşuna dizilip üzerine gaz dökülerek yakılanların sayısı 250 kişidir. Rehin tutulan ve kurşuna dizilen çocuk sayısı 52 dir. Emperyalist sömürgeci Kemalist Devletin ordularına karşı Koo Sur(Kizıldag) da savaşarak şehit düşen üç komutan Aliyo Qiz, İsmail ve Hasan’dır. Büyük Direnişimizin Şehitlerimizden Alişer Efendi ile Zarife Hanımın başını kesip Abdullah Alpdoğan’a teslim eden Ali Haydar Veziroğlu’nun dedesi Rayver Koop’u dur TC askeriyeye birlikte öldürenler ve onların askeri malzemelerine el koyanlar yaralı dayım Cebrail ile Dayım Mustafa’dır. Rayver Koop ‘un TC tarafından öldürüldü hikâyesi bir devlet yalanıdır. Bu açıdan Dersim- Gesellschaft für Wiederaufbau ve Gemeinnützig adına şehitlerimizi kendi devletçi işbirlikçi politikalarına alet etmiş olmaları ve onlar adına konuşmalarını suç olarak kabul ediyoruz.

IV. DERSİM KOÇGİRİ JENOSİDİ AYNI ZAMANDA BİOLOJİK ve KÜLTÜREL, EKOLOJİK JENOSİD’dir. Bu baylar Kültürel jenosidi “katliam’ düzeyine indiriyorlar.”

“1938 trajedisi, geride sadece ölü ve yaralılar, sürgünler, insansızlaştırılmış adı ve bütün varlığı yasak bir bölge bıraktı. Dersim Kürtleri, kimlik, dil, kültür ve inançlarından dolayı planlı, sistematik bir katliama ve en acımasız asimilasyona maruz kaldı. Türkiye Cumhuriyeti’nin, günümüzde de süren ‘tek dil ve tek millet’ politikası önce Koçgiri’de, ardından Şeyh Sait İsyanında, Zilan’da sonra Dersim’de ağır katliamlar yaşattı.” Bu jenosidçi politikanın bugünkü AKP

⁹²(Çimê, EMA,Buro-2, nusxe, 1,2,3,4 u 5).

hükümetinde yer alan hainlerin verdikleri oylama metnine bakalım. Birinci boyutta:

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, “*Kimse güvenlik güçlerimizin operasyon gücünden taviz beklemesin. Bu operasyonel gücünü güvenlik güçlerimiz, polisiyle de askeriyle de sürdürecektir. Nereye kadar? PKK silahını bırakıncaya kadar sürecektir*” dedi. *Başbakanlık Tezkeresi'nin tam metni şöyle: "Dost ve kardeş Irak'ın toprak bütünlüğünün, milli birliğinin ve istikrarının korunmasına büyük önem atfeden Türkiye, PKK teröristlerinin Irak'ın kuzeyindeki mevcudiyetine ve terörist saldırılarına son verilmesini sağlamak amacıyla askeri faaliyetlerini başarıyla yürütmekte, siyasi ve diplomatik girişimleri ile uyarılarını sürdürmektedir. Türkiye'ye yönelik olarak devam eden terörist saldırılar ve tehdide karşı, terörizmle mücadelenin bir parçası olarak uluslararası hukuk çerçevesinde gerekli tedbirleri almak üzere, hudut, şümul, miktar ve zamanı Hükümetçe belirlenecek şekilde, TSK unsurlarının, Irak'ın kuzeyinden ülkemize yönelik terör tehdidinin ve saldırılarının bertaraf edilmesi amacıyla sınır ötesi harekât ve müdahalede bulunmak üzere, Irak'ın PKK teröristlerinin yuvalandıkları kuzey bölgesi ile mücavir alanlara gönderilmesi ve görevlendirilmesi için Anayasanın 92. maddesi uyarınca Genel Kurulun 17 Ekim 2007 tarihli kararıyla Hükümete verilen 1 yıllık izin süresinin, 17 Ekim 2008 tarihinden itibaren 1 yıl süreyle uzatılmasını Anayasa'nın 92. maddesi uyarınca arz ederim."* Demekteydi.

İkinci Boyutta: Genel Kurmay temsilen Ilker BAŞBUĞ “11 Ekim 2008 **SAAT: 09.50 NO: BA - 49 / 08**Aktütün Jandarma Sınır Bölüğü bölgesinde Bayraktepe saldırısına katılan bölücü terör örgütü mensuplarının takibine devam edilmektedir. Bu kapsamda 04 Ekim 2008 tarihinden bu yana 6'ncı kez, Irak'ın kuzeyindeki Hakurk bölgesinde tespit edilen PKK/KONGRA-GEL terör örgütüne ait hedefler, Türk Hava Kuvvetlerine ait savaş uçaklarınca ve müteakiben ateş destek vasıtalarıyla 10 Ekim 2008 tarihinde etkili bir şekilde ateş altına alınmıştır.”

Oysa jenosid sürüyor. Türk savaş uçaklarının Güney Kürdistan'a yönelik hava saldırıları bir yıldır devam ediyor. Geçen hafta iki kez Xakurkê ve Xinerê bölgesine saldıran Türk jetleri yine sivil yerleşim alanlarını hedef aldı. Yerel kaynaklar, gerilla alanlarına yönelik saldırının püskürtüldüğünü ve bir F-16'nın darbelendiğini duyuruyor. Xakurkê ve Xinerê bölgelerindeki sivil yerleşimlerin hedef alındığı saldırılarda köylülerin zarar gördü. Türk topçuları da havan ve obüs toplarıyla Zap'a bağlı Serê ve Dehla Şino köylerini bombaladı. Bombardımanda köylülere ait çok sayıda hayvan telef oldu. Türk ordusu, ABD'den onay aldıktan sonra başladığı hava saldırılarını bir yılı aşkın süredir aralıksız devam ettirdi. Hava saldırılarında daha çok sivil yerleşim alanları vuruldu. Cami, okul, sağlık ocağı gibi yapılar tahrip edildi, hayvanlar telef

edildi. Türk ordusu Güney Kurdistan'ı hem havadan hem de karadan vurdu. İlk saldırıda sabah saatlerinde Xakurkê, Xinerê ve Lolan alanlarındaki köyler hedef alırken, yapılan ikinci saldırı ise yine Xakurkê'de bulunan Lelikan alanına yapıldı. Yerel kaynaklar da, Türk jetlerinin Hewlêr'in Soran Kazası'nın Sidekan Nahiyesi'ne bağlı Bêcuwanan, Xinerê, Bêrkim, Lolan, Silênê ve Dola Dêrê köylerini bombaladığını belirtti. Aynı kaynaklar, bombalama sonucu Bêcuwanan köyünde bir sürüye ait küçükbaş hayvanların çoğunun telef olduğunu ifade ederken, sayıları hakkında bilgi alınamadı. Ayrıca köyde bazı yerlerde bombardıman nedeniyle yangın çıktı.19 Ekim'deki hava saldırısında da Kemal adında Herki aşiretinden bir köylünün onlarca hayvanı telef oldu. Türk Hükümet Sözcüsü Cemil Çiçek önceki gün yaptığı açıklamada, açıkça yalan söyledi. Gerilla savaşının belli üst aşamaya çıkarıp metropole göçe zorlanan on beş milyon Kurdistanlı'yı silahlı mücadeleye katmak varken, Öcalan, ilhakçı, sömürgeci, TC'ye teslimiyetçi politikanın mîmarlığına devam ediyor. O isbirlikçi rolünü açıkça oynuyor. TC 'nin emperyalist sömürgeci politikasını devlet eliyle uyguluyor. Egemen emperyalist Türk Devletinin Kürdistan pazarlarına kayıtsız şartsız hâkim olmasını savunuyor. "Bayrak ve resmi dil tüm **"Türkiye Ulusu"** için geçerli olmakla birlikte her bölge ve özerk birimin kendi renkleri ve sembolleriyle demokratik öz yönetimi oluşturulmalı." diyor. Bu 1920'de Mustafa Kemal'in getirdiği sömürgeci formüldür. Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kurt ulusunun kendi devletini kurma hakkını emperyalist TC sömürgeciliğine misak-î mîlli sınırlarına hapsediren , Ergenekoncu Ayten Tuğluk aracılığıyla Genel Kurmayla pazarlayan siyasetin niteliğidir. Ergenekon sanıklarından Doğu Perinçek'in iddianameye yansıyan ilişkilerinden sonra Emin Gürses'in de Öcalan'la temas içinde olduğunun ortaya çıktığı kaydedildi. Zaman gazetesinin haberi: "Bir dönem Genelkurmay Başkanı Hüseyin Kıvrıkoğlu'nun danışmanlığını yapan Gürses'in, Öcalan'la ilişkisini kendisinin itiraf etmiş. Gürses, 3 yıl önce katıldığı panelde, bunu bizzat söylemiş. "Apo'yla bir görüşmemizde 'Ermeniler bizi kullanıyor' şeklinde konuşmuştu bizimle." diyen Gürses'in hangi sıfatla görüştüğü merak konusu. Eylül 2005'te Büyükkada'da düzenlenen panele konuşmacı olarak Prof. Beril Dedeoğlu, eski MİT'çi Mahir Kaynak, gazeteci Yiğit Bulut ve Doç. Dr. Emin Gürses katıldı. Gürses, burada yaptığı konuşmada, Öcalan'la yaptığı görüşmeyi açık açık anlattı. Gürses'in panelde sarf ettiği görüşmeyle ilgili cümleleri şöyle: "Apo'yla bir görüşmemizde o bile böyle bir riskin olduğunu kendi söylemişti bize. Yani kurulacak bir **Kürdistan'ın yarısından çoğunu Ermenilerin alacağını, maliyetini Kürtlerin çekeceği ama toprağı Ermenilerin alacağını söylemişti.** TC Devlet Baskani Gül ise yaptığı açıklamada « Türkiye'yi her türlü konuda aracı olarak betimledi. Azerbaycan ile Ermenistan arasındaki toprak anlaşmazlığına bir son verilmesine ortam hazırlamaktadır. Aynı zamanda Türkiye ve Ermenistan, tarihî soykırım iddialarını aşma girişiminde bulundu. Gül, geçenlerde Ermenistan'ı ziyaret eden ilk Türk lider oldu. Yeniden dirilen Rusya'nın yanında Kafkasya'daki sükûnet ABD için bir lütuftur. Gül ABD ile ilişkileri yeniden teyit etti, ancak

Washington'un soykırım iddiaları konusunda taraf tutması yönündeki baskıya atıfta bulunarak, yeni başkanın Türkiye konusunda "objektif" bilgiler alması çağrısında bulundu.

Ayrıca Harvard Üniversitesi'nde tarih profesörü. 'Biz Kürtlerle ittifak halindeyiz ama Diyarbakır - Van hattını biz isteriz, dedi.' Ergenekon sanığı Gürses'in Öcalan'la görüştüğüne dair başka deliller de var. Doç. Dr. Gürses, iddianameye yansıyan telefon görüşmelerinde bunu gizlemiyor. 23 Ocak 2008'de yaptığı görüşmede şunları söylüyor: "Öcalan bize bir gün dedi ki, 'Yav' dedi, 'Siz' dedi, **'Bilmiyorsunuz bir şey. Ben köylere giderim, Kürtlerin bana tabi olmasını sağlamak için o köyden birkaç tane adam bulurum. Onları öldürtürüm, ondan sonra bütün köy bana tabi olur, tapar. Çünkü bizimkiler güçten anlar.'**" Emin Gürses bu görüşmeden 5 gün sonra Mustafa isimli bir şahısla yaptığı telefon konuşmasında şunları kaydediyor: "Öcalan'ın bize söylediği, Kürtler nasıl tepki verirler? Öcalan bize önce bir yavaş yavaş itelersin diyor. Baktın tepki yok ha bunlar korkuyorlar üzerine daha çok gidersin." Öcalan, « **Etnik ve toprak temelli özerklik anlayışı yerine, kültürel farklılıkların ifade edildiği yerel yapılanmaya gidilmeli. Yerel yönetimler güçlendirilmeli.**» diyor. Bun anlayışı Aysel Tuğluk şöyle dile getiriyor. «**'Halkçı belediyecilik anlayışını hayata geçirmek için yola çıkan DTP'li belediyeleri kutluyorum. Son derece sınırlı ve kıt olanaklara rağmen halkımıza hizmetler sunmaya devam ediyorlar. Hep beraber izliyoruz. Ankara'nın hali çok iyi görünmüyor. Maalesef 2-3 gündür yaşanan tabloda Türkiye'de ciddi krizlerin yaşandığı, hukuki ve halk dışı olayların olduğu, yoğun bir şekilde yaşanmasının açık göstergesidir. Ankara maalesef çetelerle uğraşiyor. Dolayısıyla Türkiye gerçekliği içerisinde bu bölgeye ve halka hizmet yapılmıyor. Bu nedenle bir kez daha bu hizmeti halkımıza sunan Belediye Başkanımızı kutluyorum. Tabii ki demokrasi ve özgürlük mücadelesi her zaman önemlidir. Bunun yapılabilmesi için yerellerden başlanması gerekir. Demokratik ve özgür bir Türkiye'nin gerçekleşmesi için bu açılışlar vesile olacaktır. Demokrasiyi halkımızın mücadelesi ile birlikte oluşturacağız. Demokrasi yolunda yolumuza devam edeceğiz. Halkımızın anlamlı mücadelesi, demokrasi anlamında Ankara'ya bir dizayn verecektir.'**» Öcalan, «Kürtçe'ye anayasada güvence verilmeli.» diyor. İmranî da Kürtçe konuşmaya yeltendiği zaman asker dayısından yediği tokatı ve hücre cezasını unutuyor. Öcalan,« Fransa'da Korsika, Bask, Broton gibi bölgelerde dilde eğitim, yayın hakkı tanınmış» olduğunu iddia ediyor. Oysa Emperyalist Fransa bu dilleri hala yasaklıyor. Öcalan, «Irak'ı bugünkü duruma düşüren, farklılıkları, demokratik bir ulus anlayışı etrafında örgütlemek yerine merkezîyetçi ulus yaklaşımı ile devlet yönetme anlayışındaki ısrardır.» Hayır Irak'ı bu duruma düşüren Bağımsız Birleşik bir Kürdistan devletinin olmama anlayışındır. Buna karşı çıkan, başta emperyalist TC politikası ve Öcalan,'nın emperyalist ideologları olan Wallerstein, Bookchin ve Anarşist Bakunin, Kropotkin

analayışlardır. Öcalan, klasik sömürgecilikte bile iflas eden tezleri açıkça savunuyor. « I.Wallerstein, Bookchin gibi çözümlemeler yaptım ama Wallerstein daha çok tahlil yapıyor, ben ise hem tahlil ediyorum hem de çözüm önerileri sunuyorum. Çok acele yazdım. Toplumsal bir barış nasıl sağlanır, bu sorunun en iyi çözüm yolu nedir, bunları yazdım. Savunmamın bir nüshası devlete de gidiyordur herhalde. Bu savunmam devlet içinde epey tartışma yaratmıştır»⁹³ Bay Ocalan, TC emperyalist ve sömürgeci, ilhakçı politikasını pazarlıyor. Açıkça «Bölgesel meclis, eğitim, sağlık, kültür, sosyal hizmetler gibi alanlarda sorumlu olmalı. Bu yapı federalizme dayalı özerkliği ifade etmez. Harçlar ve vergi gelirlerinin bir bölümü bölgesel meclise bırakılmalı. Güvenlikli bölge uygulamalarına son verilmeli. İl valileri, hem merkezi hükümetin hem de bölge yürütme kurulunun aldığı kararları uygulamalı.» diyor. Biz bütün sömürgeci ve emperyalist devletlerin ülkemizden çıkmalarını, askeri ve siyasi güç ve egmenliklerine son vermelerini istiyoruz. Öcalan, emperyalist ve sömürgeci TC devletinin Kurdistan üstündeki imtiyaz politikasına dört elle sarılıyor. Bu anlamda emperyalist sömürgeci bir isbirlikçidir. « Öcalan, “PKK beni pratik önder olarak görüyor. Bu doğru bir anlayış değil. Biz devletin esiriyiz, devletin elindeyiz. Buradan pratik önderlik yapamam. Benim buradan pratik önderlik yapamayacağım anlaşılmalıdır. Onlar da bunu anlamak zorundadırlar. Bunu herkes bilmeli. Tecrit çok ağır bir şeydir. Ben burada sanki bir tabuttayım. Tabutta olan birisi dışarıya seslenemez, dışarıyla konuşamaz. Bu durumda iletişim ne kadar sağlıklı olabilir. Pratik önderlik günlük en az kırk talimat gerektirir. Ben bunu bu koşullarda nasıl yapabilirim. Bu koşullara rağmen benim pratik önderlik yapmam haksızlık olur, ahlaki de olmaz. Devlet müsaade etse bile ben yapmam” dedi. KCK Önderi sözlerini şöyle sürdürdü: “Geçen ay yaptığım konuşmada belki bir-iki konuda aşırıya varan beyanlarda bulunmuşum, kendimi tutamamışım. Devlette bundan dolayı disiplin cezası verdi. Devletin bana disiplin cezalarını vermesinde, benim bu duruma gelmemde PKK’nin de sorumluluğu vardır. PKK beni pratik önder olarak görüp ona göre davranıyor, devlet de bunu görüyor ve ciddiye alıyor. Konuşmalarına ceza vermeye çalışıyor. Devlet istese, her sözüme farklı bir anlam biçip disiplin cezalarıyla beni boğabilir ama devlet anlayışlı bile davranıyor.»⁹⁴ «**Devlet Bahçeli Kürtlerin varlığı ve haklarını kabul ediyor mu? Eğer ediyorsa ilişki kurulum**»⁹⁵ Denize düşen yılanı sarılır. Ama yılan onu da ısırır. Öcalan’ın Özerklik planı yılanı sarılıştır. « Eğer demokratik özerkliğe ilişkin tutumlarında bir değişiklik olmazsa benim Kürtlere önerim budur. Demokratik özerklik tanımım ise demokratik siyaset, demokratik toplum, demokratik cumhuriyete dayanır. Benim KCK dediğim sistem de bunun Kürtlere uyarlanmış şekli. Ne ulusalcı faşist politikalar ne de siyasal İslam Kürt sorununu çözemez. Bu konuda getirdikleri hiçbir proje de yoktur. Demokratik özerklik olabilecek en makul ve

⁹³ A Ocalan, Imranli,9-05-2007

⁹⁴ A ;Oclan Imranli,20-06-2007

⁹⁵ A Ocalan,14-09-2007

uygulanabilir yegâne çözümdür. Federerasyonun da bir çözüm olamayacağını biliyorum" »

Bunun için Dersim **jenosidini** “**katliam** “ diye göstermek, devletle zimmî temelde anlaşmadır. Bunun mimarı Öcalan’dır. “Cumhuriyet’in 85. Yılı vesilesiyle benim de söyleyeceklerim var. Burada birbirimize girmeyelim, buna gerek yok. İmralı’ya getirildiğimde, benimle görüşmeye gelen askeri yetkili bana şunu söylemişti; **Amerika, Japonya’ya atom bombası attı ancak sonra barıştılar, görüşüyorlar. Bizim aramızda tarihte de böyle büyük çatışma da olmadı. Neden bir araya gelip konuşmayalım ki Bizim çözümümüzde bölme parçalama yok, sınırlara dokunma yok, aksine birleştirici, bütünleştirici, demokratik değiştirici bir gücüz.**” diyor.

Oysa « Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, 11 Aralık 1946 tarihli 96/1 sayılı kararında, soykırımı uluslararası hukuka göre; bağışlanmaz, iğrenç bir suç olduğunu, üye devletlerin bu insanlık suçunu önlemeyi ve cezalandırmayı üstlendiğini karar altına ald. Bu uluslar arası sözleşmenin üçüncü maddesinde ise: **Soykırım, soykırım için gizlice anlaşma, soykırımın doğrudan ve açıkça kışkırtılması, soykırım girişimi veya soykırımı katılma ve planlama.**” **cezalandırmayı gerektiren edimler olarak sayılmıştır. Uluslararası sözleşmede insanlığa karşı suç olarak tanımlanan soykırım türleri, Türkiye Cumhuriyeti’nin eski ceza kanununda soykırım suçu kavramı altında düzenlenmezken, 5237 sayılı Yeni Ceza Kanunu 76. maddesinde ise uluslararası sözleşmedeki düzenlemeye paralel bir düzenleme getirilerek soykırımın yaptırımları ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası şeklinde düzenlenmiştir. 5237 sayılı bu ceza kanununun 77. maddesinde ise insanlığa karşı suçlar sıralanmış olup; kasten adam öldürme, kasten yaralama, işkence, eziyet veya köleleştirme, kişi hürriyetinden yoksun ka! İma, bil imsel deneylere tabi kılma, cinsel saldırıda bulunma, çocukların cinsel istismarı, zorla hamile bırakma, zorla fuhuşa sevk etme suçları da insanlığa karşı suç olarak düzenlenmiştir. Gerek uluslar arası sözleşmede, gerekse söz konusu kanun maddelerinde soykırım ve insanlık suçlarının zaman aşımına uğramayacağı (Zaman aşımına tabi olmadığı) düzenlenmiştir. » « Birleşmiş Milletlerin Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılmasına Dair Uluslar Arası Sözleşmesinin 8. maddesinde; **Soykırım edimlerinden (eylemlerinden) herhangi birinin önlenmesi veya bastırılması amacıyla , sözleşmeye imza atan (sözleşmeyi imzalayan devletlerden) birisinin , Birleşmiş Milletlerin yetkili organlarına (Uluslar Arası Adalet Divanı) başvurma hakkı vardır.**” düzenlemesini içermektedir. Sözleşmenin bu maddesindeki düzenleme hukuka aykırı ve ölçüsüz bir düzenlemedir. Bu düzenleme esasen soykırımlar karşısında etkili bir başvuru ve yargılama yolunu kapatmaktadır. Soykırım yönünde şikâyetle! bulunmak her insana verilen bir hal olarak düzenlenmeliydi. En azından dernek, vakıf, sendika gibi tüzel kişiliği olabilen kurumlara bu hakkın tanınması gerekirdi. Birleşmiş Milletlerin**

devletsiz milliyetleri uluslar arası siyasi suje görmemesi objektif bir kriter olarak belki anlaşılabilir bir durumdur. Ancak soykırım suçuna karşı birey ya da birey gruplarının veya sivil toplum kuruluşu olan demokratik kitle örgütlerinin şikâyet haklarının ortadan kaldırılmış olması temel bir hak olan hak arama hürriyetine ve objektiflik ilkesine aykırı olduğu gibi, soykırım suçu yönünden önlem alma ile cezalandırmayı da boşa çıkaran bir düzenlemedir. Çünkü gerek geçmişte gerekse günümüzde soykırımı uğrayanların çok büyük çoğunlukla devletsiz halklar ya da sömürge idaresi altındaki uluslardır. Yahudilerin Roma döneminde iki kez ve Babiller dönemi ile Nazi Almanyası'nda soykırımı uğradıkları bilinmektedir. Yahudiler Nazi Almanyası'nda soykırımı uğrarken dünyada devletsiz bir millet durumdaydılar. *1915'te Osmanlı İmparatorluğu döneminde İttihat-ı Terakki hükümeti, Teşkilat-ı Mahsusa ve Osmanlı düzenli ordusunun göçertme yasası ve Şeyh-ül İslamın fetvasıyla planlayıp karar altına aldığı ve uygulamaya başlayıp: Pontus'lu Rumlar, Ermeniler, Asurîler (Keldani, Süryani, Nasturi), Kürt Ezidileri ve Dersim ve Koçgiri halkları soykırımdan geçirildiğinde de bu halklar devletsiz milliyetlerdir.* Ermenilerin kurduğu Ermenistan devleti bir tarafa bırakılırsa, bugün dahi bu halkların bir devleti bulunmamaktadır. Güncel olarak Sudan'ın sömürgesi durumunda olan Darfur bütün dünyanın gözü önünde soykırımı uğramaktadır. Kürdistan'ın otokton halkı Kürt ulusu gerek tarihte gerekse günümüzde sömürgeci dört devletin soykırımlarına uğramaktadır. Ancak bu ve benzeri halklar devletsiz olduklarından, yani kendi ulusal devletlerini kurmadıklarından dolayı bu halklara ve bu halklardan herhangi bir bireye ya da kuruluşa şikâyet hakkı ve hak arama hürriyeti tanınmadığından Birleşmiş Milletlere soykırım şikâyetinde bulunma hakkından yoksundurlar. “Geçen yıl Eylül ayında BM de kabul edilen Yerleşik Halklarla ilgi sözleşme **“Bir! Hak ve suçun düzenlenmesi ancak diğer bir maddede bu hak ve suçun önlenmesi için şikâyet hakkının sadece devletlere verilmesi özü itibariyle temel bir hak olan şikâyet hakkının da ortadan,”** kaldırmıyor. “Sonuç itibariyle soykırımın bütün türlerinin çok geniş bir zaman ve mekâna yaydırılmış olmasına rağmen Kürt ulusu üzerinde gerek geçmiş tarihte ve gerekse günümüzde uygulandığı tartışmasızdır. Buna karşı bir önlem alınmadığı ve hatta Koçgiri, Dersim ve Kürt jenosidlerinin bizzat bu halklar tarafından dahi tespit edilip ileri sürülmediği, güncelleştirilmediği ve hiçbir uluslar arası platforma taşınmayacağı da aşikârdır. Bu nedenlerle herhangi bir devletin bu jenosidi tartışması, bir yasa ve kararla kabul etmesi de olanaklı değildir. Kürdistan'daki sömürgeci devletlerin uluslar arası diplomasi de nefes alamaz duruma sokulması, politik pratik ve ideolojilerinin teşhir edilmesi Kürdistan sorununun uluslar arası alanda da hem bu yönüyle, hem başka yönlerle gündemleştirilmesi, ileride yapılacak başka jenosid pratiklerinin önlenmesi ve gerçekleşen jenosid pratiklerinin de failleriyle birlikte tespit edilip cezalandırılması, Kürdistan'da başta jenoside uğrayan Koçgiri, Dersim olmak üzere Kürdistan da yaşayan diğer azınlıklardan halkalara uygulanan jenosidden dolayı gerekli tazminatlarının ödenmesi, sömürgeci devletlerin ulusal

topraklarımızdan çıkarılması ve ulusal topraklarımızda park, bahçe ve yollara adları verilen bir kısım jenosidçinin adlarının bütün izleriyle silinmesi, Diyarbakır'da ya da Van'da yerel anlamda Kürt, Ermeni, Asuri halkların soykırımını hatırlatan bir müze ve anıtın dikilmesi ve bu müzenin organize edeceği uluslar arası anlamda bütün soykırımları lanetleme sempozyumu, konferans ve anma günlerinin düzenlenmesi için yapılacak çalışmaları ancak Dersim Koçgiri Uluslararası Savaş Jenosid Suçlar Mahkemesinin alacağı kararlar doğrultusunda sorunun BM ve onun uluslararası Hukuk Mahkemelerine taşınmasıyla mümkündür.

Medeni Ayhan arkadaşın bu konuda yaptığı açıklama esas olarak ele alındığında « Bu durumda Birleşmiş Milletlerin ahlaklı bir düzenleme yaparak sözleşmedeki 8. maddeyi değiştirmesi gerekmektedir. 5237 sayılı yeni ceza kanununda soykırım suçu düzenlendiğinden bu kanun çerçevesinde Türkiye'deki savcılıklara başvurarak soykırım suçu yönünde ağır ceza mahkemesinde dava açılmak üzere şikâyetle bulunma imkânı teorik düzeyde oluşmuştur. Oysa Türkiye gibi faşist sömürgeci ve totaliter devletlerde şeklen oluşturulmuş kanun maddelerinin de uygulanmadığı ve yargının devletin ideolojik politik ihtiyaçlarına göre adım attığı, 1915'te Osmanlı İmparatorluğu döneminde yapılan soykırımı dahi kabul etmedikleri bilinmektedir. 1915'teki soykırımın bir gerçek olduğunu ifade eden benim gibi istisna aydın ve hukukçular hakkında düşünceleri nedeniyle ağır ceza mahkemelerinde davalar açılmakta ve meslekten ihraç konusunda da soruşturma dosyaları düzenlenmektedir, » diyor. Çok doğrudur. « Dolayısıyla TCK'daki düzenleme yönünden de pratik açıdan hak arama hürriyeti kapalıdır. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinde ise soykırım suçu düzenlenmediğinden ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi de sadece bu sözleşmede düzenlenen suç ve maddeler yönünden yargılama yapabildiğinden, soykırım şikâyetleri yönünden herhangi bir değerlendirmede, incelemede ve karar verme sürecinde bulunmamaktadır. Bu hukuksal düzenlemeyi bilmemize rağmen Kürtlere faili meçhul adı altında uygulanan imha eylemleri ile köy yakma, göçertme ve Kürt nüfusunu siyasi nedenlere kontrol altına almak için spiral ve hap dağıtma yollarıyla nüfus üzerinde kontrol uygulanması olaylarını bir faili meçhul dava dosyamız içerisinde Avrupa Mahkemesi önüne daha 1998 yılında götürmüştük. Ancak bu mahkeme faili meçhul cinayet olayıyla ilgili değerlendirme yaparken soykırım olayı yönünden olumlu veya olumsuz hiçbir değerlendirmede bulunmadı. Bütün bunlar soykırım olaylarının önlenmesi ve cezalandırılması yönünden yerel ve uluslar arası hukukun mevcut koşullarda kapalı olduğunu gösterir. O zaman Kürt ulusunun da, Ermeni ve Asurîler gibi sivil toplum kuruluşları komiteler, inisiyatifler aracılığıyla Diaspora'da ve her devlette harekete geçerek Kürdistan'ın dört parçasında tarihsel ve güncel olarak uygulanan soykırımları güncelleştirerek bütün ülkelerin parlamentolarına yasal düzenleme ve karara altına aldırması gerekmektedir. Diaspora'da yoğun bir Kürt nüfusu ve aydın kesimimiz bulunmasına rağmen atıl olmaları nedeniyle bu tür önemli pratikler

örgütlenmemektedir. Bu tür bir çalışma ve projenin Diyaspora'daki bütün devletlerde başlangıç itibariyle komiteler başlaması ve daha sonra bunun dernek ve vakıflar şeklinde örgütlenilerek çalışmanın yoğunlaştırılması sömürgeci devletlerin diplomaside daha ağır bir baskıyla kuşatılmasına yeni soykırımların önünün alınmasına ve öte yandan Kürdistan sorununun uluslar arası alana bu yönüyle de taşınması ile suçların cezalandırılmasına ve de mağdurların da tazminatlarının ödenmesi şeklinde de olsa mağduriyetlerinin giderilmesine yol açar. Bu tür bir çalışma çerçevesinde Brüksel, Paris, Berlin, Stockholm, Madrid, Strazburg, Washington, Moskova, Londra, Pekin gibi çeşitli başkentlerde ya da çok etkili şehirlerde her ülkede “Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan Uluslarına” Uygulanan Soykırımları Önleme, Cezalandırma, Tanıma ve Mağduriyetleri Giderme Komitesi kurulmalıdır.» Medeni arkadasın bu önerisi bizim Uluslararası Dersim Koçgiri Savaş ve Jenosid Suçları Mahkemesini kurmamızda önemli rol oynamıştır. Onun belirttiği gibi « Bu tür bir projede çalışmaya bir ölçüde teorik temel sağlayabilmek için değinmelerle de olsa, gerek tarihte, gerekse günümüzde Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan'ın dört parçasında Kürdistan ulusuna uygulanmış! soykırımlar ile mağduriyetleri sıraladığımızda, Yahudi, Kızılderili soykırımlarına nazaran dahi, çok daha ağır soykırımlara maruz kaldığımız görülmektedir. Kürdistan ulusunun maruz kaldığı soykırımlar, bir tarihsel süreçte ortaya çıkıp bitmiş bir soykırım değildir. 2400 yıldır zaman ve mekâna yaydırılarak sürekli ülkemiz Kürdistan ile ulusumuzun soykırımı uğradığı aşikârdır. Diğer açıdan ülkemizin ve ulusumuzun maruz kaldığı soykırım sadece fiziki imha türünden bir soykırım değil, aynı zamanda dil ve kültürel soykırım, demografik soykırım, düşünsel ve inançsal soykırım, ekolojik soykırım, sürgün etme ve kötü yaşam koşullarına sürüklenme türünden soykırım ile doğa (tabiat) ve hayvan türlerinin dahi soykırımı şeklindedir. Bu soykırım türleri ile tarihsel ve güncel olarak ortaya çıkış süreçlerine kısaca değindiğimizde aşağıdaki tablo ortaya çıkmaktadır.» Medeni arkadaş göre, « 2000 yılı itibariyle sadece Diyarbakır DGM başsavcılığı kayıtlarında açık dosya olarak duran öldürme, yaralama ve kundaklama olayları defter kayıtları itibariyle on iki bin beş yüz idi. Saddam Hüseyin'in bütün iktidarı süresince enfal adı altında gerçekleştirdiği kaçırma, öldürme ve yaralama olaylarında ise yüz üç bin kişi yaşamını yitirmiştir. Yine Saddam Hüseyin'in bas partisi çe! tesile birlikte organize ederek Güney Kürdistan'ın Halepçe ke! ntine ki myasal silah atması neticesinde 5000 sivilin bir-iki günde yaşamını yitirdiği ve çok aha büyük bir nüfusun sakat ve yaralı kalmakla bu hunharca eylemden etkilendiği bilinmektedir. Suriye bas rejiminin ve İran Molla rejiminin yasadışı birimleri aracılığıyla öldürme ve yaralama olayları Türkiye faşist rejimi ve Irak'taki bas faşizm oranında bir yoğunluğa ulaşmasa da, son yıllarda Kürt ulusuna dönük bu tür imha pratiklerinin bu iki ülkede yoğunlaştığı görülmektedir. Güneybatı Kürdistan'da Suriye bas rejiminin 1963 yılında Amude'de sinemada bulunan 350 Kürt genci ve çocuğunu kundaklama neticesinde soykırımı uğrattığı bilinmektedir. Yine Güneybatı Kürdistan'da 2004 yılında Qamışlı merkezli

olarak başlayıp diğer şehirlere yayılan Kürt ayaklanmasının neticesinde binlerce kişinin tutuklanarak işkencelerden geçirildiği, yüzlerce kişinin yaralandığı ve onlarca kişinin de katledildiği bilinmektedir. Kürt ulusuna mensup bireylerin siyasi nedenlerle gerek toplu, gerekse faili meçhul ve! ya enfal olarak adlandırılan olaylarda silahlı saldırı neticesinde öldürülmeleri ya da yaralanıp sakatlanmaları veya işkenceli sorgularda yaşamlarını yitirmeleri Soykırım Suçunun Önlenmesi Sözleşmesinin 2. maddesinin A ve B fıkralarına göre soykırım suçunu oluşturur. Türkiye Büyük Millet Meclisi bünyesinde oluşturulan Susurluk komisyonu belge ve tutanaklar incelendiğinde Yüksekova çetesinin ortaya çıkmasından sonra apar topar emekliye ayrıtılan astsubay Oğuz Hüseyin Yorulmaz, komisyona verdiği ifadesinde ; “Sabah elimize liste verilirdi, akşam hepsini temizlerdik.” demektedir. O dönemde komisyon üyesi bulunan milletvekillerinden Fikri Sağlar bu beyan karşısında hayret düştüğünü belirtmişti. Türk devletinin Kontr Terör Dairesi Eski Başkanı ise komisyona verdiği ifadesinde ; “Devletin menfaati söz konusuysa, bazı suçlar göz ardı edilir.” beyanında bulunmuştu. O dönemde cumhurbaşkanı olan Süleyman Demirel ise ; “Devlet her zaman rutini takip etmek zorunda değildir.” demek! teydi. Başbakan durumunda olan Çiller ise ; “Kurşun atan da kurşun yiyen de şereflidir.” demektedir. Orgeneral durumunda olan Veli Küçük gibi paşalar ise, Türkiye’de Jitem ve Hizbullah gibi örgütlerin bulunmadığını ve bu adlarla isimlendirilenlerin aslında normal Türk çocukları olduklarını belirtmekteydiler. Şemdinli’de bir çetenin suçüstü yakalanması sonrasında ise bir diğer General ; “Bunlar iyi çocuktur.” diyerek referansını ortaya koymaktaydı. Eski başbakan Bülent Ecevit ise, 11 Nisan 2004 tarihinde Sabah gazetesinde Neşe Düzel’in kendisiyle yaptığı bir röportajda kontrgerillanın devletin bir birimi olarak çalıştığını belirtmekteydi.

Türk devletinin 1993 ile 1988 yılları arasında Kuzey Kürdistan’da boşalttığı toplam köy ve mezra sayısı dört bin alt yüzdür. Bu dönemde Kuzey Kürdistan’dan köyleri yakılıp yıkılarak boşaltılan ve zorunlu göçe tabi tutulan Kürt nüfusu ise dört milyondur. Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin bir grup milletvekili ile oluşturduğu göçertme köy boşaltma ve göçertme raporunda dönemin Diyarbakır valisi Hati! poğlu’nun 53. sayfada vermiş olduğu ifadesinde ; “Kürt köylerini jandarma yakıp boşaltmaktadır. Kürt köylüsü ise şikâyet etmeye dahi cesaret edememektedir.” demektedir. Buna karşın 2005 yılında çok düşük oranda olsada bir kısım Kürt köylüsünün köyüne dönüşüne izin verilmesi nedeniyle ana muhalefet lideri ve CHP genel başkanı Deniz Baykal Hürriyet gazetesine verdiği demecinde ; “Devlet köylülerin geri dönüşüne izin vermekle kendi ayağına kurşun sıkıştır. Yeniden başlayan eylemler bunun ürünüdür.” demektedir. Saddam Hüseyin’in ise Irak’taki iktidarı boyunca Güney Kürdistan’da yakıp yıkıp boşalttığı Kürt köyü sayısı ise üç bindir. Yerinden edip göçerttiği nüfus toplam olarak üç milyondur. Suriye bas rejimi aynı çerçevede asimilasyonist politikası çerçevesinde Kuzey Kürdistan ile Batı Kürdistan’ı

ayırır suni sınır boyunca bulunan Kürt köylerinin büyük kısmını boşaltarak bu köylere Arapları yerleştirmiş bulunmaktadır. Gerek tarihte, gerekse günümüzde Kürt yerleşim alanlarını yıkm! ak ve Kürt nüfusunu Kürdistan'dan sürerek başkalaşıma uğratmak! İran de vletinin de temel pratikleri arasındadır. Bu tür köy yakıp yıkmalar ile mecburi sürgüne tabi tutarak şehir varoşlarında çadır ve gecekondularda kötü yaşam koşullarına siyasi nedenlerle Kürtlerin sürüklenmiş olduğu açıkça görüldüğünden Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesinin 2/c ve b maddesine göre soykırım suçunu oluşturur. Bunlara göçertme yoluyla soykırım ve zihinsel ile bedensel açıdan kötü yaşam koşullarına sürüklenme yoluyla soykırım pratikleri diyoruz.

1993 yılında oluşturulan ve 1996 yılında Milliyet gazetesine manşetten yansıyan ve bir nüshası bende de bulunan gizli Milli Güvenlik Kurulu raporunda, normal yaşam içerisinde olup ta Kürtlerin demokratik haklarından yana olanların silahlı militan ile özdeş tutularak tasvir edilmeleri, baskı, sindirme ve fiziki teslimiyet koşullarına çekilmeleri gerektiği yazılmaktadır. Yine bu Milli Güvenlik Kurulu gizli raporunda Kürt nüfusunun 2000 yılı başında Türk nüfusunu aşacakları ve Kürt nüfusundaki artış oranının yüksekliğinin devlet için tehlike oluşturduğu belirtilerek, bu tehlikenin giderilmesi için Kürt kadınlarına iğne ve hap dağıtılması gerektiği yazılmaktadır. Bu rapor esasen Soykırım suçunun Önlenmesi ve cezalandırılması sözleşmesinin 3. maddesine göre devletin merkezi olarak soykırımı planlama suçunu işlediğini göstermektedir. Ki bu planlamanın bir yansıması olarak ilk başta Siirt ve Şırnak'ta doğum kontrolünü sağlamak için bizzat askerlere hap, iğne ve spiral dağıttıkları görüldü. Bu tür faaliyetler bugün de devam ettirilmektedir. Hürriyet gazetesinin bu çalışmalara başladığı sırada ; "Doğuda spiral seferberliği." başlığıyla askerlerin iğne ve hap dağıtmasını haberleştirdiği bilinmektedir. Gizli Milli Güvenlik Kurulu'nun raporunda Kürt nüfusunun kontrol altına alınması konusundaki karar ise Hacettepe'de bir öğretim görevlisinin doçent olma tezine dayandırılmış ve bu tez çerçevesinde söz konusu yaratık akademisyenin de bir anlamda rütbesi arttırılarak d! oktorluktan doçentliğe terfi ettirilmiştir. Bütün bunlar Kürtl! ere yöne len eylem ve politikalarda devletin bütün kurumlarının merkezi bir politika ve resmi ideoloji Kemalizm çerçevesinde çalıştırıldığını da göstermektedir. Siyasi nedenlerle Kürt nüfusunun hap ver iğne dağıtılarak kontrol ve denetim uygulanması neticesinde sınırlandırılmak istenmesi Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesinin 2/d maddesine göre soykırım suçunun işlenmiş olduğunu gösterir. Buna demografik soykırım türü diyoruz.» Doğrudur.

Medeni Arkadas'a göre «Kürdistan'ın, Türkiye, İran ve Suriye ile Saddam bas rejimi sırasındaki Irak devletince çeşitli askeri operasyonlar ile geçmişteki savaşlarda bağı bahçesi, ormanlık alanları, tabiat örtüsü ve hayvan türleriyle birlikte yakılması ekolojik soykırım türüne de maruz kaldığımızı

gösterir. Gerek yeşillerin, gerekse doğa ve tabiatı koruma kuruluşlarının ve hayvan hakları derneklerinin bugün dahi Kürdistan'ın bağ bahçe ve ormanlık alanlarıyla birlikte operasyonlarda yakılmasına karşı gerekli tepkiyi göstermemeleri ve ihtiyaç duyulan gündemi oluşturmamış olmaları onların utancı sayılmalıdır. Kürt aydın ve kurumlarının bugüne kadar bu hususları gündemleştirmemiş olması ve ilgili yabancı sivil kurum ve inisiyatifler nezdinde uyarıcı olmaması ise Kürtlerin eksikliği ve utancı olarak kabul edilmelidir.

Türkiye'de 1925 yılına çıkarılan bir kanun ve genelgeyle Kürtçe'nin konuşulması yasaklanmış ve pazarda dahi Kürtçe konuştuğu tespit edilenlere para cezası uygulanmaya başlanmıştır. Bugün dahi sömürgeci devletler Türkiye, İran ve Suriye kontrol ettikleri Kürdistan parçasında Kürtlerin ve diğer Kürdistan'lı milliyetler olan Asurî ve Ermenilerin kendi ulusal dillerinde konuşmalarını, eğitim – öğretim görmelerini yasaklamaktadır. Resmi olarak hiçbir devlet dairesinde Kürdistan'lı milliyetlerin dilleri kabul görmemekte ve yasak sayılmaktadır. Kürdistan'lı milliyetlerin kendi kültürlerini geliştirmeleri, dünyaya tanıtılmaları için gerekli olanakları vermek bir yana, kültürel ve ulusal inkâr çerçevesinde varolan yaklaşım devam etmektedir. Bu nedenle Kürdistan ulusu günümüzde de dilsel ve kültürel soykırıma uğramaktadır.

Medenî Ayhan Arkadasın öncülüğünde yapılan ortak çağrımızı kısmen burada aktarmayı uygun görmekteyim. Demokratik Cumhuriyetçiliği, Avrupa'nın bireysel haklar konseptini, Kemalist referans ve çözümsüzlüğü bağdaştırarak esas almak, ulusumuzun çözümü değildir. Çözüm; Kürt ulusunun ülkesini kurma sürecindedir 1880 tarihinde yeryüzünde 25 devlet bulunmaktayken, son 128 yıllık tarihte, 181 devlet daha kurulmuş olduğundan, bugün itibarıyla dünyadaki devlet sayısı 206'dır. Yakın tarihte kurulan bu devletlerin bütünü; sömürge, işgal, manda statüsünden kurtulan, yada federasyon yapılanmasından ayrılarak oluşan devletlerdir. Devleti birbirlerine karşı sömürgeci statüko kurma ve sürdürmenin mekanizması olarak kullanmadan, devletlerini birlikte kurarak, iktidarı eşit şekilde bölüşen federal yapıdaki devletler dahi ayrıştı, ayrışma sürecindedir. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nden 20'den fazla devlet çıkarken, Yugoslavya Federal Cumhuriyeti yapısında ise, 7 ayrı devlet çıktı. İspanya da en zengin federal bölge olan Katalonya, ek federal haklara rağmen ayrılma mücadelesine devam ederken, bu ülke deki diğer bölgelere nazaran daha az gelire sahip Federal bölge Bask da ayrılma sürecindedir. Federal bir devlet olan Belçika'da, Valonlar ve Flamanlar ayrılma sürecindedir. Kanada da, özerk bölge olan Qobeç, anayasal olarak Kanada devleti içinde bağımsız devlet statüsüne yeni kavuşmuş olmakla birlikte, tümünden bağımsızlaşma süreçleri devam etmektedir. Yugoslavya federasyonundan yeni ayrılan Karadağ Cumhuriyeti, Kıbrıs Rum Devleti, Lüksembourg, Malta ile adını burada sayamayacağımız pek çok devletin nüfusları bir çok Kürdistan şehir veya ilçelerinin nüfusundan dahi azdır.. Diğer bir deyişle; Birleşik Arap Emirlikleri,

Karayip Ada Devletleri veya federal yapıyı kabul etmeyerek bağımsız devlet ilan eden Kuzey Kıbrıs Türk devleti denilen yapı, birçok Kürt ilçesinin nüfusundan veya bir ildeki herhangi bir mahallesinin barındırdığı nüfustan daha azdır. Türkiye nin egemenliği altındaki topraklarda 30 milyon, Irak ın egemenliği altındaki topraklarda 6 milyon, Suriye'nin egemenliği altındaki topraklarda 3 milyon, İran nın egemenliği altındaki topraklarda da 15 milyon civarında Kürt nüfusu bulunduğundan, toplam 54 milyon nüfuslu Kürt ulusunun, dünyada devletsiz olan en büyük nüfus olduğu tartışmasızdır. Buna karşın, Arapların 22 devleti varken, Türk etnik kökenine tabi 7 devlet bulunmaktadır.

Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan, yaklaşık bin yıldır sömürge statüsüne alınan, içerisine alındığı statüko toplu imha, red ve inkarla sürdürülen, bölünen, parçalanan, paylaşılan dış ekonomilere artı değer sağlamada kullanılan, ulusal varlığı, ülkesi, kendi kendini bağımsızca yönetme hakkı, kültürü, dili yok sayılan, sonuç itibariyle de klasik bir sömürge de var olan haklara dahi sahip olmayan sömürge bir ülkedir. Kürdistan, sömürgeci devletler açısından, mallarını pazarlayacakları yan bir pazar olduğu gibi, geniş ve verimli tarım alanlarındaki üretimi, yer altı yer üstü zenginlikleri, petrol ve petrol kadar önem kazanmakta olan su kaynaklarıyla sömürgeci devletlerin ekonomilerine artı değer transferinde kullandıkları bir ülkedir. Ayrıca, sömürgeci devletler, metropollerinde Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürt emekçilerinin emeğini en ucuza kullanarak, ekonomilerine artı değer transferi sağlamış olmaktadır. Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan nın kuzeyine hüküm eden Kemalist ideolojili Türkiye devleti, batısına hüküm eden Başçı ideolojili Suriye Arap devleti ve doğusuna hüküm eden fundamantalist İran devleti ile yakın zamana kadar güneyine hüküm eden Başçı-Saddamcı Irak devleti en katı totaliter sistemlerin ve ırkçı ideolojilerin sahibidir. Gerek Kürdistan da ve gerekse ülkemizi sömürgeleştiren söz konusu ülkelerde var olan bütün gericilik ile sorunlar; vatanımızın sömürge statüsünde tutulmasının ve de totaliter-ırkçı sistemlerinin bünyesinden doğmaktadır. Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan ın kuruluşu, siyasi, ekonomik, sosyal, kültürel, demokratik gelişme ile istikrarı sağlarken, Ortadoğu da gerçek kardeşleşme kültürünün ortaya çıkmasına yol açar. Her halkın ulusal sorunu gibi, Kürt ulusal sorunu da; ülkesi Kürdistan nın topraklarına, ulusuna ve iktidarını kurumsallaştırma mekanizması olan bağımsız devlet kurma üçlüsüne bağlıdır. Verdiğimiz istatistikî verilerden de anlaşılacağı gibi, istisnasız olarak ulusal sorunu yaşamış ve yaşamakta olan her ulus, köktenci, devrimci ve gerçek çözümü, kendi bağımsız devletini kurmada bulmuştur. Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürt uluslarını, dünyadaki diğer uluslardan farklı taleplerle ulusal mücadele yürüten, özelemleri ve hedefleri diğer uluslarla türdeş olmayan, kategori dışı, kendine özgü bir halk olmadığı gibi, dünyanın en kadim ve en temel kültürlerinden birinin yaratıcısı ve temsilcisi olarak, diğer bütün ulusların sahip olduğu hakların sahibi olmaya layıktır. Sömürgeciliğin her alandaki tahribatlarını ve izlerini yok edecek,

uluslararası alan ve kurumlarda özne olmayı sağlayacak, özgün kurumlaşmasını en özgür şekilde gerçekleştirme imkanı verecek, ülke zenginliğini kendi içini kullanma olanağı yaratacak, ulusal ve ülkesel birliğe götürecektir, kadim ulusal kültürünü özgürce kurumsallaştırma ve dünyanın evrensel kültürüne katkı sağlamaya imkan sunacak tek çözüm; bağımsızlıktır. Qazi Muhammed'in önderliğindeki Doğu Kürdistan halkının, olanak bulur bulmaz 1946 da Mehabad Kürt Cumhuriyetinin bağımsızlığını ilan ettiği. Güney Kürdistan halkının 2003 yılında Saddam Hüseyin iktidarının devrilmesi ve federal yapıya geçilmesinden hemen sonra, bağımsız Kürdistan nın kuruluşu için 2 milyon imza toplayarak Birleşmiş Milletlere vermiş olduklar. Bedirxan Bey, Şeyh Ubeydullah, Şeyh Mahmud Berzenci ve 1925 ayaklanmalarının hedeflerinin kendi hükümet ve devletini kurmaya dönüktür. Azadi örgütünün resmi adının Kürdistan İstiklal Örgütü olduğu bilinmektedir. Resmi ideolojinin yazarları da, Kürt ulusal ayaklanmalarının bağımsızlıkçı olduğunu eserlerinde ortaya koymaktadır.1975 ten itibaren Kuzey Kürdistan da kurulan Kürt siyasi örgütlerinin, bağımsız birleşik Kürdistan programıyla halkı mücadeleye çağırdıkları ve halkımızın bu çizgi temelinde emek ve bedel sürecine katıldığı sır olmadığı gibi, kesin kopuş çizgisinin esas alındığı her süreçte; Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürt ulusal mücadelelerinin siyasi, sosyal, kültürel, ideolojik, politik ve ekonomik açıdan güçlendiği, buna karşın bağımsızlık çizgisinin terk edildiği her dönemde ise; daralma, yozlaşma, ideolojik politik biçimsizleşme ve tasfiyeyi yaşama noktasına geldiği tartışmasızdır. Bu olgularda, Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan Ulusal Mücadelesinin gelişimindeki temel kavşak, referans, değer, hedef, talep ile ağır bedelleri ödeme nedenlerinin ne olduğunu olgusal olarak ortaya koymaktadır. Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürt uluslarının talebinin ne olduğu konusunda bir tartışma veya muğlâklık yokken, muğlâklığı, biçimsizliği(konformizmi), ilkesizliği tarih ve toplum ile dünyadan kopukluğu yaşayanların, sömürgeci devletlerin kabul ve referanslarını esas almaktan kurtulamayan bazı Kürt eğilim ve kişilikler olduğu görülmektedir. İşaret ettiğimiz olgular temelinde, sorunun: tarihsel, toplumsal bilimsel ve devrimci temelde ele alınarak; Kürt sorunu olarak değil, Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan sorunu şeklinde ortaya konulması ve bu çerçevede çözüm aranması zorunludur. Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistan Ulusal Mücadelesi, devrimci bağımsızlıkçı ve Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürdistanlı olmak zorundadır. Dersim Koçgiri, Hayistan ve Kürt ulusal sorunu doğru tanımlanmadan, doğru ve devrimci tanımlanmasına göre talepleri sıralanmadan, doğru ve kesin bir çözüme götürülmesi olanaklı değildir. Kürdistan ulusal sorunu; toprağa, bağımsız siyasi iktidara ve ulusuna bağlı olarak tanımlandıktan sonra, nihai hedef olan bağımsız devlet kuruluşundan vazgeçmemek koşulu ile ara taleplerin güncelleştirilmesi ve federasyon gibi bir ara aşamanın konjoktürel olarak geçirilmesi de mümkündür. Kürdistan Sorunu, Ortadoğu bölgesinin en büyük, temel ve güncel sorunu olduğu gibi, dünyanın da temel sorunları arasına yerleşen uluslararasılaşan bir sorundur. Kürdistan

sorunu, toprağa ve siyasal iktidara ve ulusumuzun kolektif hakları temelindeki çözümüne saygılı olan her devletin katkısı ile arabuluculuğuna açıktır. Avrupa'nın ve Kemalist Türkiye Devletinin bireysel haklarla çözme konseptine dayanan ve sadece Avrupa müdahalesi ile Avrupalı bazı siyasetçilerin arabuluculuğuna dayanan çağrının gerçek çözümü ve talepleri saptıracağı ve oluşan uygun uluslararası koşulları dış yönlendirmelerle heba etmeye yol açacağı aşikârdır. Birinci dünya savaşı sürecinde oluşan uygun ulusal ve uluslararası koşullara rağmen, sömürgecilerin dış yönlendirmelerine, direk yada endirek manipulasyonlarına gelen ve kullanılan Kürt siyasetçi ve aydınlarının, içinde bulunduğumuz süreçte de oluşmuş bölgesel ve uluslar arası koşulları yeniden tüketmenin unsuru haline gelmemeleri gerekir.»

SONUÇ

Bu nedenlerden otürü Mahkememiz esas hakkında gerekçeleri aşağıdaki biçimde dile getirmiştir.

I-TC devleti ve hükümeti, Ordulari, askeri ve sivil güçleri uluslararası hukuka göre Koçgiri, Dersim, Kurdistan 'a karşı jenosid, savaş suçları, insanlığa, halklara karşı suçlar işlemiştir.

II. TC devleti ve hükümeti ve silahlı kuvvetleri Sivil hedeflere karşı yoğun ve sistemli bombardıman yaptığı için jenosid, savaş suçları, insanlığa, halklara karşı suçlar işlemiştir suçlu bulunmuştur.

III. Dersim jenosidine katılan ordu birlikleri ise şunlardır. VI Kolordu, I. Tugay ve Diyarbakit VII kolordudan iki tugay, Tokat'tan VII. Kolordu, Erzurum'dan IX kolordu ve iki Tugay, Ararat Komando Taburu, Beyazid İkikinci Suvari Alayı, Urfa 14 alayı, Tank Taburu, 5 bombardıman ekibi, bunları

19 adet Breuguet ve Cekoslovak mali P.Z.L. bombardıman uçakları

Curtiss*Hawk casus uçakları

Vultée, Smolik, Henkel; bombardıman uçakları

Toplam 50 bombardıman uçağı izledi

Dersim Jenoside katılan asker sayısı Fevzi Cakmak'a göre 37000, Dr Rüstü Aras'a göre ise 50.000 dir⁹⁶ Buna ek olarak 11 000; at, katır, deve Türk devletinin elindeki güçleri oluşturuyordu. »⁹⁷ Kısacası TC devletinin bu kadar asker silah ve bombardıman uçaklarını kullanmasının hedefi Dersim'de jenosidi gerçekleştirmesiydi. Fransa devlet raporuna göre, « Türk ordu birlikleri Dersimi

⁹⁶EMA ; AM N°204,p.9

⁹⁷ ETA, AM,N°204, 8 septembre 1938, Ex .2, Au sujet des manoeuvres de l'Armée turque dans le Dersim en aout 1938, Secret p.4

dört bir yandan kuşatmaya almıştır. 10–20 Ağustos'da bir hafta boyunca svasçıların merkez alanlarını aralıksız olarak bombardiman uçakları ile bombaladılar. Daha sonra piyade alaylarını savaşa sürdüler. El bombalarını kullandılar. El bombalarını kullandıkları için jenosid suçu işlemiştir.

TC devleti 1923 de 25 uçağa sahipti. Mustafa Kemal 15 yılda yirmibeş ulusumuzu jenoside maruz bıraktı.⁹⁸ 1924 Türkiye delegasyonlarını Fransa ve Rusya'ya gönderdi. Onlardan hava kuvvelerini, bombardiman pilotlarını yetistirmek için askeri öğretim görevlisi istedi. TC devleti satın aldığı askeri malzemeler sayesinde Dersim halkını katletti...⁹⁹ Almanya 1925 yılında Türkiye'de Kimyasal silahları üretme fabrikalarını kurdu. Kimyasal gazları üretti.¹⁰⁰ Almanya bu fabrikaları kurmakla, ulusumuza karşı savaş suçlarını işledi.

Bu iddianameler:

- a) Ermenilerin jenosidine ilişkin iddianame ve sunulan rapor
- b) Greklerin jenosidine ilişkin iddianame ve sunulan rapor
- c) Greklerin jenosidine ilişkin iddianame ve sunulan rapor
- d) Asuri Keldanilerin jenosidine ilişkin iddianame ve sunulan rapor
- e) Koçgiri ve Dersim jenosidine ilişkin iddianame ve sunulan rapor
- f) Kurdistan jenosidine ilişkin iddianame ve sunulan rapor
- g) Yahudilerin göçe zorlanmasına ve Cavid Bey dosyasına ilişkin iddianame ve sunulan rapor
- b) İttihat ve Terraki Komitesi ve Teşkilatı Mahsusa, Karakol, Vatan'ın Kurtuluşu, Ayyıldız Partisi Temsilcileri arasında
 - a) Mısır'lılardan **Mohamed Tchirai Pacha; le prince Abbas Fialim pacha**, büyük vezir ce Bursa valisinin kardeşleri **Izzet bey; Ali bey; Ali Moubarek bey**,
 - b) Tunus' **Abdul-Aziz Tchaouch, Misr'da yetistirilen ; le cheikh Salih Chérif; Ali Bach**
 - c) Berberlerden **Abdul-Hakim**.
 - d) Tripoli Berberlerinden **Suléiman-el-Baroussi, le cheik Ahmed**, ayrıca **Sénoussis**, leri temsil edenler
 - e) Yémen: den **Ben Réchid; Réchid pacha**, yarbay **Moussah, Saïd bey**, Yıldız Sarayında eski albay

⁹⁸ ETA-AM N° 70, 10 mars 1937 in 3227-1

⁹⁹ Ibid; p.85

¹⁰⁰ ETA, note sur les fabriques militaires en Turquie,31-01-1937, p.6 in 7 N 3227

f) Mekke ve Médine ‘den **CHérif Ali Haïdar bey**, eski evkaf bakanı ; **senator chérif Nassir bey, sénateur**, yaptıkları İslamcı propaganda ile savaş suçlarını işlemişlerdir.

c) Mustafa Kemal’in kurduğu Ay YILDIZ Partisi, Teskilati Mahsusanın devamı olan Andolu ve Rumeli Mudafai Hukuk Cemiyetleri ve Karakol Partisi askeri ve siyasi temsilcileri

d) Hiwa El Islam Örgütü temsilcileri savaş ve jenosid suçlarını işlemişlerdir.

e) Yeşilordu Örgütü temsilcileri savaş ve jenosid suçlarını işleyen sanıklar :

Seyh Servet (Akdağ) Bursa Milletvekili Dr Adnan Adivar, Sağlık Bakanı , Hakki Behiç, Maliye Bakanı ,Eyup Sabri(Akgöl), Eskisehir milletvekili, Yunus Nadi(Abalıoğlu), İzmir Milletvekili Husrev Sami(Kızıldoğan) Eskisehir Milletvekili İbrahim Sureyya (Yigit), Saruhan milletvekili Sirri bellioğlu, İzmit milletvekili, Mustafa Cantekin, Kozan milletvekili Reşit Bey, Çerkez Ethem Bey’in agabeyi Saruhan milletvekili, Hamdi Namik (Gör) İzmit milletvekili Muhittin Baha(Pars), Bursa Milletvekili Nazim Öztelli Resmor. Celal Bayar TOKAT Milletvekili Nazim, 1913 Teskilati Mahsusanın Doğu Trakya’da Suleyman Askeri Yönetiminde İsmet İnönü Eşref Kuşçubaşı, Selim Sami Kuşçubaşı, Çerkez Reşid, Husrev Sami görev yapmışlardır. Mustafa Kemal hem Teşkilatı mahsusanın kurucusu aktif casusudur ve sabotajcıdır.

f) Gönüllüler Ordusu temsilcileri; Hasan Tahsin ve diğer Sebataycılar. Savaş jenosid suçlusudurlar.

B) Fransa Konstantinopolis Büyük Elçisi **Henri Ponsot**’un Fransa Dışişleri Bakanı Yvon Dembos’a gönderdiği 19 09 1937 tarihli mektubunda mektup’da aynen « şu anda Türkiye’nin elinde 200 bombardıman uçağı ile 350 pilotu var. 1936–1937 taaruzu için Türkiye 30 milyon TL bütçe ayırdı. Buna ek olarak Türkiye, ABD den 20 adet GLENN L.MARTIN marka uçak spariş etti. Her uçak 1000 kilo bomba taşıyor. Türkiye her yıl 305 uçak satın alıyor, meclis baskanı ise yılda 500 uçak azdır diyor.»¹⁰¹ Bu kanıtlar Türkiye Cumhuriyeti devleti ve hükümetinin jenosid ve savaş suçlarını açıkça işlediklerinin ispatıdır.

IV-Alman devleti hükümeti, Osmanlı ve ITJ askeri işbirliği, askeri personel yetiştirdiği, Ordularıyla birlikte kitle katliamlarına katıldı. Alman Bankasının yatırımları TC 'nin işlediği saldırı suçuna ortaklık ettiği için jenosid, savaş

¹⁰¹ ETA,a .s. de l’aviation turque 15-10-1937 N° 2165, in 7 N3227

suçları, insanlığa, halklara karşı suçlar işlemiştir ve suçlu görülmüştür. Devlet olarak yüksek rütbeli subaylarını bilinçli olarak jenosidleri yapma ve yönlendirmede kullanmıştır. Bu bağlamda, Uluslararası savaş ve jenosid suçlarına ilişkin haklarında DKUSJSM tarafından dava açılan devletler, temsilcileri, kuruluşları; örgütleri ve Uluslararası savaş ve jenosid suçlarına iştirak eden devletler ve hükûmetler ve onların yan kuruluşları. Almanya, Fransa, İngiltere, Rusya, İtalya, Çekoslovakya, Avusturya, Belçika, İspanya, İran tesbit edilmiş olup uluslararası savaş ve jenosid suçları ve sunulan rapor incelendiğinde:

a)1876-1908 Osmanlı askeri siyasi temsilcileri ve sunulan rapor ışığında

Türkiye’de Marşal Moltke’ önce ve sonra Alman askeri delegasyonu yüksek rütbeli subayları (1758 de 1839 a kadar) von Varennes, von Zegelin, von Oetze, Baron von Knobelsdorff, von Schmidt, von Scobolten, ‘Baron von ;Canitz .und Dallwitz Baron von Muffling gegen Weiss, Baron von Moltke, Baron von Vincke, Fischer, von Muhlbach

De Moltke den Goltz ‘a kadar 1856 1882

Von Kuczkowski, Lulling, Wiesenthal, Schewenzfeuer, Wendt, Graaach, Falk Rabback, Godlewski, Jungmann, Schmidt, von der Becke, Gessier, Grunwald, Bluhm, Wagemann, von Bohn

Birinci donem von der Goltz(1882 1908)

Kahner Baron von der Goltz, von Kampnôvener , von Robe , Ristow Steffen von Grumbckow , von Schilgen , Ruedgisch’ von Mesmer-’ .Saldern,. Flescher ‘Auler von Difturt, Imhoff, von Alten, von Morgen, von Leipzig, von Schlotheim.

von der Goltz Paşa ikinci dönem (1908 den 1913 e kadar)

Baron von der Goltz , Bopp, Possldt, Tupschoewski, von Schlichting, von Anderten, Matthies, Back, von Byern, von Lossow, Weidman, Veit, Bischof, Weiz, R.itter und..Edler von’ Rogister, “Schaffer,. Muth,. Aubert, von Frese, Rabe, Binhold, Cretius, Prâtorius, Gottschalk, Endres, Dr Volbrecht, Michael, Sauer, von Stempel

Birinci dünya savaşı dönemi 1914-1918 de yuklsek rutbeli alman subay lari Falkenhayn, von Seeckt, Gressmann, von Lossow,. Rohdewald, von Gleich, von Lenthe, Langenstrasse, von Dommess, von Bock, von Wullfingen, Dove, Herrgott, Böhme, Goltz, von Falkenhausen, Guhr, von Papen. Birinci dünya savaşıdan sonra (1925 den 1939 a kadar) TC emperyalist ordusunda görev yapan alman emperyalist subay ve generalleri şunlardır. von Klewitz, von Massow, Reichenbach, Baron von Massenbach, Kohts, Rohrbeck, Steuer, Voigt

- Ruscheweigh, Buhrmann, Ritter von Fuchtbauer ,Hofl, Schubert, Muller, Hoffmann, Rittér, von Mantey, Ritter von Mittelberger, Braun, von Schickfus und Neudorf, Bauer,. Treitschkc Schindler, Gynz von Rekowski, Schumacher.Dans l'armée marine Baron von Gagern, Wehner, Roedenbeck, Dorfleiu, Furbringer, von Lossow, von Arnauld de la Perrière, Weisbach, Wulfing von Ditten, Venzlaff, Lutzow, Loyké. En dehors ed ces officiers supérieurs des militaires employés dans les forces armées turques sont suivants: Jodi, Rohde, Fretter - Pico, Lepper

Liman Von Sanders denetiminde (1913 den 1918 kadar) Bronsart von Schellndodf , Weber Posseldt Back , Weidtman , Tromrner, Heuck ,Bischof , vôn Sodenstern , Nicolài , von Frankenberg und Pronschlitz Kannengiesser , von Legat, Schlee, Wehrle , von Stermpel , Baron Kress von Kressenstein , Potschernik, Stange, Kont von Hopfgarten, Perrinet von Thauvenay, Albrecht, von Feldmann, von Frese, Guse, Lauffer, Kirsten Bottrich, Rabe, Binhold, Wilihelmi, Stange, Vonberg, Endres, Schierholz, Welsch, Hunger, Eggert Effnert, vôn Staszewski, Schröder, Prigge, Lange, von Konig, Muhlmann, Fischer, von der Hagen, von Wrochem, Pohl, Gerlach, Heibey, Serno, Pror. Dr. Mayèr, Dr. Thieme, Burchardi, Dr. Huttner, Schuh, Sterke, Meinke, Weis, Jaenicke, Meier, Brimberg. —Uluslararası savaş ve jenosid suçlarına ilişkin DKUSJSM tarafından tanzim edilen iddianamelerde suçlu olarak tesbit edilmişlerdir/ Ayrıca, Almanya, TC Genel Kurmay Başkanına iki Alman Generalı Freter **Pico** ile **General Lipper**'i göndermekle savaş kışkırtıcılığı ve suçlarını işlemiştir.¹⁰²Almanya, 1925 yılında Türkiye'de Kimyasal silahları üretme fabrikalarını kurmak. Kimyasal gazları üretmekle insanlığa karşı suçlar, halklara karşı suçlar ve jenosid suçunu işlediği için Suçludur.

Fransız devleti ve Hukumeti, TC nin işlediği saldırı suçuna ortaklık ettiği, askeri ve siyasi destek verdiği ve kimysal silahlar fabrikalarını kurduğu, halkımızın toptan jenoside götürülmesinde rol oynadığı için suçlu görülmüştür. Almanya'nın ABD nin Türkiye 'ye hatırı sayılır yardımı dokunduğunu ancak saldırı suçuna iştirak etmişlerdir. Suçludur. Belge şudur.

¹⁰² ETA-AM N° 285, 20-11-1937

98) FABRIQUE DE MATIERES EXPLOSIVES A KUTCHUK YOĞAD
(40 km. Est d' Ankara)

Cette fabrique a été construite en 1929 par une Société française qui avait obtenu en même temps la concession de son exploitation (production de poudre de mine et de chasse) .

Cette Société ayant fait faillite, c'est le Gouvernement qui a pris en 1931, la suite de l'exploitation.

Ses installations comprenaient initialement :

- * une fabrique chimique
- * une fabrique de nitrocellulose
- * une fabrique de dynamite
- * une fabrique de poudre noire
- * une fabrique pour la fabrication de mèches pour usines .

Depuis 1931, le Gouvernement a fait l'acquisition en Allemagne de nouvelles machines. A l'heure actuelle, ces établissements, réorganisés par des spécialistes hongrois, produisent :

du tritol - environ 1500 kgs en 24 heures

de la dynamite - environ 2000kgs. en 8 heures

de la nitroglycerine - environ 1000 kgs en 8 heures

On s'efforce d'augmenter la production de la nitroglycerine et du tritol pour arriver aux chiffres suivants:

Nitroglycerine : 1500 kgs. en 8 heures
tritol : 3000 kgs. en 24 heures .

La Défense Nationale fait construire en outre:

une Fabrique pour la production des explosifs destinés aux projectiles d'art. qui pourrait fournir :
explosifs à la nitroglyc. 500kg en 8 h.
explosifs à la nitrocellulose: 700 kg.
en 8 heures .

□ Rusya hükümeti uluslararası hukuka göre Koçgiri, Dersim, Kurdistan 'a karşı askeri ve siyasi, maddi, mali yardım ve destek verdiği saldırı suçu işlemiş olduğu gibi Lausanne 'da Kurdistan'in paylaşılmasında emperyalist ve sömürgeci devletlerle aynı rolü oynamış ve savaş jenosid ortakçısı olarak suçludur. Avusturya ve Almanya silahlı kuvvetleri savaş hukukunca yasaklanan silahları TC devletine verdikleri askeri personel verdikleri, bombardıman

—TC silahlı kuvvetleri savaş esirlerine savaş hukukunca yasaklanan muamelelerde bulunmuştur. Sivil halkı kurşuna dizip cesetlerini yakmıştır. Yukarıda açık belgeye göre, KURTISS ABD fabrikası 24 uçağı TC ye satmakla¹⁰³ Ayrıca CURTISS ABD, uçak parçalarını Diyarbakır'a montaj fabrikası kurmakla TC 10 Casus uçağı satmakla suçludur bunlarla birlikte ile 20 JUNKERS bombardıman uçakları TC nin emrine vermek, Dersim jenosidine askeri olarak katılmak anlamına gelmektedir. Suçludur.

Türkiye ABD'den 20 adet bombardıman MARTIN marka uçağı spariş etmekle ABD nin 20 -08-1937 tarihinde de 16 bombardıman uçağı Türkiye'ye teslim etmekle «Bunların dışında Türk devleti ABD 'den 45 adet VULTE marka Bombardıman uçağını spariş etmekle Türkiye devleti Miralay ENVER'i ABD ye göndererek 65 uçakları alıp getirmekle .»¹⁰⁴ Her iki devlet insansılığa karşı suçlar, savaş ve jenosid suçlarını işlemişlerdir.

İngiltere devleti ve hükümeti, Dersim halkına karşı kullanmak amacıyla. 4 adet HAVILAND uçağını vermekle birlikte; 15 adet BRISTOL marka bombardıman uçağını Türkiye'ye satmakla aynı jenosid ve savaş suçlarını işlemiştir. Aynı şekilde TC ye ABD 20 adet MARTIN marka bombardıman uçağı ile birlikte 45 adet VULTEE marka bombardıman uçağını Türkiye'ye satmakla Türkiye'nin elindeki bombardıman uçak sayısı 203 yükseltmekle insansılığa karşı halklara karşı savaş ve jenosid suçlarına iştirak ettilerinden ötürü suçludurlar. .¹⁰⁵

Polonya devleti ve hükümeti, TC'ye 60 adet P.Z.L marka uçağı satmakla bu uçaklardan, 40 âdeti Türkiye'ye getirip 20 adedi ise Kayseri'de fabrika'da montaj etmekle Dersime karşı savaşa katılmıştır. Suçludur.

□ TC silahlı kuvvetleri sivillere uluslararası hukukça yasaklanan insanlık dışı muamele ettiği, savaş ve jenosid suçları, insansılığa karşı suçların halklara ve insansılığa karşı suçlar işlediğinden, Mahkememiz TC yöneticileri ve yukarıda adı geçen devletlerin ve hükümetlerin Jenosid ve Savaş suçlarına iştirak etmelerinden ötürü haklarında idam kararı verir.

“ **Dadgera Internationale Curme Jenoside Koçgiri Dersim** Jenosid ve Savaş suçluları olan Enver Paşa, Talat Cemal Paşa Dr Nazim, Dr Bahaddin Şakir, haklarında idam talebini istediği gibi, Mustafa Kemal, İsmet İnönü, Celal Bayar, Fevzi Çakmak, Şükrü Kaya, Abdullah Alpdoğan, Nurettin Paşa, İbrahim Tali, Fevzi Çakmak, Fethi Okyar Abdullah Sabiha Gökçen, İbrahim Tali, Dr Bahaddin Şakir, Dr Nazim, Mustafa Renda, Halide Edip Adivar,

¹⁰³ Ibid,p.90

¹⁰⁴ Ambassade de France en Turquie ; Stamboul 13 aout 1937 AM N° 208 Exemplarie N°4 in 7 N 3227

¹⁰⁵ Ambassade de France en Turquie ; Stamboul 8 août 1937 AM N° 208 Exemplaire N°4 in 7 N 3227

Kazım Özalp, Ahmed Muammer, Halil Paşa, Mustafa Necati, Rauf Orbay, Topal Osman, Dr Tevfik Rüştü, Midhad Sükrü Bleda, Mehmet Şükrü Saraçoğlu, Huseyin Cahit Yalçın, Ziya Gökalp, Hafız Mehmet, Halit Karşılan, Şemsi Kara, KaraVasif, Kara Kemal, Eyüp Sabri, Süleyman Askeri, Ömer Kuşçubaşı, Dr Refik Saydam, Prof.Dr. Tevfik Salim Sağlam. Mehmet Nuri Çönker, Falih Rifki Atay, Tahsin Mazer, Sabit Sağıroğlu, Princizade Fevzi., Mustafa Muğlalı, Kazım Orbay, Salih Ömürtak, Nafiz Gürman, Nuri Yanıt, Nurettin Baransel, İsmail Hakkı Tunaboyu, Fevzi Mengüç, Rüştü Erdelhun, Ragıp Gumuşpala, Cevdet Sunay, Cemal Tural, Memduh Tağmaç, Faruk Gürler, Semih Sancar, Kenan Evren, Nurettin Ersin, Necdet Uruğ, Necip Torumtay, Doğan Güreş, İsmail Hakkı Karadayı, Huseyin Kıvrıkoğlu, Hilmi Özkök, Yaşar Büyükanıt et İlker Başbuğ, Tayyip Erdoğan haklarında insanlığa karşı, halklara karşı suçlar işledikleri, Koçgiri ve Dersim, Ermenilerin , Greklerin Asuri Keldanilerin ve Kurdlerin Jenosidini gerçekleştirdiklerinden , Koçgiri ve Dersim savaş suçlarından ötürü haklarında idam kararını verir. İdamlarına esas teşkil eden suç ve suçlar:

1/ Ji Enver Talat; Cemal Mustafa Kemal suçdare, jenoside Hermenieu, Greku, Assyro Keldani, mîlete bindest Kirmanc û Kirdasu no, Mistefa Kemal, nna mîleti eve Xoter Tirku Ittihat û Terraki Tesklialt i Mahsusa jenosid kerde, ama vîrena 1917 400/000 kurd, Kurdistan'ra eve zor kerd tever. Mistefe Kemal Fevzi Cakmak, Sukru Kaya Ismet Inonu pia qerarê dijdia da mîlete maé Koçgiri wertera dard we, azê Koçgiri bîrna, jenosid kerd.

2- Mustafa Kemal (1920–21) mîlete Koçgiri jenosid kerd 15 perodaiskare Koçgiri darde kerdi eve des hozoru mîle ma da jenosidkarene, Milete Koçgiri welat'ra eve zor kerd tever,

3- Ji Enver, Talat û Cemal, Mîstefa Kemal ve suçdarune cori zu politika remne. Dersim de1936 hata 1941 170.000 kirmancé Dersim, Domoni, cini, comardi, qîrkerdi, dewa Marçik 250 çeye aşıra Demenu qîrkerdi, na çe'ra 52 domuni qîrkerdi, meyît qaz verda ser vêsnaî

- 4- Ji Enver, Talat û Cemal, Mîstefa Kemal ve suçdarune cori zu, Tertele Koçgiri Sex Said û Dersim ‘ eve tairu bomba kerdî, Tertele Seyh Said Efendi de 350seete de 350 ton bomba este, mîleta ma ad qîrkerdene.
- 5- Dewleta kolonialista emperialista tirkia eve zor, welate ma isgal kerd, zonê ma dard we, çel û çuke mare jenoside kuturel tatbik kerd.
- 6- Serdare Dewleta kolonialista emperialista tirkia Mistefa Kemal, eve Zagone Dersimé 1935, eve plane sistematike dewleta, aze mîlete wertera da we, jenosid kerd.
- 7- No jenosid de Serdare Dewleta kolonialista emperialista tirkia Mistefa Kemal caé hu guret, tatbiqate jenosid de hazir û nazir vi, eve emre yî , perôdaiskarê welatê ma, roza 15-11-1937 de, **Seyd Riza**, laze hu **Uşen Resîk** Efendi, Aşira Demenu ra, **Ali ê Mir Z’Alié Silemani**, Aşira Sixhesenu ra **Hesen Ağa** Aşira Uswu ra Laze Qemer Ağai **Findik Axa**, Aşira Demenu`ra laze Ciwrail Axayî **Hessen Axa**, Aşira Khûresu`ra **Hessenê Yivrahîmê** Qijî, **dess û zu** pérodaiskaré Dersim Xarpêrt’de eve qerarê Mistefa Kémalî darde kerdî. Roza Dardekerdene de Mistefa Kemal Xarpetto wêsaé de vi, evê amr yî, darde kerdî, lesa şehidune ma vêsnaî..

8- Dewleat Ingilizi; Devleta Alamania Firma Henkel, Krupp; t de qommandanu Alaman u Fransa Ingiluzune pilote tirku seveta Jenoside Dersim talim kerde curm kare jenoside Desimi e, Dewleta Fransa, Dewleta Italia, Dewleta Cekoslovakia Dewleta Avusturia, Amerika, Russia, Curmune Ő rr, C rme verva Mordemiati, curme verva m lete ma  b n dest q orkerde, imha kerdene jenosid kerdena m leta pia barekerdo, Dadgera ma haqa yine de idam wazene, dewa tazminat kena'ra

QERAR:

Dadgera Internationale Curme Jenoside Koçgiri Dersim berakarune Enver Pasa, Talalt Cemal Pasai, t d  pia haqa Mustafa Kemal ,Ismet Inonu ; Celal Bayar, Fevzi  akmak, Sukru Kaya,Abdullah Alpdogan, Nourettin Pacha, Ibrahim Tali , Fevzi Cakmak, Fethi Okyar Abdullah Sabiha Gok en, Ibrahim Tali, Dr Bahaddin Chakir, Dr Nazim, Mustafa Renda,Halide Edip Adivar,Kazim Ozalp, Ahmed Muammer, Halil Pacha, Mustafa Necati, Rauf Orbay, Topal Osman, Dr Tefvik Rustu, Midhad Sukru Bleda, Mehmet Sukru Sara oglu, Huseyin Cahit Yal in, Ziya Gokalp, Hafiz Mehmet, Halit Karsilan, Shemsi Kara, Eyup Sabri, Suleyman Askeri, Omer Kuş ubasi, Dr Refik Saydam, Prof.Dr ; Tefvik Salim Saglam. Mehmet Nuri Conker, Falih Rifki Atay, Tahsin Mazer, Sabit Sagiroglu, Prin izade Fevzi,, Mustafa Muglali, Kazim Orbay, Salih Omurtak, Nafiz Gurman, Nuri Yanit, Nurettin Baransel, Ismail Hakki Tunaboyu, Fevzi Mengu , Rustu Erdelhun, Ragip Gumuspala, Cevdet Sunay, Cemal Tural, Memduh Tagma , Faruk Gurler, Semih Sancar, Kenan Evren, Nurettin Ersin, Necdet Urug, Necip Torumtay, Dogan Gures ;Ismail hakki Karadayi, Huseyin Kivrikoglu, Hilmi Ozkok, Yasar Buyukkanit et Ilker Basbug. Teyyip Erdogan re seveta curmune Jonosid; Curmune Ő rr, C rme verva Mordemiati, curme verva m lete ma  b n dest q orkerde, imha kerdene jenosid kerdena Koçgiri   Dersim qera idam da.

Dadgera Internationale Curme Jenoside Koçgiri Dersim haqa Dewleat Ingilizi; Devleta Alamania Firma Henkel, Krupp; t de qommandanu Alaman u Fransa Ingiluzune pilote Tirku seveta Jenoside Dersim talim kerde curm kare jenoside Desimi e, Dewleta Fransa, Dewleta Italia, Dewleta Cekoslovakia Dewleta Avusturia, Russia, Amerika Curmune Ő rr, C rme verva Mordemiati, curme verva m lete ma  b n dest q orkerde, imha kerdene jenosid

kerdena mîleta pia barekerdo, Dadgera ma haqa yine de idam da, dewa tazminat kena'ra.

Dadgera Internationale Curme Jenoside Koçgiri Dersim na qêraru rusnena Organisatione Juyina Mîletu, rusnena Cour Penale Internationale(CPI) Courv Interntaionale de Justice de Lahey, Cour Européenne des Droits de l'Homme:»¹⁰⁶

Dr Ali KILIC

Paris 10-11 2008

EKI:

Haklarinda suç duyurusu yapılanlar suçlular.

I-Ermenilesrin Jenosini inkar eden onu sadece yerdegistirme ve goç olaran kabul eden TC politikasinin taraftarlari.

RIFAAT ABOU-EL-HAJ

Professor of History

California State University at Long Beach

SARAH MOMENT ATIS

Professor of Turkish Language & Literature

University of Wisconsin at Madison

KARL BARBIR

Associate Professor of History

Siena Collège (New York)

ILHAN BASGOZ

Director of the Turkish Studies Program at the

Department of Uralic & Altaic Studies Indiana

University

DANIEL G. BATES

Professor of Anthropology Hunter Collège,

City University of New York

ULKU BATES Professor of Art History

Hunter Collège City University of New York

GUSTAV BAYERLE

Professor of Uralic & Altaic Studies

Indiana University

ANDREAS G. E. BODROGLIGETTI

Professor of Turkic & Iranian languages University of

California at Los Angeles

¹⁰⁶ Dr Ali KILIC, Jenoside Dersim, Dadgera Internationala Curme Jenoside Koçgiri û Dersim; www.pen-kurd.org kirmaçki.

KATHLEEN BURRILL

Associate Professor of Turkish Studies
Columbia University

RODERIC DAVISON

Professor of History George Washington University

WALTER DENNY

Professor of Art History Associate & Near Eastern Studies
University of Massachusetts

DR. ALAN DUBEN

Anthropologist, Researcher New York City

ELLEN ERVIN

Research Assistant Professor of Turkish
New York University

CAESAR FARAH

Professor of Island & Middle Eastern
History University of Minnesota

CARTER FINDLEY

Associate Professor of History The Ohio State
University

MICHAEL FINEFROCK

Professor of History Collège of Charleston

ALAN FISHER

Professor of History Michigan State
University

CORNELL FLEISCHER

Assistant Professor of History Washington
University (Missouri)

TIMOTHY CHILDS

Professorial Lecturer at SAIS, Johns Hopkins
University

SHAFIGA DAULET

Associate Professor of Political Science
University of Connecticut

JUSTIN McCARTHY

Associate Professor of History University of
Louisville

JON MANDAVILLE

Professor of the History of the Middle East
Portland State University (Oregon)

RHOADS MURPHEY

Assistant Professor of Middle Eastern Languages
& Cultures & History Columbia University

PIERRE OBERLING

Professor of History Hunter Collège of the City

University of New York

ROBERT OLSON

Associate Professor of History University of
Kentucky

DONALD QUATAERT

Associate Professor of History
University of Houston

WILLIAM GRISWOLD

Professor of History
Colorado State University

WILLIAM HICKMAN

Associate Professor of Turkish
University of California, Berkeley

JOHN HYMES

Professor of History
Glennville State Collège West
Virginia

RALPH JAECKEL

Visiting Assistant Professor of Turkish University of
California at Los Angeles

JAMES KELLY

Associate Professor of Turkish University of Utah

PETER GOLDEN

Professor of History Rutgers
University, Newark

TOM GOODRICH

Professor of History Indiana University of
Pennsylvania

ANDREW COULD

Ph.D. in Ottoman History
Flagstaff, Arizona

MICHAEL MEEKER

Professor of Anthropology University of
California at San Diego

THOMAS NAFF

Professor of History & Director, Middle East
Research Institute
University of Pennsylvania

WILLIAM OCHSENWALD

Associate Professor of History
Virginia Polytechnic Institute

WILLIAM PEACHY

Assistant Professor of the Judaic & Near
Eastern Languages & Literatures
The Ohio State University

HOWARD REED

Professor of History
University of Connecticut

IBOR HALASI-KUN

Professor Emeritus of Turkish Studies Columbia
University

J. C. HUREWITZ

Professor of Government Emeritus Former
Director of the Middle East Institute (1971-1984)
Columbia University

HALIL INALCIK

University Professor of Ottoman History &
Member of the American Academy of Arts &
Sciences University of Chicago

RONALD JENNINGS

Associate Professor of History &
Asian Studies University of Illinois

KERIM KEY

Adjunct Professor
Southeastern University
Washington, D.C.

DANKWART RUSTOW

Distinguished University Professor of Political
Science City University Graduate School New York

STANFORD SHAW

Professor of History University of
California at Los Angeles

METIN KUNT

Professor of Ottoman History New York City

AVIGDOR LEVY

Professor of History
Brandeis University

DR. HEATH W. LOWRY

Institute of Turkish Studies Inc.
Washington, D.C.

JOHN MASSON SMITH, JR.

TC TARAFTARI 71 ABD liler

Professor of History University of California at
Berkeley

Turcologist, New York
City

ROBERT STAAB JUNE STARR

Assistant Director of the
Middle East Center
University of Utah

Associate Professor of Anthropology

SUNY Stony Brook

DR. PHILIP STODDARD

JAMES STEWART-ROBINSON Executive Director, Middle East
Institute Washington, D.C. Professor of Turkish Studies University
of Michigan

FRANK TACHAU METIN TAMKOC

Professor of Political Science University
of Illinois at Chicago

Professor of International Law and Régulations

Texas Tech University

DAVID THOMAS

Associate Professor of History Rhode
Island Collège

MARGARET L. VENZKE

Assistant Professor of History Dickinson Collège
(Pennsylvania)

WARREN S. WALKER DONALD WEBSTER

Home Professor of English & Director of the
Archive of Turkish Oral Narrative Texas Tech
University

Professor of Turkish History, Retired

JOHN WOODS

Associate Professor of Middle Eastern History
University of Chicago

WALTER WEIKER

Professor of Political Science Rutgers
University

MADELINE ZILFI

Associate Professor of History
University of Maryland

ELAINE SMITH

Ph.D. in Turkish History Retired
Foreign Service Officer
Washington, DC-

EZEL KURAL SHAW

Associate Professor of History California State
University, Northridge

FREDERICK LATIMER

Associate Professor of History Retired University of
Utah

BERNARD LEWIS

Cleveland E. Dodge Professor of Near Eastern
History Princeton University

GRACE M. SMITH

Visiting Lecturer in Turkish University of
California at Berkeley

DR. SVAT SOUCEK

TC taraftarı inkârci yazarlar haklarında suç duyurusu yapılanlar ve suç unsurları.

AKÇORA, Ergünöz-, Van ve Çevresinde Ermeni İsyanları (1896-1916), Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı Yayınları, İstanbul 1994.

ANADOL, Cemal-, Tarihin Işığında Ermeni Dosyası, Turan Kitabevi, İstanbul 1982.

Armenian Question: Facts and Documents, Azerbaijan Publishing House, Baku 1992.

Armenians Terrorism: A Threat to Peace, Akdeniz University Publications, Antalya 1985.

Armenians in the Ottoman Empire and Modern Turkey (1912-1926), Boğaziçi University Publications, İstanbul 1984.

Armenians in Ottoman Documents (1915-1920), The Turkish Republic Prime Ministry General Directorate of State Archives Department of Ottoman Archives Publication, Publication no: 25, Ankara 1995.

Arşiv Belgelerine Göre Kafkaslar'da ve Anadolu'da Ermeni Mezâlimi I (1906-1918), Ankara 1995, II (1919), Ankara 1995, III (1919-1920), Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Yayınları, Ankara 1997

ASAF, Mehmet-, 1909 Adana Ermeni Olayları ve Anıları, Hazırlayan: İsmet Parmaksızoğlu, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 1982.

ATAÖV, Türkkaya-, A Brief Glance at the "Armenian Question", Ankara 1984

ATAÖV, Türkkaya-, A "Statement" Wrongly Attributed to Mustafa Kemal Atatürk, Ankara 1984.

ATAÖV, Türkkaya-, Talât Paşa'ya Atfedilen Andonian "Belgeler"i Sahtedir, Ankara 1984.

ATAÖV, Türkkaya-, The Andonian "Documents" Attributed to Talât Pasha Are Forgeries, Ankara 1984.

ATAÖV, Türkkaya-, The "Armenian Question" Conflict, Trauma & Objectivity, Ankara 1997.

BANOĞLU, Niyazi Ahmet-, Ermeni'nin Ermeni'ye Zulmü, Ankara 1976.

BAŞAR, Zeki-, Ermenilerden Gördüklerimiz, Atatürk Üniversitesi Yayınları, Ankara 1974.

Cemal Paşa-, Hâtırât (1913–1922), İstanbul 1922.

ÇARK, Y.G.-, Türk Devleti Hizmetinde Ermeniler (1453–1953), İstanbul 1953.

ÇULCU, Murat (Haz.)-, Ermeni Entrikalarının Perde Arkası: Torlakyan Davası, Kastaş Yayınları, İstanbul 1990.

AKDES, Nimet Kurat-, Türkiye ve Rusya, Ankara 1990.

BEYDİLLİ, Kemal-, "1828–1829 Osmanlı-Rus Savaşında Doğu Anadolu'dan Rusya'ya

Göçürülen Ermeniler", TTK Belgeler, nr.17 (1988)

CAHİT, Yalçın H.-, Talât Paşa'nın Hâtıraları, Yenigün Yayınları, İstanbul 1998.

ÇALIK, Ramazan-, Alman Kaynaklarına Göre II. Abdülhamid Döneminde Ermeni Olayları, Kültür Bakanlığı Yayını, Ankara 2000.

Comités Arméniens, République de Turquie Direction Générale des Archives d'Etat du Premier Ministère Publication de la Direction du Département des Archives Ottomanes No: 51, Ankara 2001.

DALOĞLU, Selâhattin Turgay-, 1915–1918 Ermeni Zulmü, Dilârâ Yayınları, İstanbul 1983.

DEMİR, Neşide Kerem-, Bir Şehit Anasına Tarihın Söyledikleri: Türkiye'nin Ermeni Meselesi, 3.Baskı, Hülbe Yayınları, Ankara 1982.

DEMİR, Neşide Kerem-, The Armenian Question in Turkey, Ankara 1980.

Documents on Massacre Perpetrated by Armenians (1914–1919), Publication of the Department of Ottoman Archives, State Archives of Republic of Turkey, Publication No: 49, Ankara 2001.

Documents on Massacre Perpetrated by Armenians (1919–1921), Publication of the Department of Ottoman Archives, State Archives of Republic of Turkey, Publication No 50, Ankara 2001.

Dokuz Soru ve Cevapta Ermeni Sorunu, Dış Politika Enstitüsü Yayınları, Ankara 1982.

EMİRCAN, Abdülali - Mehmet Emin Gerger-, Büyük Ermenistan Hayali ve Kars'tan Karabağ'a Ermeni Vahşeti, Cemre Yayınları, İstanbul 1992.

ERCAN, H. Yavuz-, Kudüs Ermeni Patrikhanesi, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 1988.

Ermeni Komiteleri (1891–1895), Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı Yayın Nu: 478, Ankara 2001.

Ermeni Komitelerinin Amâl ve Harekât-ı İhtilaliyesi, İlan-ı Meşrutiyet'ten Evvel ve Sonra, İstanbul 1332.

Ermeniler Tarafından Yapılan Katliam Belgeleri (1914–1919), Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı Yayın Nu: 49, Ankara 2001.

Ermeniler Tarafından Yapılan Katliam Belgeleri (1919–1921), Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı Yayın Nu: 50, Ankara 2001.

EROĞLU, Veysel-, Ermeni Mezâlimi, Sebil Yayınevi, İstanbul 1973.

EVANS, Laurence-, United States Policy and The Partition of Turkey (1914-1924), Baltimore, The Johns Hopkins Press, 1965; Türkçe Tercüme Tevfik Alanay, Türkiye'nin Paylaşılması, 1914-1924, İstanbul 1972.

FEİGL, Erich-, A Myth of Terror: Armenian Extremism: Its Causes and Its Historical Context, Edition Zeitgeschichte-Freilassing, Austria.

FEİGL, Erich-, Bir Terör Efsanesi, Milliyet Yayınları, İstanbul 1987.

FEİGL, Erich-, Ein Mythos Des Terrors: Armenischer Extremismus: Seine Ursachen und Hintergründe, Edition Zeitgeschichte-Freilassing, Salzburg 1986.

GAZİGİRAY, A. Alper-, Osmanlılardan Günümüze Kadar Vesikalarla Ermeni Terörünün Kaynakları, Gözen Yayınları, İstanbul 1982.

GÖYÜNÇ, Nejat-, Osmanlı İdaresinde Ermeniler, Gültepe Yayınları, İstanbul 1983.

GÜRÜN, Kâmuran-, Ermeni Dosyası, Üçüncü Baskı, Türk Tarih Kurumu Yayını, Ankara 1985.

GÜRÜN, Kâmuran-, Le Dossier Arménien, Triangle, Paris 1984.

GÜRÜN, Kâmuran-, The Armenian File: The Myth of Innocence Exposed, London, Published jointly by K. Rustem & Brother and Weidenfeld & Nicolson Ltd., 1985.

HALAÇOĞLU, Yusuf-, Ermeni Tehciri ve Gerçekler (1914–1918), TTK Yayını, Ankara 2001.

HOCAOĞLU, Mehmed-, Arşiv Vesikalarıyla Tarihte Ermeni Mezâlimi ve Ermeniler, ANDA Dağıtım, İstanbul 1976.

Hüseyin Nâzım Paşa-, Ermeni Olayları Tarihi, C. I - II, Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Yayınları, Yayın Nu: 15, Ankara 1998.

İLTER, Erdal-, Ermeni Kilisesi ve Terör, A.Ü. Osmanlı Tarihi Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayınları, Ankara 1996.

İLTER, Erdal-, Ermeni Meselesi'nin Perspektifi ve Zeytûn İsyânları (1780–1915), Genişletilmiş 2. Baskı, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü, Ankara 1995.

İLTER, Erdal-, Ermeni Propagandasının Kaynakları, Kamu Hizmetleri Araştırma Vakfı Yayınları, Ankara 1994.

İLTER, Erdal-, Ermeni ve Rus Mezâlimi (1914–1916) (Tanık İfadeleri), Azerbaycan Kültür Derneği Yayınları, Ankara 1996.

İLTER, Erdal-, İçel'de Ermeni Faaliyetleri, Güven Matbaası, Ankara 1974.

İLTER, Erdal-, Türk-Ermeni İlişkileri Bibliyografyası, A. Ü. Osmanlı Tarihi Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayınları, Ankara 1997.

- İLTER, Erdal-**, Türkiye'de Sosyalist Ermeniler ve Silâhlanma Faaliyetleri (1890–1923), Turan Yayıncılık, İstanbul 1995.
- KAŞGARLI, Mehlika Aktok-**, Kilikya Ermeni Baronluğu Tarihi, KÖK Yayınları, Ankara 1990.
- Katliâm Efsanesi, Anadolu Basın Birliği Genel Merkezi Yayınları, Ankara 1987.
- KOÇAŞ, Sadi-**, Tarih Boyunca Ermeniler ve Türk-Ermeni İlişkileri, Ankara 1967.
- KONUKÇU, Enver-**, Ermeniler'in Yeşilyayla'daki Türk Soykırımı (11–12 Mart 1918), Atatürk Üniversitesi Rektörlüğü Yayınları, Ankara 1990.
- KORKMAZ, Ramazan-**, The Armenian Question in General and The Armenian Atrocity in Çıldır as Narrated by Living Eye Witnesses, KÖK Yayınları, Ankara 1993.
- KÖYMEN, Atilla-**, "Ermeni Soykırımı" İddiaları ve Arşivlerdeki Gerçekler, Ankara 1990.
- KURAN, Ercüment-**, "Ermeni Meselesinin Milletlerarası Boyutu (1887–1897)", Tarih Boyunca Türklerin Ermeni Toplumunu ile İlişkileri Sempozyumu, Ankara 1985.
- Le Probleme Arménien: Neuf Questions, Neuf Reponses, Institut de Politique Etrangère, Ankara 1982.
- MAZICI, Nurşen-**, Belgelerle Uluslar arası Rekabette Ermeni Sorunu, İstanbul 1987.
- McCARTHY, Justin-**, Muslims and Minorities: The Population of Ottoman Anatolia and the End of the Empire, New York and London, New York University Press, 1983.
- McCARTHY, Justin-**, Osmanlı Anadolu Topraklarındaki Müslüman ve Azınlık Nüfus, Türkçe trc., İhsan Gürsoy, Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüd Başkanlığı Yayınları, Ankara 1995.
- NORMAN, C.B.-**, Ermenilerin Maskesi Düşüyor (The Armenians Unmasked), Edited by **Yavuz Ercan**, A.Ü.Osmanlı Tarihi Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayınları, Ankara 1993.
- ÖKE, Mim Kemal-**, Ermeni Sorunu 1914–1923, Ankara 1991
- ÖKTE, Ertuğrul Zekai-**, Osmanlı Arşivi Yıldız Tasnifi Ermeni Meselesi, Türk Tarihi Araştırmalar Vakfı Yayını, Cilt I, II, III, İstanbul 1989.
- ÖKTE, Ertuğrul Zekai-**, Ottoman Archives, Yıldız Collection The Armenian Question, The Historical Reserarch Foundation, Volume I, II, III, İstanbul 1989.
- ONUR, Hüdavendigâr-**, 1- Ermeni Portreleri, Burak Yayınevi, İstanbul 1999.
2- Ermeniler, Kitabevi Yayınları, İstanbul 1999.
- OREL, Şinasi-Süreyya Yuca-**, 1-Affaires Arméniennes les "Telegrammes" de Talât Pacha, Fait historigue ou fiction, Triangle, Paris 1986.
2-- , Ermenilerce Talât Paşa'ya Atfedilen Telgrafların Gerçek Yüzü, Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 1983.

Osmanlı Belgelerinde Ermeniler (1915–1920), Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı Yayınları, Yayın Nu: 14, Ankara 1994.

Österreichischer Haus-Hof-und Staatsarchiv, Politisches Archiv, XII. 463.

ÖZTÜRK, Hıdır-, Tarihimizde Tunceli ve Ermeni Mezalimi, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları, Ankara 1984.

RAMSAUR, Ernest Edmondson-, The Young Turks: Prelude to the Revolution of 1908, Princeton 1957.

ŞAHİN, Recep-, Tarih Boyunca Türk İdarelerinin Ermeni Politikaları, Ötügen Yayıncılık, İstanbul 1988.

SAKARYA, İhsan-, Belgelerle Ermeni Sorunu, 2.Baskı, Genelkurmay ATASE Yayınları, Ankara 1984.

SARAL, Ahmet Hulki-, Ermeni Meselesi, Ankara 1970.

SERTOĞLU, Midhat-, "Türkiye'de Ermeni Meselesi", Belgelerle Türk Tarihi Dergisi, sayı 4 (1968).

SEVİM, Ali-, Genel Çizgileriyle Selçuklu-Ermeni İlişkileri, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara, 1983.

SHAW, Stanford J., and Ezel Kural-, History of the Ottoman Empire and Modern Turkey: Reform, Revolution and Republic: The Rise of Modern Turkey, 1808-1975, Vol.II, Cambridge University Press, London 1977.

SHAW, Stanford J., and Ezel Kural-, Türkçe trc., Mehmet Harmancı, Osmanlı İmparatorluğu ve Modern Türkiye, C.II, E Yayınları, İstanbul 1983.

ŞİMŞİR, Bilâl N.-, British Documents on Ottoman Armenians, C.I: 1856–1880, C.II:1880–1890, C.III:1891–1895, C.IV:1895, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 1982–1990.

ŞİMŞİR, Bilâl N.-, Documents Diplomatiques Ottomans Affaires Arméniennes, C.I: 1886–1893, C.II: 1894–1895, Publications de la Societe Turque d'Histoire, Ankara 1985–1989.

ŞİMŞİR, Bilâl N.-, Osmanlı Ermenileri, Bilgi Yayınevi, Ankara 1986.

ŞİMŞİR, Bilal N.-, Şehit Diplomatlarımız, 2 Cilt, Bilgi Yayınevi, Ankara 2000.

ŞİMŞİR, Bilâl N.-, The Genesis of the Armenian Question, Turkish Historical Society, Ankara 1982.

SOLMAZ, Gürsoy-, Yaşayanların Dilinden Erzurum-Sarıkamış-Kars'ta Ermeni Zulmü (1918–1920), Yüzüncü Yıl Üniversitesi Yayınları, Van 1995.

SONYEL, Salâhi R.-, Armenian Terrorism: A Menace to the International Community, Cyprus Turkish Association Publications, London 1987.

SONYEL, Salâhi R.-, Hornus-Sonyel correspondance on the Armenian Question, Cyprus Turkish Association Publications, London 1983.

SONYEL, Salâhi R.-, The Ottoman Armenians: Victims of Great Power Diplomacy, Published by K.Rustem & Brother, London 1987.

SÜSLÜ, Azmi (Der.)-, Ruslara Göre Ermenilerin Türklere Yaptıkları Mezalim, A.Ü. Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü, Ankara 1987.

- SÜSLÜ, Azmi-**, Ermeniler ve 1915 Tehcir Olayı, Yüzüncü Yıl Üniversitesi Rektörlüğü Yayınları, Ankara 1990.
- SÜSLÜ, A., F. Kırzioğlu, R. Yinanç, Y. Halaçoğlu-**, Türk Tarihinde Ermeniler, Kars Kafkas Üniversitesi Rektörlüğü Yayınları, Ankara 1995.
- SÜSLÜ, Azmi-**, Russian View on the Atrocities Committed by the Armenians Against the Turks, KÖK Yayınları, Ankara 1991.
- TÜRKÖZÜ, H. Kemal-**, Armenian Atrocity According to Ottoman and Russian Documents, Institute for the Study of Turkish Culture Publication, Ankara 1986.
- TÜRKÖZÜ, H. Kemal-**, Ermeni Terörizmi, Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı Yayınları, İstanbul 1985.
- TÜRKÖZÜ, H. Kemal-**, Osmanlı ve Sovyet Belgeleriyle Ermeni Mezalimi, 2.Baskı, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü, Ankara 1983; 3.Baskı: Ankara 1995.
- TÜZÜN, Nejat-**, Tarihimizde Ermeniler, Akdeniz Üniversitesi Atatürk Devrimleri ve İlkeleri Araştırma Merkezi Yayınları, Isparta 1983.
- URAS, Esat-**, Tarihte Ermeniler ve Ermeni Meselesi, Ankara 1950, Genişletilmiş 2.Baskı: Belge Yayınları, İstanbul 1987.
- URAS, Esat-**, The Armenians in History and the Armenian Question, Documentary Publications, İstanbul 1988.
- VEFA, Ahmet-**, Die Wahrheit über die Armenier, Ankara 1976.
- VEFA, Ahmet-**, Truth About Armenians, Ankara 1975.
- YILDIRIM, Hüsamettin-**, Ermeni İddiaları ve Gerçekler, Sistem Ofset Yayınları, Ankara 2000.
- YILDIRIM, Hüsamettin-**, Rus-Türk-Ermeni Münasebetleri (1914–1918), KÖK Yayınları, Ankara 1990.
- YURTSEVER, Cezmi-**, Ermeni Terörü: Gelişimi ve Analizi, İstanbul 1987.
- Yüzyılımızdaki Ermeni Cinayetleri**, Anadolu Basın Birliği Genel Merkezi Yayınları, Ankara 1986.